

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

► **B** ► **M1** EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2010/75/EU,
annettu 24 päivänä marraskuuta 2010,
teollisuuden ja karjankasvatuksen päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen
ehkäiseminen ja vähentäminen) ◀
(uudelleenlaadittu toisinto)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► M1	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1785, annettu 24 päivänä huhtikuuta 2024	L 1785	1	15.7.2024

Oikaistu:

► **C1** Oikaisu, EUVL L 158, 19.6.2012, s. 25 (2010/75/EU)

▼ B▼ M1

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
2010/75/EU,**

annettu 24 päivänä marraskuuta 2010,

**teollisuuden ja karjankasvatuksen päästöistä (yhtenäistetty
ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen)**

▼ B

(uudelleenlaadittu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

I LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä säädetään teollisesta toiminnasta aiheutuvan pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämisestä.

▼ M1

Siinä säädetään myös ilmaan, veteen ja maaperään kulkeutuvien päästöjen ehkäisemisestä, tai jos se ei ole mahdollista, päästöjen jatkuvasta vähentämisestä, jätteiden syntymisen ehkäisemisestä, resurssitehokkuuden parantamisesta sekä kiertotalouden ja hiilestä irtautumisen edistämistä ihmisten terveyden ja koko ympäristön suojelun korkean tason saavuttamiseksi.

▼ B

2 artikla

Soveltamisala

▼ M1

1. Tätä direktiiviä sovelletaan II–VI a luvussa tarkoitettuun pilaantumista aiheuttavaan teolliseen toimintaan.

▼ B

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta uusien tuotteiden ja prosessien tutkimukseen, kehitykseen ja testaukseen.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) ”aineella” kaikkia alkuaineita ja niiden yhdisteitä, lukuun ottamatta seuraavia aineita:
 - a) radioaktiiviset aineet, sellaisina kuin ne on määritelty perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13 päivänä toukokuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/29/Euratom (¹) 1 artiklassa,

(¹) EYVL L 159, 29.6.1996, s. 1.

▼B

- b) muuntogeeniset mikro-organismit, sellaisina kuin ne on määritelty muuntogeenisten mikro-organismien käytöstä suljetuissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/41/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan b alakohdassa,
- c) muuntogeeniset organismit, sellaisina kuin ne on määritelty geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY ⁽²⁾ 2 artiklan 2 alakohdassa;

▼M1

- 2) ”pilaamisella” aineiden, värinän, lämmön, melun tai hajujen päästämistä ihmisen toimesta suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään siten, että se voi aiheuttaa haittaa ihmisten terveydelle tai ympäristön laadulle tai vahingoittaa aineellista omaisuutta tai heikentää tai estää ympäristön virkistyskäyttöä tai ympäristön muuta oikeutettua käyttöä;
- 3) ”laitoksella” kiinteää teknistä kokonaisuutta, jossa suoritetaan yhtä tai useampaa liitteessä I, liitteessä I a tai liitteessä VII olevassa osassa 1 mainittua toimintaa sekä mitä tahansa niihin suoranaisesti liittyvää samassa paikassa tapahtuvaa toimintaa, joka on teknisesti sidoksissa mainituissa liitteissä lueteltuun toimintaan ja joka mahdollisesti vaikuttaa päästöihin ja pilaantumiseen;

▼B

- 4) ”päästöllä” laitoksesta yhdestä tai useammasta lähteestä suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään päästettyjä aineita, värinää, lämpöä tai melua;
- 5) ”päästöjen raja-arvolla” tietyillä erityisillä parametreillä ilmaistua päästön määrää, pitoisuutta ja/tai tasoa, jota tietyn ajanjakson tai tiettyjen ajanjaksojen kuluessa ei saa ylittää;

▼M1

- 5 a) ”ympäristötehokkuuden raja-arvolla” lupaan sisällytettyä suoritustarvoa, joka on ilmastu tietyillä erityisillä parametreillä tiettyjen olosuhteiden osalta;

▼B

- 6) ”ympäristölaatumormilla” unionin oikeudessa eriteltyjä vaatimuksia, jotka tietyn ympäristön tai ympäristön tietyn osan on tiettynä ajankohtana täytettävä;
- 7) ”luvalla” kirjallista lupaa käyttää laitoksen tai polttolaitoksen, jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen osaa tai koko laitosta;
- 8) ”yleisesti sitovilla säännöillä” päästöjen raja-arvoja tai muita, vähintään alakohtaisia ehtoja, jotka on hyväksytty käytettäväksi suoraan lupaehtojen asettamisessa;

⁽¹⁾ EUVL L 125, 21.5.2009, s. 75.

⁽²⁾ EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.

▼B

- 9) ”olennaisella muutoksella” laitoksen tai polttolaitoksen, jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen luonteen tai toiminnan muutosta tai tällaisen laitoksen laajennusta, josta saattaa aiheutua merkittäviä ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvia haittavaikutuksia;

▼M1

- 9 a) ”syvällä teollisella muutoksella” sitä, että teollisuuden toiminnanharjoittajat käyttävät uusia tekniikoita tai parhaita käytettävissä olevia tekniikoita, jotka merkitsevät laitoksen osan tai koko laitoksen suunnittelun tai tekniikan merkittävää muutosta tai olemassa olevan laitoksen korvaamista uudella laitoksella, mikä mahdollistaa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen erittäin merkittävästi ilmastoneutraaliustavoitteen mukaisesti ja optimoi ympäristöön liittyvät oheishyödyt vähintään tasolle, joka voidaan saavuttaa sovellettavissa BAT-päätelmissä määritetyillä tekniikoilla, ottaen huomioon kokonaisympäristövaikutukset;

▼B

- 10) ”parhaalla käytettävissä olevalla tekniikalla” (best available techniques, BAT) tietyn toiminnan ja siinä käytettävien menetelmien tehokkainta ja edistyneintä astetta, joka osoittaa sellaiset tekniset ja käytännölliset ominaisuudet, jotka soveltuvat käytännön pohjaksi raja-arvoille ja muille lupaehdoille, joilla on tarkoitus estää, tai milloin se ei ole mahdollista, vähentää päästöjä ja vaikutuksia koko ympäristöön;

- a) ”tekniikoilla” sekä käytettyjä menetelmiä että laitoksen suunnittelua, rakennetta, ylläpitoa, käyttöä ja tapaa, jolla sen toiminta pysäytetään,

▼M1

- b) ”käytettävissä olevilla tekniikoilla” tekniikoita, jotka on kehitetty sellaisessa mittakaavassa, että niiden käyttö asiaan kuuluvalla teollisuuden alalla on mahdollista taloudellisesti ja teknisesti kannattavalla tavalla kustannukset ja hyöty huomioon ottaen, riippumatta siitä, ovatko tällaiset tekniikat unionissa käytössä tai tuotetaanko niitä siellä, kunhan toiminnanharjoittaja voi käyttää niitä kohtuullisin ehdoin;

- c) ”parhaalla” tehokkainta, kun pyritään saavuttamaan yleisesti koko ympäristön suojelun korkea taso, mukaan lukien ihmisten terveyden ja ilmastonsuojelu;

▼B

- 11) ”BAT-vertailuasiakirjalla” 13 artiklan mukaisesti järjestetyn tietojenvaihdon perusteella tietyistä toiminnoista laadittua asiakirjaa, jossa kuvataan erityisesti sovelletut tekniikat, tämänhetkiset päästöt ja kulutustasot, parhaan käytettävissä olevan tekniikan ja parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevien päätelmien määrittelemisessä huomioon otettavat tekniikat sekä uudet tekniikat ottaen erityisesti huomioon liitteessä III luetellut perusteet;

▼ M1

- 12) ”BAT-päätelmillä” asiakirjaa, joka sisältää BAT-vertailuasikirjan ne osat, joissa esitetään päätelmät parhaista käytettävissä olevista tekniikoista ja uusista tekniikoista, niiden kuvaus, tiedot niiden sovellettavuuden arvioimiseksi, niihin liittyvät päästötasot, niihin liittyvät ympäristötehokkuuden tasot, ympäristöjärjestelmän sisältö, mukaan lukien vertailuarvot, siihen liittyvä tarkkailu, siihen liittyvät kulutustasot ja tarvittaessa asiaankuuluvat alueen kunnostustoimet;
- 12 a) ”toimintasäännöillä” liitteessä I a tarkoitettujen toimintojen harjoittamista koskeviin lupiin tai yleisesti sitoviin sääntöihin sisältyviä sääntöjä, joissa vahvistetaan päästöjen raja-arvot, ympäristötehokkuuden raja-arvot, niihin liittyvät tarkkailuväimukset ja tarvittaessa maahan levittämistä koskevat käytännöt, ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä ja vähentämistä koskevat käytännöt, ravitsemustarpeiden mukainen ruokinta, rehunvalmistus, eläinsuojat, lannan käsittely, mukaan lukien lannan keräys, varastointi, prosessointi ja levittäminen maahan, ja kuolleiden eläinten säilytys, ja jotka ovat johdonmukaisia parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden käytön kanssa;

▼ B

- 13) ”parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvillä päästötasoilla” normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa saavutettua päästötasojen vaihteluväliä käytettäessä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa tai tällaisten tekniikoiden yhdistelmää, sellaisena kuin se on kuvattu BAT-päätelmissä, tietyn ajanjakson keskiarvona tietyissä vertailuolosuhteissa ilmaistuna;

▼ M1

- 13 a) ”parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvillä ympäristötehokkuuden tasoilla” normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa saavutettua ympäristötehokkuuden tasojen vaihteluväliä käytettäessä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa tai tällaisten tekniikoiden yhdistelmää BAT-päätelmissä kuvatulla tavalla;
- 13 a a) ”ympäristötehokkuudella” kulutustasoihin, materiaaleja sekä vesi- ja energiavaroja koskevaan resurssitehokkuuteen, materiaalien ja veden uudelleenkäyttöön sekä jätteen syntyyn liittyvää tehokkuutta;
- 13 b) ”vertailuarvoilla” parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvien ympäristötehokkuuden tasojen viitteellistä vaihteluväliä, jota on määrää käytettävä vertailukohtana ympäristöjärjestelmässä;
- 14) ”uudella tekniikalla” teollisuuden toimintaa koskevaa uutta tekniikkaa, jolla kaupallisesti kehitettynä voidaan joko nostaa yleistä ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun tasoa tai saavuttaa vähintään sama ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun taso ja suuremmat kustannussäästöt kuin jo olemassa olevalla parhaalla käytössä olevalla tekniikalla;

▼B

- 15) ”toiminnanharjoittajalla” ketä tahansa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää laitosta tai polttolaitosta, jätteenpolttolaitosta tai jätettä käyttävää rinnakkaispolttolaitosta tai jolla on kokonaan tai osittain määräysvalta tällaiseen laitokseen, taikka, jos kansallisessa oikeudessa niin määrätään, kuka tahansa henkilö, jolle on luovutettu määräävä taloudellinen päättävävalta tällaisen laitoksen teknisen toiminnan suhteen;
- 16) ”yleisöllä” yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka, kansallisen oikeuden tai käytännön mukaisesti, näiden yhteenliittymiä, järjestöjä tai ryhmiä;

▼M1

- 17) ”yleisöllä, jota asia koskee” yleisöä, johon lupamenettely vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa tai jonka etua päätös luvan myöntämisestä taikka luvan tai lupaehtojen saattamisesta ajan tasalle koskee; tätä määritelmää sovellettaessa valtiosta riippumattomilla järjestöillä, jotka edistävät ihmisten terveyden tai ympäristön suojelua ja jotka täyttävät kansallisen lainsäädännön mukaiset vaatimukset, katsotaan olevan etu tässä asiassa;

▼B

- 18) ”vaarallisilla aineilla” aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta 16 päivänä joulukuuta 2008 annettun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 ⁽¹⁾ 3 artiklassa määriteltyjä aineita tai seoksia;
- 19) ”perustilaselvityksellä” tietoa merkityksellisten vaarallisten aineiden aiheuttamasta maaperän ja pohjaveden pilaantumisen tilasta;
- 20) ”pohjavedellä” yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ⁽²⁾ 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pohjavettä;
- 21) ”maaperällä” maankuoren ylintä kerrosta, joka sijaitsee kallio-perän ja pinnan välissä. Maaperä muodostuu mineraalihiukkasista, orgaanisesta aineksesta, vedestä, ilmasta ja elävistä organismeista;
- 22) ”ympäristötarkastuksella” kaikkia toimenpiteitä (mukaan lukien laitosvierailut, päästöjen tarkkailu sekä sisäisten selvitysten ja seuranta-asiakirjojen, tarkkailun sekä käytettyjen tekniikoiden ja laitoksen ympäristöasioiden hallinnan riittävyyden tarkistaminen), jotka toimivaltainen viranomainen on suorittanut tai jotka on suoritettu sen puolesta laitosten lupaehtojen noudattamisen tarkistamiseksi ja edistämiseksi sekä tarvittaessa niiden ympäristövaikutusten tarkkailemiseksi;

⁽¹⁾ EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

▼ M1

- 23) ”siipikarjalla” siipikarjaa sellaisena kuin se on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/429 ⁽¹⁾ 4 artiklan 9 alakohdassa;
- 23 a) ”sioilla” sikoja sellaisena kuin ne on määritelty neuvoston direktiivin 2008/120/EY ⁽²⁾ 2 artiklassa;
- 23 b) ”eläinyksiköllä” vakioitua mittayksikköä, jonka avulla voidaan aggregoida erilaisia kotieläinluokkia niiden vertailua varten ja joka lasketaan käyttäen eri kotieläinluokkia koskevia kertoimia, jotka luetellaan liitteessä I a;

▼ B

- 24) ”polttoaineella” kaikkia kiinteitä, nestemäisiä tai kaasumaisia poltettavia aineita;
- 25) ”polttolaitoksella” teknisiä laitteita, joissa polttoaineet hapetetaan, jotta täten syntyvää lämpöä voidaan käyttää;
- 26) ”piipulla” yhdestä tai useammasta savuhormista muodostuvaa rakennetta, jonka kautta savukaasut poistetaan ilmaan;
- 27) ”käyttötunneilla” tunteina ilmaistua aikaa, jona polttolaitos on kokonaisuudessaan tai osittain käynnissä ja aiheuttaa päästöjä ilmaan, lukuun ottamatta käynnistys- ja pysäytysjaksoja;
- 28) ”rikinpoistoasteella” polttolaitoksen tietyn ajan kuluessa ilmaan päästämättä jättämän rikin määrän suhdetta polttolaitoksen laitteisiin syötetyn ja saman ajan kuluessa käytetyn kiinteän polttoaineen rikin määrään;
- 29) ”kotimaisella kiinteällä polttoaineella” luonnossa esiintyvää kiinteää polttoainetta, jota poltetaan kyseiselle polttoaineelle erityisesti suunnitellussa polttolaitoksessa ja jota saadaan paikallisesti;
- 30) ”pääasiallisella polttoaineella” polttoainetta, jolla on monipolttoainepolttolaitoksissa, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislauksen- ja konversiojäännöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa, käytetyistä kaikista polttoaineista korkein liitteessä V olevassa 1 osassa

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2016/429, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, tarttuvista eläintaudeista sekä tiettyjen eläinterveyttä koskevien säädösten muuttamisesta ja kumoamisesta (”eläinterveyssäännöstö”) (EUVL L 084, 31.3.2016, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2008/120/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 47, 18.2.2009, s. 5).

▼B

vahvistettu päästöjen raja-arvo tai, jos useilla polttoaineilla on sama päästöjen raja-arvo, polttoaine, jonka lämpöteho on kyseisistä polttoaineista suurin;

- 31) ”biomassalla” mitä tahansa seuraavista:
- a) tuotteita, jotka muodostuvat maa- tai metsätaloudesta peräisin olevasta kasviaineksesta, jota voidaan käyttää sen energiasisällön hyödyntämiseen polttoaineena,
 - b) seuraavia jätteitä:
 - i) maa- ja metsätalouden kasviperäinen jäte;
 - ii) elintarviketeollisuuden kasviperäinen jäte, jos syntyvä lämpö hyödynnetään;
 - iii) ensiömassan tuotannon ja massasta valmistettavan paperin tuotannon yhteydessä syntyvä kuituainetta sisältävä kasviperäinen jäte, jos rinnakkaispoltto tapahtuu tuotantopaikalla ja syntyvä lämpö hyödynnetään;
 - iv) korkkijäte;
 - v) puujäte, lukuun ottamatta puujätettä, joka voi puunsuoja-ainekäsittelyn tai pinnoituksen seurauksena sisältää halogenoituja orgaanisia yhdisteitä tai raskasmetalleja ja johon kuuluu erityisesti tällainen puujäte, joka on peräisin rakennus- ja purkujätteestä;
- 32) ”monipolttoainepolttolaitoksella polttolaitoksia”, joissa voidaan yhtä aikaa tai vuorotellen polttaa kahta tai useampaa polttoainetta;
- 33) ”kaasuturbiinilla” lämpöenergian mekaaniseksi työksi muuttavaa pyörivää konetta, jonka pääosat ovat kompressorin, lämpölaite, jossa polttoaine hapetetaan työaineen kuumentamiseksi, ja turbiini;
- 34) ”kaasumoottorilla” polttomoottoria, joka toimii Otto-syklin mukaisesti ja käyttää kipinäsytytystä tai kaksoispolttoainemoottorin ollessa kyseessä puristussytytystä polttoaineen polttamiseen;
- 35) ”dieselmoottorilla” polttomoottoria, joka toimii diesel-syklin mukaisesti ja käyttää puristussytytystä polttoaineen polttamiseen;
- 36) ”pienellä erillisellä verkolla” sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 26 päivänä kesäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/54/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 26 alakohdassa tarkoitettua pientä erillistä verkkoa;
- 37) ”jätteellä” jätteistä 19 päivänä marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY ⁽²⁾ 3 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettua jätettä;

⁽¹⁾ EUVL L 176, 15.7.2003, s. 37.

⁽²⁾ EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3.

▼B

- 38) ”vaarallisella jätteellä” direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä vaarallista jätettä;
- 39) ”sekalaisella yhdyskuntajätteellä” kotitalouksista sekä kaupasta, teollisuudesta ja laitoksista peräisin olevaa jätettä, joka luonteensa ja koostumuksensa vuoksi muistuttaa kotitalousjätettä mutta johon eivät kuitenkaan sisälly 3 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn päätöksen 2000/532/EY ⁽¹⁾ liitteessä olevassa luokassa 20 01 mainitut lähteellä erikseen kerättävät jakeet eivätkä kyseisessä liitteessä olevassa luokassa 20 02 mainitut muut jätteet;
- 40) ”jätteenpolttolaitoksella” kiinteää tai liikkuvaa teknistä yksikköä ja laitteistoa, joka on tarkoitettu jätteiden lämpökäsittelyyn, riippumatta siitä, hyödynnetäänkö poltosta syntyvä lämpö vai ei, siten, että jäte poltetaan hapettamalla tai käyttämällä muuta lämpökäsittelyä, kuten pyrolyysiä, kaasutusta tai plasmakäsittelyä jos käsittelystä syntyvät aineet tämän jälkeen poltetaan;
- 41) ”jätettä käyttävällä rinnakkaispolttolaitoksella” kiinteää tai liikkuvaa teknistä yksikköä, jonka pääasiallisena tarkoituksena on tuottaa energiaa tai aineellisia tuotteita ja jossa käytetään jätettä vakinaisena tai lisäpolttoaineena tai jossa jätettä lämpökäsittellään sen loppukäsittelyä polttamalla jäte hapettamalla tai käyttämällä muuta lämpökäsittelyä, kuten pyrolyysiä, kaasutusta tai plasmakäsittelyä, jos käsittelystä syntyvät aineet tämän jälkeen poltetaan;
- 42) ”nimelliskapasiteetilla” jätteenpolttolaitoksen tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksen uunien polttokapasiteettien summaa, jonka rakentaja on määrittänyt ja toiminnanharjoittaja vahvistanut ottaen asianmukaisella tavalla huomioon jätteen lämpöarvon tunnistaa poltetun jätteen määränä ilmaistuna;
- 43) ”dioksiineilla ja furaaneilla” kaikkia liitteessä VI olevassa 2 osassa lueteltuja polykloorattuja dibentso-p-dioksiineja ja dibentsofuraaneja;
- 44) ”orgaanisella yhdisteellä” yhdistettä, joka sisältää alkuaineista ainakin hiiltä ja yhtä tai useampaa seuraavista: vety, halogeeni, happi, rikki, fosfori, pii tai typpi, lukuun ottamatta hiilen oksideja ja epäorgaanisia karbonaatteja ja bikarbonaatteja;
- 45) ”haihtuvilla orgaanisilla yhdisteillä” orgaanista yhdistettä sekä kreosoottien osaa, jonka höyrynpaine 293,15 K:n lämpötilassa on vähintään 0,01 kPa tai jolla on vastaava haihtuvuus tietyissä käyttöolosuhteissa;
- 46) ”orgaanisella liuottimella” mitä hyvänsä haihtuvaa orgaanista yhdistettä, jota käytetään mihin tahansa seuraavista tarkoituksista:
- a) sellaisenaan tai yhdessä muiden aineiden kanssa ilman, että siinä tapahtuu kemiallisia muutoksia, raaka-aineiden, tuotteiden tai jäteaineiden liuottamiseen,

⁽¹⁾ Komission päätös, tehty 3 päivänä toukokuuta 2000, jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdan mukaisen jäteluettelon laatimisesta tehdyn komission päätöksen 94/3/EY ja vaarallisista jätteistä annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdan mukaisen vaarallisten jätteiden luettelon laatimisesta tehdyn neuvoston päätöksen 94/904/EY korvaamisesta (EYVL L 226, 6.9.2000, s. 3).

▼B

- b) puhdistusaineena epäpuhtauksien liuottamiseen,
 - c) liuotteena,
 - d) dispergointiväliaineena,
 - e) viskositeetin säätäjänä,
 - f) pintajännityksen poistajana,
 - g) pehmittimenä,
 - h) säilöntäaineena;
- 47) ”pinnoitteella/maalilla” seosta, sellaisena kuin se on määritelty orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä maaleissa ja lakoissa sekä ajoneuvojen korjausmaalaustuotteissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/42/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 8 alakohdassa;

▼M1

- 48) ”uusiin tekniikoihin liittyvillä päästötasoilla” normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa saavutettua päästötasojen vaihteluväliä käytettäessä BAT-päätelmissä kuvattua uutta tekniikkaa tai uusien tekniikoiden yhdistelmää tietyn ajanjakson keskiarvona tietyissä vertailuolosuhteissa ilmaistuna;
- 49) ”uusiin tekniikoihin liittyvillä ympäristötehokkuuden tasoilla” normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa saavutettua ympäristötehokkuuden tasojen vaihteluväliä käytettäessä BAT-päätelmissä kuvattua uutta tekniikkaa tai uusien tekniikoiden yhdistelmää;
- 50) ”vaatimusten noudattamisen varmistamisella” mekanismeja, joilla varmistetaan vaatimusten noudattaminen käyttäen kolmenlaisia toimenpiteitä, jotka ovat vaatimusten noudattamisen edistäminen, vaatimusten noudattamisen seuranta sekä jatkotoimet ja täytäntöönpano.

▼B*4 artikla***Lupavelvollisuus**

1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta laitosta tai polttolaitosta, jätteenpolttolaitosta tai jätettä käyttävää rinnakkaispolttolaitosta ei käytetä ilman lupaa.

▼M1

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön laitosten rekisteröintiä koskevan menettelyn sellaisten laitosten osalta, joka kuuluvat ainoastaan V tai VI a luvun soveltamisalaan.

▼B

Rekisteröintimenettely on määriteltävä sitovassa säännöksessä ja siihen on sisällyttävä ainakin toiminnanharjoittajan toimivaltaiselle viranomaiselle antama ilmoitus aikomuksesta käyttää laitosta.

⁽¹⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 87.

▼B

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että lupa koskee kahta tai useampaa laitosta tai laitoksen osaa, jotka ovat saman toiminnanharjoittajan käytössä ja sijaitsevat samassa paikassa.

Jos lupa koskee kahta tai useampaa laitosta, luvan on sisällettävä ehdot sen varmistamiseksi, että kukin laitos noudattaa tämän direktiivin vaatimuksia.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että lupa koskee useita osia eri toiminnanharjoittajien käytössä olevasta laitoksesta. Tällaisissa tapauksissa luvassa on täsmennettävä kunkin toiminnanharjoittajan vastuualueet.

*5 artikla***Luvan myöntäminen**

1. Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä lupa, jos laitos vastaa tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisessa tai unionin oikeudessa vahvistettujen muiden vaatimusten soveltamista.

2. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta luvan myöntämismenettely ja -ehdot olisivat täysin yhteensovitettuja silloin, kun mukana on useita toimivaltaisia viranomaisia tai useita toiminnanharjoittajia tai jos myönnetään useampi lupa, jotta voidaan taata tehokas yhtenäinen menettely kaikkien menettelyn osalta toimivaltaisten viranomaisten välillä.

3. Kun on kyse uudesta laitoksesta tai olennaisesta muutoksesta, johon sovelletaan direktiivin 85/337/ETY 4 artiklaa, kaikki mainitun direktiivin 5, 6, 7 ja 9 artiklaa soveltamalla saadut asiaankuuluvat tiedot tai päätelmät tutkitaan ja otetaan huomioon lupaa myönnettäessä.

▼M1

4. Jäsenvaltioiden on kehitettävä järjestelmiä laitosten sähköistä lupamenettelyä varten ja pantava sähköiset lupamenettelyt täytäntöön viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2035.

Komissio järjestää sähköisiä lupamenettelyjä koskevan tietojenvaihdon jäsenvaltioiden kanssa ja julkaisee ohjeita parhaista käytännöistä.

▼B*6 artikla***Yleisesti sitovat säännöt**

Jäsenvaltiot voivat sisällyttää tietyille laitosten, polttolaitosten, jätteenpolttolaitosten tai jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten ryhmille tarkoitettut vaatimukset yleisesti sitoviin sääntöihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta lupavelvoitteen soveltamista.

Jos hyväksytään yleisesti sitovia sääntöjä, on riittävää, että luvassa viitataan tällaisiin sääntöihin.

▼ **M1***7 artikla***Vaaratilanteet ja onnettomuudet**

Rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/35/EY ⁽¹⁾ soveltamista jäsenvaltiot toteutettavat tarvittavat toimenpiteet ihmisten terveydelle tai ympäristölle merkittäviä vaikutuksia aiheuttavan vaaratilanteen tai onnettomuuden sattuessa sen varmistamiseksi, että

- a) toiminnanharjoittaja ilmoittaa asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä;
- b) toiminnanharjoittaja toteuttaa viipymättä toimenpiteet ihmisten terveydelle tai ympäristölle aiheutuvien seurausten rajoittamiseksi ja uusien mahdollisten vaaratilanteiden tai onnettomuuksien estämiseksi; ja
- c) toimivaltainen viranomainen vaatii toiminnanharjoittajaa toteuttamaan asianmukaiset, toimivaltaisen viranomaisen tarpeellisina pitämät täydentävät toimenpiteet ihmisten terveydelle tai ympäristölle aiheutuvien seurausten rajoittamiseksi ja uusien mahdollisten vaaratilanteiden tai onnettomuuksien estämiseksi.

Jos kyseessä on pilaantuminen, joka vaikuttaa juomavesivaroihin, mukaan lukien valtioiden rajat ylittävät juomavesivarat, tai joka vaikuttaa jätevesi-infrastruktuuriin, jos kyseessä on epäsuora päästö, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asianomaisille juoma- ja jätevesihuollon toimijoille toimenpiteistä, jotka on toteutettu pilaantumisesta ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvan vahingon ehkäisemiseksi tai siitä niille aiheutuneen vahingon korjaamiseksi.

Tapauksissa, joissa vaaratilanteella tai onnettomuudella on merkittäviä vaikutuksia ihmisten terveyteen tai ympäristöön toisessa jäsenvaltiossa, sen jäsenvaltion, jonka alueella onnettomuus tai vaaratilanne on sattunut, on varmistettava, että asiasta ilmoitetaan välittömästi toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Rajat ylittävällä ja monialaisella yhteistyöllä asianomaisten jäsenvaltioiden välillä pyritään rajoittamaan ympäristölle ja ihmisten terveydelle aiheutuvia seurauksia ja estämään uudet mahdolliset vaaratilanteet tai onnettomuudet.

*8 artikla***Vaatimusten noudattamatta jättäminen**

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että lupaehtoja noudatetaan.

Niiden on myös toteutettava vaatimusten noudattamisen varmistamistoimenpiteitä, joilla edistetään, seurataan ja valvotaan tämän direktiivin nojalla luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille asetettujen velvoitteiden noudattamista.

2. Jos lupaehtoja rikotaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) toiminnanharjoittaja ilmoittaa tästä viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle;
- b) toiminnanharjoittaja toteuttaa viipymättä tarvittavat toimenpiteet varmistaa, että toiminta saatetaan säännösten mukaiseksi mahdollisimman pian; ja

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/35/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta (EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56).

▼ **M1**

c) toimivaltainen viranomainen vaatii toiminnanharjoittajaa toteuttamaan asianmukaiset, toimivaltaisen viranomaisen tarpeellisina pitämät täydentävät toimenpiteet toiminnan saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi.

3. Silloin kun lupaehtojen rikkomisesta aiheutuu ihmisten terveydelle välitöntä vaaraa tai se uhkaa aiheuttaa välittömiä huomattavia haittavaikutuksia ympäristölle ja kunnes toiminta on 2 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti saatettu lupaehtojen mukaiseksi, laitoksen, polttolaitoksen, jätteenpolttolaitoksen, jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen tai näiden osan toiminta on keskeytettävä viipymättä.

Silloin kun tällaisesta rikkomisesta uhkaa aiheutua vaaraa ihmisten terveydelle tai ympäristölle toisessa jäsenvaltiossa, sen jäsenvaltion, jonka alueella lupaehtoja on rikottu, on varmistettava, että asiasta ilmoitetaan kyseiselle toiselle jäsenvaltiolle.

4. Silloin kun lupaehtojen jatkuvasta rikkomisesta aiheutuu tämän artiklan 3 kohdan soveltamisalaan kuulumattomissa tilanteissa vaaraa ihmisten terveydelle tai huomattavia haittavaikutuksia ympäristölle ja kun 23 artiklan 6 kohdassa tarkoitettussa tarkastusraportissa yksilöityjä toimia toiminnan saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi ei ole toteutettu, toimivaltainen viranomainen voi keskeyttää laitoksen, polttolaitoksen, jätteenpolttolaitoksen, jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen tai näiden osan toiminnan, kunnes toiminta on saatettu lupaehtojen mukaiseksi.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuihin toimivaltaisten viranomaisten toteuttamat keskeyttämistoimenpiteet, jotka kohdistuvat tämän direktiivin nojalla annettuja kansallisia säännöksiä rikkovaan toiminnanharjoittajaan, pannaan täytäntöön tehokkaalla tavalla.

6. Jos lupaehtojen rikkominen aiheuttaa juomavesivaroihin, mukaan lukien valtioiden rajat ylittävät juomavesivarat, tai epäsuoran päästön kyseessä ollessa jätevesi-infrastruktuuriin kohdistuvia vaikutuksia, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asianomaisille juoma- ja jätevesihuollon toimijoille ja kaikille asiaankuuluville viranomaisille, joiden vastuualueeseen kuuluvat asianomaisen ympäristölainsäädännön noudattamiseen liittyvät asiat, rikkomisesta ja toimenpiteistä, jotka on toteutettu ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvan vahingon ehkäisemiseksi tai niille aiheutuneen vahingon korjaamiseksi.

▼ **B***9 artikla***Kasvihuonekaasujen päästöt**

1. Jos tietyn laitoksen kasvihuonekaasupäästöjen on direktiivin 2003/87/EY liitteessä I täsmennetty liittyvän kyseisessä laitoksessa harjoitettavaan toimintaan, luvassa ei saa asettaa kyseisen kaasun suoralle päästölle raja-arvoa, ellei ole tarpeen varmistaa, että merkittävää paikallista pilaantumista ei aiheudu.

▼ **M1**

2. Jäsenvaltiot voivat päättää direktiivin 2003/87/EY liitteessä I lueteltujen toimintojen osalta, että tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan a a alakohdassa ja 15 artiklan 4 kohdassa säädettyjä energiatehokkuuteen liittyviä vaatimuksia ei määrätä koskemaan polttolaitoksia tai muita laitoksia, joista aiheutuu hiilidioksidipäästöjä laitosalueella.

▼B

3. Toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa muutettava lupaa tarpeellisilta osin.

4. Edellä olevaa 1–3 kohtaa ei sovelleta laitoksiin, jotka on jätetty väliaikaisesti unionin kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän ulkopuolelle direktiivin 2003/87/EY 27 artiklan mukaisesti.

II LUKU

LIITTEESSÄ I LUETELTUJA TOIMINTOJA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET*10 artikla***Soveltamisala**

Tätä lukua sovelletaan liitteessä I lueteltuihin toimintoihin ja soveltuvien osin mainitussa liitteessä vahvistettujen kapasiteettia koskevien kynnysarvojen ylittyessä.

*11 artikla***Toiminnanharjoittajan perusvelvollisuuksien yleiset periaatteet**

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta laitoksia käytetään seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- a) kaikki asiaankuuluvat pilaantumista estävät toimenpiteet toteutetaan;
- b) käytetään parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa;
- c) merkittävää pilaantumista ei aiheuteta;
- d) jätteiden syntyminen ehkäistään direktiivin 2008/98/EY mukaisesti;
- e) jos jätteitä syntyy, ne valmistellaan uudelleenkäyttöä varten, kierrätetään tai käytetään hyödyksi tärkeysjärjestyksessä ja direktiivin 2008/98/EY mukaisesti, tai, jos tämä on teknisesti ja taloudellisesti mahdotonta, ne loppukäsitellään siten, että niillä ei ole ympäristövaikutuksia tai vaikutus on mahdollisimman vähäistä;

▼M1

- f) energiankäyttö on tehokasta ja uusiutuvan energian käyttöä ja mahdollisuuksien mukaan tuotantoa edistetään;
- f a) aineellisia resursseja ja vettä käytetään tehokkaasti, myös uudelleenkäytön avulla;
- f b) toteutetaan 14 a artiklassa säädetty ympäristöjärjestelmä;

▼B

- g) tarvittaviin toimenpiteisiin ryhdytään onnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niiden seurausten rajoittamiseksi;

▼B

- h) tarvittaviin toimenpiteisiin ryhdytään toiminnan lopullisen päättämisen jälkeen, jotta pilaantumisvaara vältettäisiin ja tuotantoalue saatettaisiin 22 artiklan mukaisesti määriteltyyn tyydyttävään tilaan.

*12 artikla***Lupahakemukset**

1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että lupahakemus sisältää seuraavat tiedot:

- a) tiedot laitoksesta ja sen toiminnasta;

▼M1

- b) tiedot raaka- ja lisäaineista, muista aineista sekä laitoksessa käytystä tai tuotetusta energiasta ja vedestä;
- c) tiedot laitoksen päästölähteistä, mukaan lukien hajut;

▼B

- d) tiedot laitoksen sijaintipaikan olosuhteista;
- e) tarvittaessa 22 artiklan 2 kohdan mukainen perustiselvitys;

▼M1

- f) tiedot laitoksen arvioitujen päästöjen, mukaan lukien hajut, laadusta ja määrästä kuhunkin ympäristöelementtiin sekä päästöjen merkittävien ympäristövaikutusten erittely;

▼B

- g) tiedot ehdotetusta teknologiasta ja muista tekniikoista, joilla pyritään estämään laitoksen aiheuttamat päästöt, tai jos se ei ole mahdollista, vähentämään niitä;
- h) tiedot toimenpiteistä, joilla jätteiden syntymistä laitoksesta ehkäistään ja syntyneitä jätteitä valmistellaan uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja hyödyntämistä varten;
- i) muista toimenpiteistä, jotta noudatettaisiin 11 artiklan mukaisia toiminnanharjoittajan perusvelvollisuuksien yleisiä periaatteita;
- j) tiedot toimenpiteistä ympäristöön joutuvien päästöjen tarkkailemiseksi;
- k) tiivistelmä hakijan tarkastelemista ehdotetun teknologian, tekniikoiden ja toimenpiteiden päävaihtoehdoista.

Lupahakemuksessa on myös oltava käytännönläheinen tiivistelmä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista tiedoista.

2. Silloin kun direktiivissä 85/337/ETY säädettyjen vaatimusten mukaisesti hankitut tiedot tai direktiivin 96/82 mukaisesti laadittu turvallisuuskertomus tai muut mitä tahansa muuta lainsäädäntöä soveltamalla hankitut tiedot täyttävät jonkin 1 kohdassa säädetyn vaatimuksen, voidaan nämä tiedot esittää lupahakemuksessa tai liittää ne siihen.

▼B*13 artikla***BAT-vertailuasiakirjat ja tietojenvaihto****▼M1**

1. Komissio järjestää tietojenvaihdon jäsenvaltioiden, asianomaisen teollisuuden, ihmisten terveyttä tai ympäristönsuojelua edistävien valtiosta riippumattomien järjestöjen, Euroopan kemikaaliviraston, Euroopan ympäristökeskuksen ja komission välillä voidakseen laatia, tarkastella uudelleen ja tarvittaessa saattaa ajan tasalle BAT-vertailuasiakirjoja. Kyseisellä tietojenvaihdolla pyritään siihen, että saadaan aikaan kahdeksanvuotinen BAT-vertailuasiakirjojen tarkastelukierros, ja asettaen etusijalle asiakirjat, joiden avulla on parhaat mahdollisuudet parantaa ihmisten terveyden tai ympäristön suojelua. Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun tietojenvaihdon kesto saa olla enintään neljä vuotta kunkin yksittäisen BAT-vertailuasiakirjan osalta.

1 a. Komissio muuttaa täytäntöönpanopäätöstä 2012/119/EU viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2026.

▼B

2. Tietoja on vaihdettava erityisesti seuraavista asioista:

- a) laitosten ja tekniikkojen tehokkuus päästöjen kannalta (tarvittaessa lyhyen ja pitkän aikavälin keskiarvoina, sekä niihin liittyvät vertailuolosuhteet), raaka-aineiden ominaisuudet ja kulutus, vedenkulutus, energian käyttö ja jätteen tuottaminen;
- b) käytetyt tekniikat, niihin liittyvä tarkkailu, kokonaisympäristövaikutukset, taloudellinen ja tekninen toteutuskelpoisuus ja niiden kehitys;
- c) paras käytettävissä oleva tekniikka ja uudet tekniikat, jotka yksilöidään a ja b alakohdassa mainittujen kysymysten tarkastelun jälkeen.

▼M1

Rajoittamatta unionin kilpailulainsäädännön soveltamista liikesalaisuuksiksi tai kaupallisesti arkaluonteisiksi tiedoiksi katsottuja tietoja jaetaan ainoastaan komissiolle ja sellaisille jäsenvaltioita tai unionin virastoja edustaville virkamiehille ja muille julkisen sektorin työntekijöille, jotka ovat allekirjoittaneet luottamuksellisuutta ja salassapitoa koskevan sopimuksen. Tiedot on anonymisoitava siten, että niissä ei viitata tiettyyn toiminnanharjoittajaan tai laitokseen, kun ne jaetaan muille 1 kohdassa tarkoitettuun tietojenvaihtoon osallistuville sidosryhmille. Anonymisointia voidaan jakaa vain tapauksissa, joissa tietojen anonymisointi ei mahdollista parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevien tietojen tehokasta vaihtoa BAT-vertailuasiakirjojen laatimisen, uudelleentarkastelun ja tarvittaessa ajan tasalle saattamisen yhteydessä, tapauksen mukaan sellaisten ihmisten terveyden tai ympäristön suojelua edistävien valtiosta riippumattomien järjestöjen edustajien ja asianomaisia teollisuudenaloja edustavien järjestöjen edustajien kanssa, jotka ovat allekirjoittaneet luottamuksellisuutta ja salassapitoa koskevan sopimuksen. Liikesalaisuuksiksi tai arkaluonteisiksi kaupallisiksi tiedoiksi katsottujen tietojen vaihto on rajoitettava tiukasti siihen, mikä on teknisesti tarpeen BAT-vertailuasiakirjojen laatimista, uudelleentarkastelua ja tarvittaessa ajan tasalle saattamista varten eikä tällaisia liikesalaisuuksia tai kaupallisesti arkaluonteisia tietoja saa käyttää muihin tarkoituksiin.

▼B

3. ►**M1** Komissio perustaa ja kutsuu säännöllisesti kokoon jäsenvaltioiden, asianomaisen teollisuuden ja ihmisten terveyden tai ympäristön suojelua edistävien valtiosta riippumattomien järjestöjen edustajista koostuvan foorumin. ◀

Foorumi toimittaa komissiolle lausunnon tietojenvaihdon käytännön järjestelyistä ja erityisesti seuraavista seikoista:

- a) foorumin työjärjestys;
- b) tietojenvaihtoa koskeva työohjelma;
- c) ohjeet tiedonkeruusta;

▼M1

d) ohjeet BAT-vertailuasiakirjojen laatimisesta ja niiden laadun varmistamisesta mukaan lukien niiden sisällön ja muodon soveltuvuus.

▼B

Toisen alakohdan c ja d alakohdassa tarkoitetuissa ohjeissa on otettava huomioon foorumin lausunto ja ne on hyväksyttävä 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

▼M1

3 a. Komissio pyytää foorumilta lausunnon 15 a artiklassa vahvistetusta menetelmästä luvassa vahvistettujen päästöraja-arvojen noudattamisen arvioimiseksi ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen osalta.

▼B

4. Foorumi toimittaa BAT-vertailuasiakirjojen ehdotetusta sisällöstä komissiolle lausunnon, jonka komissio asettaa julkisesti saataville ja jonka se ottaa huomioon 5 kohdassa säädettyjen menettelyjen osalta.

▼M1

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu foorumin lausunto on toimitettava kuuden kuukauden kuluessa BAT-vertailuasiakirjasta vastaavan teknisen työryhmän viimeisestä kokouksesta.

▼B

5. BAT-päätelmistä hyväksytään päätökset 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

▼M1

6. Komissio asettaa 5 kohdan mukaisesti tehdyn päätöksen jälkeen BAT-päätelmät ja BAT-vertailuasiakirjan julkisesti saataville ilman aiheetonta viivytystä.

▼B

7. Ennen kyseisen päätöksen tekemistä 5 kohdan mukaisesti käytetään BAT-päätelminä komission ennen 83 artiklassa tarkoitettua päivämäärää hyväksymissä BAT-vertailuasiakirjoissa olevia parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevia päätelmiä sovellettaessa tätä lukua sen 15 artiklan 3 ja 4 kohtaa lukuun ottamatta.

▼B*14 artikla***Lupaehdot**

1. ►**M1** Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lupa käsittää kaikki tarvittavat toimenpiteet 11 ja 18 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että luvat myönnetään vasta sen jälkeen, kun on kuultu kaikkia asiaankuuluvia viranomaisia, joiden vastuualueeseen kuuluvat unionin ympäristölainsäädännön, myös ympäristölaatumien, noudattamiseen liittyvät asiat. ◀

Näihin toimenpiteisiin on kuuluttava vähintään:

▼M1

- a) päästöjen raja-arvot asetuksen (EY) N:o 166/2006 liitteessä II luetelluille epäpuhtauksille ja muille pilaaville aineille, joita todennäköisesti päästetään kyseisestä laitoksesta merkittäviä määriä, ottaen huomioon niiden ominaisuudet, niiden vaarallisuus ja siirtyminen ympäristön elementistä toiseen, ottaen huomioon veden virtausdynamiikan vaihtelu vastaanottavissa vesimuodostumissa;
- a a) ympäristöhokkuuden raja-arvot 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- a b) asianmukaiset vaatimukset, joilla varmistetaan, että arvioidaan tarvetta estää tai vähentää asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklan kriteerit täyttävien aineiden tai sen liitteessä XVII tarkoitettujen rajoitusten piiriin kuuluvien aineiden päästöjä;
- b) asianmukaiset maaperän, pohjavesien, pintavesien sekä direktiivin (EU) 2020/2184 7 artiklassa tarkoitettujen, ihmisten käyttöön tarkoitettun veden vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueiden suojelua koskevat vaatimukset sekä laitoksen tuottaman jätteen tarkkailua ja jätehuoltoa koskevat toimenpiteet;
- b a) asianmukaiset vaatimukset, joissa vahvistetaan ympäristöjärjestelmän ominaispiirteet 14 a artiklan mukaisesti;
- b b) asianmukaiset tarkkailuvaatimukset resurssien, kuten energian, veden ja raaka-aineiden, kulutukselle ja uudelleenkäytölle;

▼B

- c) päästöjen tarkkailua koskevat asianmukaiset vaatimukset, joissa täsmennetään:
 - i) mittausmenetelmät, mittausten tiheys ja niiden arviointimenetely, ja
 - ii) sovellettaessa 15 artiklan 3 kohdan b alakohtaa, että päästöjen tarkkailun tulokset ovat saatavilla samalta ajanjaksolta ja samojen vertailuolosuhteiden mukaisina kuin parhaaseen käytävissä olevaan tekniikkaan liittyvät päästötasot;

▼B

- d) velvollisuus toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa:
 - i) c kohdassa tarkoitetun päästöjen tarkkailun tuloksiin perustuvat tiedot ja muut tarvittavat tiedot, joiden avulla toimivaltainen viranomainen voi tarkistaa lupaehtojen noudattamisen, ja
 - ii) 15 artiklan 3 kohdan b alakohtaa sovellettaessa yhteenvedon kyseisistä päästöjen tarkkailun tuloksista, jota voidaan verrata parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyviin päästötasoihin;

▼M1

- iii) tiedot edistymisestä 14 a artiklassa tarkoitettujen ympäristöpoliittisten tavoitteiden saavuttamisessa;
- e) asianmukaiset vaatimukset, jotka koskevat maaperään, pintavedeen ja pohjaveteen kulkeutuvien päästöjen ehkäisemiseksi toteutettujen toimenpiteiden säännöllistä ylläpitoa ja valvontaa b alakohdan mukaisesti, ja asianmukaiset vaatimukset, jotka koskevat sellaisten merkityksellisten vaarallisten aineiden määrääjain suoritettavaa tarkkailua maaperässä, pintavedessä ja pohjavedessä, joita on todennäköisesti laitoksen alueella, ottaen huomioon maaperän, pintaveden ja pohjaveden pilaantumismahdollisuuden laitoksen alueella;

▼B

- f) muihin olosuhteisiin kuin normaaleihin toimintaolosuhteisiin liittyvät toimenpiteet, kuten laitoksen käynnistys- ja pysäytystoimet, vuodot, virhetoiminnot, väliaikainen seisautus tai lopullinen toiminnan lakkauttaminen;
- g) määräykset epäpuhtauksien kaukokulkeutumisen tai valtioiden rajat ylittävän ympäristön pilaantumisen minimoinnista;

▼M1

- h) määräykset päästöjen ja ympäristötehokkuuden tasojen raja-arvojen noudattamisen arvioimiseksi tai viittaus muualla täsmennettyihin sovellettaviin vaatimuksiin.

▼B

2. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi päästöjen raja-arvoja voidaan täydentää tai ne voidaan korvata vastaavilla parametreillä ja teknisillä toimenpiteillä vastaavan ympäristönsuojelun tason varmistamiseksi.

3. BAT-päätelmät otetaan lähtökohdaksi lupaehtoja määritettäessä.

4. Toimivaltainen viranomainen voi asettaa tiukempia lupaehtoja kuin ne, jotka voidaan saavuttaa BAT-päätelmissä kuvattua parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa käyttämällä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 18 artiklan soveltamista. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa sääntöjä, joiden mukaisesti toimivaltainen viranomainen voi asettaa tällaisia tiukempia ehtoja.

5. Jos toimivaltainen viranomainen asettaa lupaehtoja sellaisen parhaan käytettävissä olevan tekniikan perusteella, jota ei ole lainkaan kuvattu asiaankuuluvissa BAT-päätelmissä, sen on varmistettava seuraavaa:

▼B

- a) kyseinen tekniikka määritetään ottaen erityisesti huomioon liitteessä III luetellut perusteet; ja
- b) noudatetaan 15 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin BAT-päätelmiin ei sisälly parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyviä päästötasoja, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa tekniikassa varmistetaan ympäristönsuojelun taso, joka vastaa BAT-päätelmissä kuvattua parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa.

6. Jos laitoksessa suoritettua toimintaa tai tuotantomenetelmän tyyppiä ei ole lainkaan käsitelty BAT-päätelmissä, tai jos näissä päätelmissä ei käsitellä toiminnan tai menetelmän kaikkia mahdollisia ympäristövaikutuksia, toimivaltaisen viranomaisen on toiminnanharjoittajaa ensin kuultuaan asetettava lupaehdot kyseessä olevia toimintoja tai menetelmiä varten määrittelemänsä parhaan käytettävissä olevan tekniikan perusteella kiinnittäen erityistä huomiota liitteessä III lueteltuihin perusteisiin.

7. Liitteessä I olevassa 6.6 alakohdassa tarkoitettujen laitosten osalta sovelletaan tämän artiklan 1–6 kohtaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta asiaan liittyvän eläinsuojelulainsäädännön soveltamista.

▼M1*14 a artikla***Ympäristöjärjestelmä**

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toiminnanharjoittaja laatii ja toteuttaa kunkin tämän luvun soveltamisalaan kuuluvan laitoksen osalta ympäristöjärjestelmän. Ympäristöjärjestelmään on sisällytettävä 2 kohdassa luetellut osat, ja siinä on noudatettava asiaankuuluvia BAT-päätelmiä, joissa määritetään ympäristöjärjestelmään sisällytettävät näkökohdat.
2. Ympäristöjärjestelmän on sisällettävä ainakin seuraavat osat:
 - a) laitoksen ympäristötehokkuuden ja -turvallisuuden jatkuvaa parantamista koskevat ympäristöpoliittiset tavoitteet, joihin on sisällyttävä toimenpiteitä, joilla
 - i) ehkäistään jätteen syntymistä;
 - ii) optimoidaan resurssien ja energian käyttöä ja veden uudelleenkäyttöä;
 - iii) ehkäistään tai vähennetään vaarallisten aineiden käyttöä tai päästöjä;
 - b) tärkeimpiin ympäristönäkökohtiin liittyvät tavoitteet ja tehokkuusindikaattorit, joissa on otettava huomioon asiaankuuluvissa BAT-päätelmissä vahvistetut vertailuarvot;
 - c) niiden laitosten osalta, jotka kuuluvat direktiivin 2012/27/EU 8 artiklan mukaisen energiakatselmuksen tai energianhallintajärjestelmän käyttöönottoa koskevan velvoitteen piiriin, kyseisen katselmuksen tulosten tai energianhallintajärjestelmän täytäntöönpanon tulosten sisällyttäminen kyseisen direktiivin 8 artiklan ja liitteen VI nojalla sekä toimenpiteet niihin liittyvien suositusten täytäntöönpanemiseksi;

▼ **M1**

- d) luettelo laitoksessa olevista tai laitoksesta ympäristöön päästetyistä vaarallisista kemiallisista aineista, joita käytetään sellaisenaan, muiden aineiden ainesosana tai seosten osana, kiinnittäen erityistä huomiota asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklassa tarkoitetut kriteerit täyttäviin aineisiin ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteessä XVII tarkoitettujen rajoitusten piiriin kuuluviin aineisiin, ja riskinarviointi tällaisten aineiden vaikutuksista ihmisten terveyteen ja ympäristöön sekä analyysi mahdollisuuksista korvata ne turvallisemmilla vaihtoehdoilla tai vähentää niiden käyttöä tai päästöjä;
- e) toimenpiteet, jotka on toteutettu ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi ja ihmisten terveydelle tai ympäristölle aiheutuvien riskien välttämiseksi, mukaan lukien tarvittaessa korjaavat ja ennaltaehkäisevät toimenpiteet;
- f) jäljempänä olevassa 27 d artiklassa tarkoitettu muutossuunnitelma.

3. Ympäristöjärjestelmän yksityiskohtaisuuden on vastattava laitoksen luonnetta, laajuutta ja monimutkaisuutta sekä sen mahdollisten ympäristövaikutusten laajuutta.

Jos ympäristöjärjestelmään sisällytettäviä osia, kuten tavoitteita, tehokkuusindikaattoreita tai toimenpiteitä, on jo kehitetty muun asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti ja ne ovat tämän artiklan mukaisia, riittää, että ympäristöjärjestelmässä viitataan asiaankuuluviin asiakirjoihin.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ympäristöjärjestelmässä esitetyt ja 2 kohdassa luetellut asiaankuuluvat tiedot asetetaan saataville internetissä maksutta ja rajoittamatta pääsyä ainoastaan rekisteröidyille käyttäjille.

Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 täytäntöönpanosäädöksen siitä, mitkä tiedot ovat oleellisia julkaisemisen kannalta. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Tietoja voidaan muokata tai, jos tämä ei ole mahdollista, jättää julkistamatta, kun ne asetetaan saataville internetissä, jos tietojen ilmaiseminen vaikuttaisi haitallisesti johonkin direktiivin 2003/4/EY 4 artiklan 2 kohdan a–h alakohdassa luetelluista eduista.

Toiminnanharjoittajan on laadittava ja toteutettava ympäristöjärjestelmä alaa koskevien asiaankuuluvien BAT-päätelmien mukaisesti 1 päivään heinäkuuta 2027 mennessä, paitsi jos on kyse Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2024/1785 ⁽¹⁾ 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista laitoksista.

Ympäristöjärjestelmää on tarkasteltava säännöllisin väliajoin uudelleen sen varmistamiseksi, että se on edelleen asianmukainen, riittävä ja tehokas.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1785, annettu 24 päivänä huhtikuuta 2024, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) annettun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU ja kaatopaikoista annettun neuvoston direktiivin 1999/31/EY muuttamisesta (EUVL L, 2024/1785, 15.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1785/oj>).

▼ **M1**

Ympäristöjärjestelmä on auditoitava ensimmäisen kerran 1 päivään heinäkuuta 2027 mennessä, paitsi jos on kyse direktiivin (EU) 2024/1785 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista laitoksista. Ympäristöjärjestelmä on auditoitava vähintään joka kolmas vuosi, ja auditoinnin suorittajan on oltava asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti akkreditoitu vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos tai asetuksen (EY) N:o 1221/2009 2 artiklan 20 alakohdassa määritelty akkreditoitu tai toimiluvan saanut ympäristötodentaja, joka todentaa, että ympäristöjärjestelmä on tämän artiklan mukainen ja että se pannaan täytäntöön tämän artiklan mukaisesti.

*15 artikla***Päästöjen raja-arvot, ympäristötehokkuuden raja-arvot, vastaavat parametrit ja tekniset toimenpiteet**

1. Pilaavien aineiden päästöjen raja-arvoja sovelletaan siihen hetkeen, jona päästöt tulevat laitoksesta ulos, eikä mahdollisesti ennen tuota hetkeä tapahtunutta laimentumista oteta huomioon kyseisten arvojen määrittelyssä.

Mitä tulee pilaavien aineiden epäsuoriin päästöihin veteen, laitoksen ulkopuolisen jätevedenpuhdistamon vaikutus voidaan ottaa huomioon määritettäessä kyseessä olevan laitoksen päästöjen raja-arvoja, edellyttäen että tämä ei lisää ympäristön pilaantumista, näin taataan vastaava koko ympäristön suojelun taso ja toiminnanharjoittaja varmistaa jätevedenpuhdistamon toiminnanharjoittajaa kuullen, että epäsuorat päästöt eivät vaaranna jätevedenpuhdistamon tämän direktiivin mukaisen luvan tai direktiivin 91/271/ETY mukaisen erityisluvan määräysten noudattamista ja että kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

- a) veteen päästetyt pilaavat aineet eivät haittaa jätevedenpuhdistamon toimintaa tai kapasiteettia käsiteltävästä jätevesivirrasta peräisin olevien resurssien talteenottoon;
- b) veteen päästetyt pilaavat aineet eivät vahingoita keräysjärjestelmien parissa tai jätevedenpuhdistamoissa työskentelevän henkilöstön terveyttä;
- c) jätevedenpuhdistamo on suunniteltu ja varustettu siten, että se vähentää pilaavien aineiden päästöjä veteen;
- d) vesiin lopulta joutuvien pilaavien aineiden kokonaiskuormitus ei ole suurempi kuin tilanteessa, jossa kyseessä olevan laitoksen päästöt ovat tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti suorille päästöille asetettujen päästöjen raja-arvojen mukaisia, sanotun kuitenkin rajoittamatta 18 artiklan nojalla vaadittujen tiukempien toimenpiteiden soveltamista.

Toimivaltaisen viranomaisen on kirjattava lupaehtoihin sisällytettävään liitteeseen perustelut toisen alakohdan soveltamiselle mukaan lukien toiminnanharjoittajan arvio siitä, että vaaditut edellytykset täyttyvät.

Toiminnanharjoittajan on toimitettava päivitetty arvio tapauksissa, joissa lupaehtoja on muutettava sen varmistamiseksi, että toisen alakohdan a–d alakohdassa säädetty vaatimukset täyttyvät.

▼ **M1**

2. Päästöjen raja-arvot, vastaavat parametrit ja 14 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tekniset toimenpiteet perustuvat parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan, määäämmättä kuitenkaan tietyn tekniikan tai teknologian käyttämisestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 18 artiklan soveltamista.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava tiukimmat päästöjen raja-arvot, jotka voidaan saavuttaa laitoksessa soveltamalla parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, ottaen huomioon parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvien päästötasojen, jäljempänä ”BAT-päästötasot”, koko vaihteluvälin sen varmistamiseksi, että päästöt eivät normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa ylitä BAT-päästötasoa, jotka on vahvistettu 13 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa BAT-päätelmistä tehdyissä päätöksissä. Päästöjen raja-arvojen on perustuttava toiminnanharjoittajan BAT-päästötasojen koko vaihteluvälistä tekemään arviointiin, jossa analysoidaan mahdollisuutta saavuttaa BAT-päästötasojen vaihteluvälin tiukimmat vaatimukset ja osoitetaan paras kokonaistehokkuus, joka laitoksessa voidaan saavuttaa soveltamalla BAT-päätelmissä kuvattua parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, ottaen huomioon mahdolliset kokonaisympäristövaikutukset. Päästöjen raja-arvot on vahvistettava jollakin seuraavista:

- a) vahvistamalla päästöjen raja-arvot, jotka on ilmoitettava samalta tai lyhyemmältä ajanjaksolta ja samojen vertailuolosuhteiden mukaisina kuin BAT-päästötasot; tai
- b) vahvistamalla muut kuin a alakohdassa tarkoitetut päästöjen raja-arvot sovellettavien arvojen, ajanjaksojen ja viiteolosuhteiden osalta.

Jos päästöjen raja-arvot vahvistetaan b alakohdan mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava vähintään kerran vuodessa päästöjen tarkkailun tuloksia sen varmistamiseksi, etteivät päästöt normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa ole ylittäneet BAT-päästötasoa.

Edellä 6 artiklassa tarkoitettuja yleisesti sitovia sääntöjä voidaan soveltaa vahvistettaessa asiaankuuluvia päästöjen raja-arvoja tämän artiklan mukaisesti.

Jos yleisesti sitovia sääntöjä annetaan, tiukimmat parhaan käytettävissä olevan tekniikan avulla saavutettavissa olevat päästöjen raja-arvot on asetettava sellaisten laitosten luokille, joilla on alhaisimpien saavutettavissa olevien päästötasojen määrittämisen kannalta samanlaiset merkitykselliset ominaisuudet, kun otetaan huomioon BAT-päästötasojen koko vaihteluväli. Jäsenvaltion on vahvistettava yleisesti sitovat säännöt niiden BAT-päätelmissä annettujen tietojen pohjalta, joissa analysoidaan mahdollisuutta saavuttaa BAT-päästötasojen vaihteluvälin tiukimmat vaatimukset ja osoitetaan paras tehokkuus, joka kyseisissä laitosten luokissa voidaan saavuttaa soveltamalla BAT-päätelmissä kuvattua parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava normaalien toimintaolosuhteiden osalta sitovat ympäristötehokkuuden vaihteluvälit, joita yhden tai useamman ajanjakson kuluessa ei saa ylittää, 13 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen BAT-päätelmistä tehtyjen päätösten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 9 artiklan 2 kohdan soveltamista.

Toimivaltaisen viranomaisen on lisäksi

- a) vahvistettava normaalien toimintaolosuhteiden osalta ja mahdolliset kokonaisympäristövaikutukset huomioon ottaen vettä koskevat ympäristötehokkuuden raja-arvot, joita yhden tai useamman ajanjakson kuluessa ei saa ylittää ja jotka eivät ole vähemmän tiukkoja kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut sitovat vaihteluvälit;

▼ **M1**

- b) vahvistettava normaalien toimintaolosuhteiden osalta jätettä ja muita resursseja kuin vettä koskevat viitteelliset ympäristötehokkuuden tasot, jotka eivät ole vähemmän tiukkoja kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut sitovat vaihteluvälit.

5. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi erityistapauksissa vahvistaa BAT-päästötasoja korkeampia päästöjen raja-arvoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 18 artiklan soveltamista. Tällaista poikkeusta voidaan soveltaa ainoastaan, kun arvioinnista käy ilmi, että BAT-päätelmissä kuvattuun parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvien BAT-päästötasojen saavuttaminen johtaisi suhteettoman suuriin kustannuksiin ympäristöhyötyihin verrattuna

- a) kyseessä olevan laitoksen maantieteellisen sijainnin tai paikallisten ympäristöolojen vuoksi; tai

- b) kyseessä olevan laitoksen teknisten ominaisuuksien vuoksi.

Toimivaltaisen viranomaisen on kirjattava lupaehtoihin sisällytettävään liitteeseen perustelut poikkeamiselle 3 kohdan säännöksistä sekä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin tulos sekä asetettujen edellytysten perustelut.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti asetetut raja-arvot eivät kuitenkaan saa ylittää tämän direktiivin liitteissä vahvistettuja raja-arvoja, sikäli kuin ne ovat sovellettavissa.

Tämän kohdan mukaisesti myönnettyjen poikkeusten on oltava liitteessä II esitettyjen periaatteiden mukaisia. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että toiminnanharjoittaja toimittaa arvion poikkeuksen vaikutuksista kyseisten pilaavien aineiden pitoisuuksiin vastaanottavassa ympäristössä ja joka tapauksessa, että merkittävää pilaantumista ei aiheudu ja että saavutetaan yleisesti korkea ympäristön suojelun taso. Poikkeuksia ei myönnetä, jos ne voisivat vaarantaa 18 artiklassa tarkoitettujen ympäristölaatu normien noudattamisen.

Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava uudelleen neljän vuoden välein tai osana 21 artiklan mukaista lupaehtojen tarkistusta, jos tällainen tarkistus tehdään ennen kuin neljä vuotta on kulunut poikkeuksen myöntämisestä, ovatko tämän kohdan mukaisesti myönnetyt poikkeukset perusteltuja.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jolla vahvistetaan standardisoitu menetelmä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen BAT-päätelmien täytäntöönpanokustannusten ja mahdollisten ympäristöhyötyjen välisen suhteettomuuden arvioimiseksi. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelunnettelyä noudattaen.

6. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi erityistapauksissa vahvistaa vähemmän tiukkoja sitovia ympäristötehokkuuden vaihteluvälejä tai ympäristötehokkuuden raja-arvoja. Tällaista poikkeusta voidaan soveltaa ainoastaan, kun arvioinnista käy ilmi, että BAT-päätelmissä kuvattuun parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan perustuvien ympäristötehokkuuden tasojen saavuttamisesta seuraisi merkittäviä kielteisiä ympäristövaikutuksia, kokonaisympäristövaikutukset mukaan luettuina, tai merkittäviä taloudellisia vaikutuksia

- a) kyseessä olevan laitoksen maantieteellisen sijainnin tai paikallisten ympäristöolojen vuoksi; tai

▼ **M1**

b) kyseessä olevan laitoksen teknisten ominaisuuksien vuoksi.

Toimivaltaisen viranomaisen on kirjattava lupaehtoihin sisällytettävään liitteeseen perustelut poikkeamiselle 4 kohdan säännöksistä sekä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun arvioinnin tulos sekä asetettujen edellytysten perustelut.

Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että vähemmän tiukoilla sitovilla ympäristöhokkuuden vaihteluväleillä tai ympäristöhokkuuden raja-arvoilla tapahtuva toiminta ei aiheuta merkittäviä ympäristövaikutuksia, mukaan lukien vesivarojen ehtyminen, ja että sen avulla saavutetaan yleisesti korkea ympäristön suojelun taso.

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä standardisoidun menetelmän ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun arvioinnin suorittamiseksi. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

7. Poiketen siitä, mitä 3 ja 4 kohdassa säädetään, ja edellyttäen, että merkittävää pilaantumista ei aiheudu ja kaikki toimenpiteet, jotka vähentävät ympäristön pilaantumista, on toteutettu, toimivaltainen viranomainen voi asettaa vähemmän tiukkoja päästöjen raja-arvoja tai ympäristöhokkuuden raja-arvoja kriisitilanteessa, joka johtuu poikkeuksellisista olosuhteista, joihin toiminnanharjoittaja ja jäsenvaltiot eivät voi vaikuttaa ja jotka johtavat vakaviin häiriöihin tai puutteeseen seuraavien osalta:

- a) energiatoimitukset, jos energian toimitusvarmuuteen liittyy erittäin tärkeä yleinen etu;
- b) resurssit, materiaalit tai laitteet, jotka ovat toiminnanharjoittajan kannalta välttämättömiä yleisen edun mukaisten toimintojen suorittamiseksi sovellettavien päästöjen raja-arvojen tai ympäristöhokkuuden raja-arvojen mukaisesti; tai
- c) olennaiset resurssit, materiaalit tai laitteet, kun tuotanto korvaa tällaista puutetta tai häiriötä, kansanterveyteen tai yleiseen turvallisuuteen liittyvistä syistä tai muista erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä.

Poikkeusta ei saa myöntää yli kolmeksi kuukaudeksi. Jos poikkeuksen myöntämisen perusteena olevat syyt pysyvät voimassa, poikkeusta voidaan jatkaa enintään kolmella kuukaudella.

Heti kun toimitusedellytykset on palautettu tai energiatoimituksille, resursseille, materiaaleille tai laitteille on saatavilla vaihtoehto, jäsenvaltion on varmistettava, että päästöjen vähemmän tiukkojen raja-arvojen ja ympäristöhokkuuden vähemmän tiukkojen raja-arvojen asettamista koskeva päätös lakkaa olemasta voimassa ja että laitos noudattaa 3 ja 4 kohdan mukaisesti asetettuja lupaehtoja.

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeuksesta johtuvia päästöjä tarkkaillaan.

Toimivaltaisen viranomaisen on asetettava tietoa poikkeuksesta ja asetetuista ehdoista julkisesti saataville 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

▼M1

Komissio voi tarvittaessa arvioida ja selventää ohjeiden avulla perusteita, jotka on otettava huomioon tämän kohdan soveltamisessa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista tämän kohdan nojalla myönnettyistä poikkeuksista sekä poikkeuksen myöntämisen perusteluista ja asetetuista ehdoista.

Komissio arvioi, onko myönnetty poikkeus perusteltu, ottaen asianmukaisesti huomioon tässä kohdassa säädetyt kriteerit. Jos komissio esittää vastalauseita kahden kuukauden kuluessa jäsenvaltion tekemästä ilmoituksesta, jäsenvaltion on viipymättä tarkistettava poikkeusta vastaavasti.

*15 a artikla***Vaatimusten noudattamisen arviointi**

1. Arvioitaessa päästöjen raja-arvojen noudattamista normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa 14 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti mittauksiin tehtävät korjaukset päästöjen vahvistettujen keskiarvojen määrittämiseksi eivät saa ylittää sovelletun mittausmenetelmän mitausepävarmuutta.

2. Komissio hyväksyy viimeistään 1 päivänä syyskuuta 2026 täytäntöönpanosäädöksen, jolla vahvistetaan menetelmä luvassa asetettujen päästöjen raja-arvojen noudattamisen arvioimiseksi normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen osalta. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa menetelmässä on käsiteltävä vähintään päästöjen vahvistettujen keskiarvojen määrittämistä ja vahvistettava, miten mitausepävarmuus ja päästöjen raja-arvojen ylittymisen tiheys on otettava huomioon vaatimusten noudattamisen arvioinnissa.

3. Jos tämän luvun soveltamisalaan kuuluva laitos kuuluu myös III tai IV luvun soveltamisalaan ja tämän luvun mukaisesti vahvistettujen päästöjen raja-arvojen noudattaminen on osoitettu tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, laitoksen katsotaan noudattavan myös III tai IV luvun mukaisesti kyseisille pilaaville aineille vahvistettuja päästöjen raja-arvoja normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa.

▼B*16 artikla***Tarkkailuvaatimukset**

1. Edellä 14 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tarkkailuvaatimusten on tapauksen mukaan perustuttava BAT-päätelmissä kuvattuihin tarkkailua koskeviin päätelmiin.

▼M1

2. Toimivaltaisen viranomaisen on määriteltävä 14 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun määräjoin suoritettavan tarkkailun tiheys kunkin yksittäisen laitoksen luvassa tai yleisesti sitovissa säännöissä.

▼ M1

Määräajoin suoritettava tarkkailu on toteutettava tapauksen mukaan BAT-päätelmissä vahvistetulla tavalla ja vähintään kerran neljässä vuodessa pohjaveden osalta ja kerran yhdeksässä vuodessa maaperän osalta, jollei tällainen tarkkailu perustu pilaantumisriskin järjestelmälliseen arviointiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.

3. Tarkkailun suorittavien laboratorioiden laadunvalvonnan on perustuttava Euroopan standardointikomitean (CEN) standardeihin, tai jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, on sovellettava ISO-standardeja, kansallisia standardeja tai muita kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan vastaavaa tieteellistä tasoa olevat tiedot.

4. Jos 15 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu arviointi osoittaa, että poikkeuksella on määrällisesti ilmoitettavissa oleva tai mitattavissa oleva vaikutus ympäristöön, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisten pilaavien aineiden pitoisuuksia tarkkaillaan vastaanottavassa ympäristössä. Tässä kohdassa tarkoitettuun tarkkailuun on tarvittaessa käytettävä kunkin asianomaisen pilaavan aineen osalta muussa asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettuja tarkkailu- ja mittausmenetelmiä.

▼ B*17 artikla***Yleisesti sitovat säännöt liitteessä I luetelluille toiminnoille**

1. Yleisesti sitovia sääntöjä hyväksyessään jäsenvaltioiden on varmistettava yhtenäinen lähestymistapa ja korkea ympäristönsuojelun taso, joka vastaa sellaista ympäristönsuojelun tasoa, joka voidaan saavuttaa yksittäisiä lupaehtoja noudattamalla.

2. Yleisesti sitovien sääntöjen on perustuttava parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan, mutta 14 ja 15 artiklan säännösten noudattamisen varmistamiseksi niissä ei määrätä tietyn erityisen tekniikan tai teknologian käyttöä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisesti sitovia sääntöjä saatetaan ajan tasalle parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi ja 21 artiklan noudattamisen varmistamiseksi.

4. Näissä 1–3 kohdan mukaisissa yleisesti sitovissa säännöissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti.

▼ M1*18 artikla***Ympäristölaatumormit**

Jos jokin ympäristölaatumormi edellyttää tiukempia ehtoja kuin mitä parhaan käytettävissä olevan tekniikan avulla voidaan saavuttaa, lupaan on sisällytettävä lisätoimenpiteitä, joilla vähennetään laitoksen vaikutusta asiaankuuluvalla alueella esiintyvään pilaantumiseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita toimenpiteitä, joita voidaan toteuttaa ympäristölaatumormien noudattamiseksi.

▼ M1

Jos lupaan on sisällytetty tiukempia ehtoja ensimmäisen kohdan mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava tiukempien ehtojen vaikutus asianomaisten pilaavien aineiden pitoisuuksiin vastaanottavassa ympäristössä.

Jos laitoksen päästämien pilaavien aineiden kuormalla on määrällisesti ilmoitettavissa oleva tai mitattavissa oleva vaikutus ympäristöön, jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianomaisten pilaavien aineiden pitoisuuksia vastaanottavassa ympäristössä tarkkaillaan. Tällaisen tarkkailun tulokset on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jos asianomaisten pilaavien aineiden tarkkailu- ja mittausten menetelmistä säädetään muussa asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä, tällaisia menetelmiä, mukaan lukien tarvittaessa vaikutusperusteiset menetelmät, on sovellettava kolmannessa kohdassa tarkoitettussa tarkkailussa.

▼ B*19 artikla***Parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehitys**

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toimivaltainen viranomainen seuraa parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehitystä tai että siitä ja uusien tai ajan tasalle saatettujen BAT-päätelmien julkaisemisesta tiedotetaan viranomaiselle, ja toimitettava nämä tiedot niille kansalaisille, joita asia koskee.

*20 artikla***Toiminnanharjoittajien laitoksissa tekemät muutokset****▼ M1**

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toiminnanharjoittaja tiedottaa toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista laitoksen luonteeseen tai toimintaan suunnitteilla olevista muutoksista tai kaikista laitoksen laajennuksista, joilla voi olla ympäristövaikutuksia, hyvissä ajoin ja joka tapauksessa ennen minkä tahansa tällaisen muutoksen tai laajennuksen täytäntöönpanoa. Tarpeen vaatiessa toimivaltainen viranomainen saattaa luvan ajan tasalle. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimivaltainen viranomainen reagoi ajoissa toiminnanharjoittajan toimitamiin tietoihin.

▼ B

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jottei mihinkään toiminnanharjoittajan suunnittelemaan olennaiseen muutokseen ryhdytä ilman tämän direktiivin mukaista lupaa.

Lupahakemuksen ja toimivaltaisen viranomaisen päätöksen on katettava ne laitoksen osat ja 12 artiklassa luetellut yksityiskohdat, joihin olennainen muutos voi vaikuttaa.

3. Laitoksen luonteen tai toiminnan muutoksia tai laajennuksia pidetään olennaisina, jos pelkästään niiden johdosta saavutetaan liitteessä I vahvistetut kapasiteettia koskevat raja-arvot.

▼B*21 artikla***Toimivaltaisen viranomaisen suorittama lupaehtojen tarkistus ja ajan tasalle saattaminen**

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimivaltainen viranomainen tarkistaa kaikki lupaehdot säännöllisesti 2–5 kohdan mukaisesti ja saattaa ne tarpeen vaatiessa ajan tasalle tämän direktiivin säännösten noudattamisen varmistamiseksi.

2. Toiminnanharjoittajan on toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä toimitettava kaikki lupaehtojen tarkistamiseen tarvittavat tiedot mukaan lukien erityisesti päästötarkkailun tulokset ja muut tiedot, joiden perusteella on mahdollista verrata laitoksen toimintaa parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan, joka on kuvattu sitä koskevissa päätelmissä, ja parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyviin päästötasoihin.

Toimivaltaisen viranomaisen on lupaehtoja tarkistaessaan otettava huomioon kaikki päästöjen tarkkailuista tai tarkastuksista saadut tiedot.

3. Neljän vuoden kuluessa siitä, kun 13 artiklan 5 kohdan mukaiset päätökset BAT-päätelmistä, jotka koskevat laitoksen pääasiallista toimintaa, on julkaistu, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että:

▼M1

a) kaikki asianomaista laitosta koskevat lupaehdot tarkistetaan ja tarvittaessa saatetaan ajan tasalle tämän direktiivin ja, tapauksen mukaan, erityisesti 15 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan noudattamisen varmistamiseksi;

▼B

b) laitos on kyseisten lupaehtojen mukainen.

Tarkistamisessa on otettava huomioon kaikki uudet tai ajan tasalle saatetut BAT-päätelmät, joita sovelletaan laitokseen ja jotka on hyväksytty 13 artiklan 5 kohdan mukaisesti sen jälkeen kun lupa myönnettiin tai sitä viimeksi tarkistettiin.

4. Jos laitosta ei koske mikään BAT-päätelmä, lupaehdot tarkistetaan ja tarvittaessa saatetaan ajan tasalle, jos parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehitys mahdollistaa merkittävät päästövähennykset,

5. Lupaehdot tarkistetaan ja tarvittaessa saatetaan ajan tasalle ainakin seuraavissa tapauksissa:

a) laitoksen aiheuttama pilaantuminen on niin merkittävää, että luvan nojalla voimassa olevat päästöjen raja-arvot on tarkistettava tai uusia päästöjen raja-arvoja on lisättävä;

b) toiminnan turvallisuus vaatii toisenlaisten tekniikkojen käyttöönottoa;

▼M1

c) kun se on tarpeen 18 artiklassa tarkoitetun ympäristölaatu normin noudattamiseksi, mukaan lukien uudet tai tarkistettavat ympäristölaatu normit, tai kun vastaanottavan ympäristön tila edellyttää luvan tarkistamista, jotta unionin lainsäädännössä vahvistettuja suunnitelmia ja ohjelmia voidaan noudattaa;

▼M1

- d) kun toiminnanharjoittaja pyytää pidentämään liitteessä I olevassa 5.4 kohdassa tarkoitettua toimintaa harjoittavan laitoksen toiminnan kesto.

▼B*22 artikla***Laitoksen sulkeminen**

1. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava lupaehtot sen varmistamiseksi, että laitoksen toiminnan lopullisesti päättyessä noudatetaan tämän artiklan 3 ja 4 kohtaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2000/60/EY, direktiivin 2004/35/EY, pohjaveden suojelusta pilaantumiselta ja huononemiselta 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/118/EY ⁽¹⁾ ja maaperän suojelua koskevan asian kannalta merkityksellisen unionin oikeuden soveltamista.

2. Jos laitoksen toimintoihin liittyy merkityksellisten vaarallisten aineiden käyttö, tuotanto tai ympäristöön päästäminen ja ottaen huomioon mahdollisuuden laitoksen alueen maaperän tai pohjaveden pilaantumiseen, toiminnanharjoittajan on laadittava ja toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle perustilaselvitys ennen laitoksen toiminnan käynnistämistä tai ennen laitoksen luvan saattamista ajan tasalle ensimmäisen kerran 7 päivän tammikuuta 2013 jälkeen.

Perustilaselvityksessä on oltava tarvittavat tiedot, joiden perusteella voidaan määritellä maaperän ja pohjaveden pilaantumisen tila määrällisen vertailun tekemiseksi niiden tilasta 3 kohdan mukaisesti toiminnan lopullisesti päättyessä.

Perustilaselvityksessä on oltava ainakin seuraavat tiedot:

- a) tiedot laitoksen tämänhetkisestä käytöstä ja, jos tiedot ovat saatavilla, aikaisemmasta käytöstä;
- b) olemassa olevat tiedot maaperän ja pohjaveden tilaa perustilaselvityksen laatimisen ajankohtana kuvastavista mittauksista, jos tietoja on saatavilla, tai vaihtoehtoisesti uusista maaperän ja pohjaveden mittauksista ottaen huomioon maaperän tai pohjaveden pilaantumismahdollisuuden kyseisessä laitoksessa käytettävien, siellä tuotettavien tai sieltä vapautuvien vaarallisten aineiden vuoksi.

Jos muun kansallisen tai unionin lainsäädännön nojalla annetut tiedot täyttävät tämän kohdan vaatimukset, kyseiset tiedot voidaan sisällyttää tai liittää toimitettuun perustilaselvitykseen.

Komissio antaa ohjeet perustilaselvityksen sisällöstä.

3. Toiminnanharjoittajan on laitoksen toiminnan lopullisesti päättyessä arvioitava maaperän ja pohjaveden tila merkityksellisten laitoksessa käytettyjen, siellä tuotettujen tai sieltä vapautuneiden vaarallisten aineiden aiheuttaman pilaantumisen osalta. Jos 2 kohdassa tarkoitetussa perustilaselvityksessä vahvistettuun maaperän ja pohjaveden tilaan verrattuna laitoksen toiminta on aiheuttanut merkityksellisten vaarallisten aineiden aiheuttamaa maaperän tai pohjaveden huomattavaa pilaantumista, toiminnanharjoittajan on toteutettava tarvittavat toimet pilaantumisen johdosta alueen palauttamiseksi tuohon tilaan. Tällaisten toimien tekninen toteutettavuus voidaan ottaa huomioon tätä tarkoitusta varten.

⁽¹⁾ EUVL L 372, 27.12.2006, s. 19.

▼B

Toiminnanharjoittajan on laitoksen toiminnan päättyessä lopullisesti, ja jos laitoksen maaperän ja pohjaveden pilaantuminen aiheuttaa merkittävän riskin ihmisen terveydelle tai ympäristölle sellaisen luvan mukaisen toiminnan tuloksena, jota toiminnanharjoittaja harjoitti ennen kuin laitoksen lupa saatettiin ajan tasalle ensimmäisen kerran 7 päivän tammi-kuuta 2013 jälkeen ja ottaen huomioon olosuhteet 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti tiedot laitoksen sijaintipaikan olosuhteista, toteutettava tarvittavat toimet, joiden tarkoituksena on asiaan liittyvien vaarallisten aineiden poistaminen, hallinta, leviämisen estäminen tai vähentäminen, jotta laitosalue ei enää, ottaen huomioon sen nykyisen tai hyväksytyn tulevan käytön, aiheuttaisi tällaista riskiä, sanotun kuitenkin rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.

4. Jos toiminnanharjoittajan ei tarvitse laatia 2 kohdassa tarkoitettua perustilaselvitystä, sen on laitoksen toiminnan päättyessä lopullisesti toteutettava tarvittavat toimet, joiden tarkoituksena on asiaan liittyvien vaarallisten aineiden poistaminen, hallinta, leviämisen estäminen tai vähentäminen sen varmistamiseksi, ettei laitosalue, ottaen huomioon sen nykyisen tai hyväksytyn tulevan käytön, enää, sallitun toiminnan tuloksena ja ottaen huomioon olosuhteet 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti perustetun laitoksen alueella, aiheuta merkittävää riskiä ihmisen terveydelle tai ympäristölle maaperän tai pohjaveden pilaantumisen johdosta.

*23 artikla***Ympäristötarkastukset**

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön laitosten ympäristötarkastuksia koskeva järjestelmä, jossa tutkitaan kyseisten laitosten kaikki asi-aankuuluvat ympäristövaikutukset.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat antavat toimivaltaisille viranomaisille kaiken tarvittavan avun, jotta nämä pystyvät suorittamaan laitosvierailuja, ottamaan näytteitä ja keräämään kaiken tehtävänsä suorittamiseen tämän direktiivin mukaisesti tarvittavan tiedon.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki laitokset kuuluvat ympäristötarkastussuunnitelmaan kansallisella, alueellisella tai paikallistasolla, ja varmistettava, että tätä suunnitelmaa tarkistetaan ja tarvittaessa saatetaan ajan tasalle säännöllisesti.

3. Kuhunkin ympäristötarkastussuunnitelmaan on sisällyttävä:

- a) merkittävien ympäristökysymysten yleisarvio;
- b) tarkastussuunnitelmaan kuuluva maantieteellinen alue;
- c) suunnitelmaan kuuluvia laitoksia koskeva rekisteri;
- d) menettelyt 4 kohdassa tarkoitettuja rutiiniluonteisia ympäristötarkastuksia koskevien ohjelmien laatimiseksi;
- e) edellä olevan 5 kohdan mukaisesti toteutettavia muita kuin rutiiniluonteisia ympäristötarkastuksia koskevat menettelyt;
- f) tarvittaessa eri tarkastusviranomaisten välistä yhteistyötä koskevat säännökset.

4. Toimivaltainen viranomainen laatii säännöllisesti rutiiniluonteisia ympäristötarkastuksia koskevat ohjelmat, joihin sisältyy laitosvierailujen tiheys eri laitostyyppien osalta.

▼B

Laitosvierailujen välinen ajanjakso määräytyy kyseessä olevien laitosten ympäristöriskien järjestelmällisen arvioinnin perusteella, eikä kyseinen ajanjakso saa olla yhtä vuotta pitempi suurimmat riskit sisältävien laitosten osalta ja kolmea vuotta pitempi alhaisimmat riskit sisältävien laitosten osalta.

Jos tarkastuksessa on havaittu, että lupaehtoja on huomattavasti rikottu, kuuden kuukauden sisällä kyseisestä tarkastuksesta tehdään ylimääräinen tarkastuskäynti.

Ympäristöriskien järjestelmällisen arvioinnin on perustuttava vähintään seuraaviin arviointiperusteisiin:

- a) kyseessä olevien laitosten mahdolliset ja tosiasialliset vaikutukset ihmisen terveyteen ja ympäristöön ottaen huomioon päästötasot ja -tyypit, paikallisen ympäristön herkkyys ja onnettomuusriski;
- b) tiedot lupaehtojen noudattamisesta;
- c) toiminnanharjoittajan osallistuminen unionin ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS) asetuksen (EY) N:o 1221/2009 ⁽¹⁾ mukaisesti.

▼M1

Komissio antaa ohjeet ympäristöriskien arviointia koskevia perusteita varten ja saattaa ne tarvittaessa säännöllisesti ajan tasalle.

▼B

5. Muita kuin rutiiniluonteisia ympäristötarkastuksia on tehtävä vakavien ympäristövalitusten, vakavien ympäristöonnettomuuksien, vaaratilanteiden ja sääntöjen noudattamatta jättämisten tutkimiseksi mahdollisimman varhaisessa vaiheessa ja tapauksen mukaan ennen luvan myöntämistä, tarkistamista tai saattamista ajan tasalle.

6. Toimivaltaisen viranomaisen on laadittava kunkin laitospvierailun jälkeen tarkastusraportti, jossa selvitetään olennaisilta osin, noudatetaanko laitoksessa lupaehtoja, ja todetaan, tarvitaanko lisätoimia.

Raportti annetaan tiedoksi kyseessä olevalle toiminnanharjoittajalle kahden kuukauden kuluessa laitospvierailusta. Toimivaltainen viranomainen saattaa raportin yleisön saataville ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY ⁽²⁾ mukaisesti neljän kuukauden kuluessa laitospvierailusta.

Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että toiminnanharjoittaja toteuttaa kaikki raportissa esille tuodut tarvittavat toimet kohtuullisen ajan kuluessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 artiklan 2 kohdan säännösten soveltamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

▼B*24 artikla***Tiedon saatavuus ja yleisön osallistuminen lupamenettelyyn**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisölle, jota asia koskee, annetaan mahdollisuus osallistua varhaisessa vaiheessa ja tehokkaasti menettelyihin, jotka koskevat

- a) luvan myöntämistä uusia laitoksia varten;
- b) luvan myöntämistä olennaiseen muutokseen;
- c) luvan myöntämistä laitokseen, johon ehdotetaan sovellettavan 15 artiklan 4 kohtaa, tai kyseisen luvan saattamista ajan tasalle;

▼M1

- d) laitoksen luvan tai lupaehtojen tarkistamista 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
- e) luvan saattamista ajan tasalle 21 artiklan 3 tai 4 kohdan mukaisesti.

▼B

Tällaisessa osallistumisessa sovelletaan liitteessä IV säädettyä menettelyä.

▼M1

2. Kun päätös luvan myöntämisestä tai tarkistamisesta tai saattamisesta ajan tasalle on tehty, toimivaltaisen viranomaisen on saatettava yleisön saataville muun muassa järjestelmällisesti internetin välityksellä verkkosivulla, joka on helposti löydettävissä, maksutta ja rajoittamatta pääsyä ainoastaan rekisteröidyille käyttäjille a, b ja f alakohdan osalta seuraavat tiedot:

- a) päätöksen sisältö mukaan lukien jäljennös luvasta ja myöhemmät ajan tasalle saattamiset, tarvittaessa myös konsolidoidut lupaehdot;

▼B

- b) päätöksen perusteena olevat seikat;

▼M1

- c) ennen päätöksen tekemistä pidettyjen kuulemisten tulokset, mukaan lukien 26 artiklan mukaiset kuulemiset, ja selvitys siitä, miten kyseiset kuulemiset on otettu huomioon kyseistä päätöstä tehtäessä;

▼B

- d) kyseessä olevaan laitokseen tai toimintoon liittyvien parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevien vertailuasiakirjojen nimet;

▼M1

- e) tiedot siitä, miten 14 artiklassa tarkoitetut lupaehdot, mukaan lukien päästöjen raja-arvot, ympäristötehokkuuden tasot ja ympäristötehokkuuden raja-arvot, on määriteltä verrattuna parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan ja siihen liittyviin päästötasoihin ja ympäristötehokkuuden tasoihin;
- f) jos on myönnetty 15 artiklan mukainen poikkeus, erityiset perustelut kyseisen poikkeuksen myöntämiselle kyseisessä kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti sekä asetetut ehdot.

▼M1

3. Toimivaltaisen viranomaisen on myös saatettava yleisön saataville muun muassa järjestelmällisesti internetin välityksellä verkkosivulla, joka on helposti löydettävissä, maksutta ja rajoittamatta pääsyä ainoastaan rekisteröidyille käyttäjille seuraavat tiedot:

- a) asiaan liittyvä tieto toimenpiteistä, jotka toiminnanharjoittaja on toiminnan lopullisesti päättyessä toteuttanut 22 artiklan mukaisesti;
- b) lupaehtojen mukaisesti saadut, toimivaltaisen viranomaisen hallussa olevat päästöjen tarkkailutulokset;
- c) edellä 16 artiklan 4 kohdassa ja 18 artiklassa tarkoitetun tarkkailun tulokset.

▼B

4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan, jollei direktiivin 2003/4/EY 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetystä rajoituksista muuta johdu.

*25 artikla***Muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen oikeusjärjestelmän mukaisesti siihen yleisöön kuuluvilla, jota asia koskee, on mahdollisuus saattaa tuomioistuimessa tai muussa laillisesti perustetussa riippumattomassa ja puolueettomassa elimessä 24 artiklan säännösten soveltamisalaan kuuluvien päätösten, toimien tai laiminlyöntien asiassällön taikka niihin liittyvien menettelyjen laillisuus uudelleen tutkittavaksi, jos yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) asia koskee riittävästi kyseessä olevaa yleisöä;
- b) kyseessä oleva yleisö väittää oikeuttaan heikennettävän, jos jäsenvaltion hallintolainkäyttöä koskevassa säännöstössä edellytetään tällaista ennakkoehtoa;

▼M1

Uudelleen tutkittavaksi ottamista koskevan asiavaltuuden edellytyksenä ei saa olla se, että siihen yleisöön kuuluva, jota asia koskee, on osallistunut tämän direktiivin mukaisiin päätöksentekomenettelyihin.

Tutkintamenettely on toteutettava oikeudenmukaisesti, tasapuolisesti ja oikea-aikaisesti eikä se saa olla niin kallis, että se olisi esteenä menettelyyn osallistumiselle, ja siinä on myös säädettävä asianmukaisista ja tehokkaista oikeussuojakeinoista, mukaan lukien tarvittaessa kieltomääräykset.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, missä vaiheessa muita päätöksiä, toimia tai laiminlyöntejä vastaan voidaan esittää huomautuksia.

3. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, mikä muodostaa riittävän edun tai oikeuden heikentämisen, tavoitteenaan antaa yleisölle, jota asia koskee, laaja muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus.

▼B

Kaikkien kansallisen lainsäädännön vaatimukset täyttävien ympäristön-suojelua edistävien valtioista riippumattomien järjestöjen edun katso-taan olevan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla riittävä.

Niillä katsotaan myös olevan oikeuksia, joita on mahdollista heikentää 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

4. Edellä oleva 1, 2 ja 3 kohta ei estä mahdollisuutta, että hallinto-viranomainen alustavasti tutkii asian, eivätkä ne vaikuta vaatimukseen, jonka mukaan hallinnolliset muutoksenhakumenettelyt on saatettava loppuun ennen kuin asia saatetaan tuomioistuimessa tutkittavaksi, sil-loin kun kansallisessa lainsäädännössä on tällainen vaatimus.

Kyseisen menettelyn on oltava oikeudenmukainen, tasapuolinen ja no-pea, eikä se saa olla niin kallis, että se olisi esteenä menettelyyn osal-listumiselle.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisön saatavilla on käy-tännön tietoja mahdollisuudesta turvautua hallinnollisiin ja tuomioistui-messa tapahtuviin muutoksenhakumenettelyihin.

*26 artikla***Valtioiden rajat ylittävät vaikutukset****▼M1**

1. Jos jäsenvaltio toteaa, että tietyn laitoksen toiminnalla voisi olla merkittäviä kielteisiä vaikutuksia toisen jäsenvaltion ympäristöön, tai jos jäsenvaltio, johon laitoksen toiminta voisi vaikuttaa merkittävästi, sitä pyytää, sen jäsenvaltion, jonka alueella 4 artiklan tai 20 artiklan 2 kohdan mukaista lupaa on haettu, on toimitettava kyseiselle toiselle jäsenvaltiolle liitteen IV mukaisesti toimitettavat tai saataville asetetta-vat tiedot samanaikaisesti, kun ne asetetaan yleisön saataville. Kyseis-ten tietojen pohjalta nämä kaksi jäsenvaltiota neuvottelevat keskenään varmistaen samalla, että sen jäsenvaltion huomautukset, johon toimin-nalla voisi olla merkittäviä vaikutuksia, toimitetaan ennen kuin sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jonka alueella lupaa on haet-tu, tekee päätöksensä. Jos jäsenvaltio, johon toiminnalla voisi olla mer-kittäviä vaikutuksia, ei toimita huomautuksia yleisön kuulemiselle, jota asia koskee, varatun määräajan kuluessa, toimivaltaisen viranomaisen on jatkettava lupamenettelyä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa lupahakemus saatetaan huomautuksia varten myös sen jä-senvaltion yleisön saataville, johon toiminnalla voisi olla merkittäviä vaikutuksia, ja että se on saatavilla saman ajan kuin se oli saatavilla siinä jäsenvaltiossa, jossa lupaa haettiin.

▼B

3. Kun toimivaltainen viranomainen tekee päätöksen hakemuksesta, 1 ja 2 kohdan mukaisten kuulemisten tulokset on otettava huomioon.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava 1 kohdan mukaisesti kuulluille jäsenvaltioille hakemusta koskevasta päätöksestä ja toimitet-tava niille 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot. Näiden jäsenvalti-oiden on varmistettava, että tiedot annetaan yleisön, jota asia koskee, saataville asianmukaisella tavalla niiden omalla alueella.

▼ **M1**

II A LUKU

INNOVOINNIN MAHDOLLISTAMINEN JA EDISTÄMINEN*27 artikla***Uudet tekniikat**

Jäsenvaltioiden on tarvittaessa edistettävä uusien tekniikoiden kehittämistä ja soveltamista, erityisesti silloin, kun tällaisia tekniikoita on yksilöity BAT-päätelmissä, BAT-vertailuasiakirjoissa tai 27 a artiklassa tarkoitetun teollisuuden muutosta ja päästöjä käsittelevän innovaatiokeskuksen päätelmissä.

*27 a artikla***Teollisuuden muutosta ja päästöjä käsittelevä innovaatiokeskus**

1. Komissio perustaa teollisuuden muutosta ja päästöjä käsittelevän innovaatiokeskuksen, jäljempänä ”keskus” tai ”INCITE”, ja ylläpitää sitä.

2. Keskus kerää ja analysoi tietoja innovatiivisista tekniikoista, mukaan lukien tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien toimintojen kannalta merkitykselliset uudet ja muutosvoimaiset tekniikat, joilla edistetään muun muassa ympäristön pilaantumisen minimointia, hiilestä irtautumista, resurssitehokkuutta ja kiertotaloutta, jossa käytetään vähemmän tai turvallisempia kemikaaleja, ja kuvaa niiden kehitystasoa ja ympäristötehokkuutta. Komissio ottaa keskuksen päätelmät huomioon laatiessaan 13 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua tietojenvaihtoa koskevaa työohjelmaa sekä laatiessaan, tarkistaessaan ja saattaessaan ajan tasalle 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja BAT-vertailuasiakirjoja.

3. Keskuksen työtä avustavat

- a) jäsenvaltioiden edustajat;
- b) asiaankuuluvat julkiset laitokset;
- c) asiaankuuluvat tutkimuslaitokset;
- d) tutkimus- ja teknologiaorganisaatiot;
- e) asianomaisten teollisuudenalojen ja viljelijöiden edustajat;
- f) teknologian tuottajat;
- g) ihmisten terveyden tai ympäristön suojelua edistävät valtiosta riippumattomat järjestöt;
- h) komissio.

4. Keskuksen on julkistettava päätelmänsä, jollei direktiivin 2003/4/EY 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyistä rajoituksista muuta johdu.

▼ **M1**

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan keskuksen perustamisen ja toiminnan edellyttämät yksityiskohtaiset järjestelyt. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

*27 b artikla***Uusien tekniikoiden testaus**

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää väliaikaisia poikkeuksia 15 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyistä vaatimuksista ja 11 artiklan a ja b alakohdassa säädetyistä periaatteista uusien tekniikoiden testauksista varten yhteensä enintään 30 kuukauden ajaksi edellyttäen, että luvassa täsmennetyn ajanjakson jälkeen joko kyseisen tekniikan testaus lopetetaan tai toiminnassa saavutetaan vähintään BAT-päästötasot, sanotun kuitenkin rajoittamatta 18 artiklan soveltamista.

*27 c artikla***Uusiin tekniikoihin liittyvät päästötasot ja viitteelliset ympäristötehokkuuden arvot**

Poiketen siitä, mitä 21 artiklan 3 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi asettaa

- a) päästöjen raja-arvoja, joilla varmistetaan, että kuuden vuoden kuluessa siitä, kun 13 artiklan 5 kohdan mukainen päätös BAT-päättelmistä julkaistaan laitoksen pääasiallisen toiminnan osalta, päästöt eivät normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa ylitä BAT-päättelmistä tehdyissä päätöksissä vahvistettuja uusiin tekniikoihin liittyviä päästötasoja;
- b) viitteellisiä ympäristötehokkuuden arvoja, jotka ovat yhdenmukaisia BAT-päättelmistä tehtyjen päätösten kanssa.

*27 d artikla***Siirtyminen puhtaaseen, kiertotalouteen perustuvaan ja ilmastoneutraaliin teollisuuteen**

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toiminnanharjoittajat sisällyttävät viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2030 ympäristöjärjestelmänsä viitteellisen muutossuunnitelman, joka kattaa niiden liitteessä I olevassa 1, 2, 3, 4, 6.1 a ja 6.1 b kohdassa luetellut toiminnot. Muutossuunnitelmassa on esitettävä tiedot siitä, miten laitos muuttuu kaudella 2030–2050 kestävä, puhtaan, kiertotalouteen perustuvan, resurssitehokkaan ja ilmastoneutraalin talouden saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä, mukaan lukien tarvittaessa 27 e artiklassa tarkoitettu syvä teollinen muutos.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 14 a artiklan 4 kohdan kuudennessa alakohdassa tarkoitettu auditointiorganisaatio arvioi viimeistään vuoden kuluttua tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistetusta määräajasta, onko tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu muutossuunnitelma tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten mukainen.

▼ **M1**

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toiminnanharjoittajat sisällyttävät osana 21 artiklan 3 kohdan mukaista lupaehtojen tarkistamista ja sen jälkeen, kun päätökset BAT-päätelmistä on julkaistu 1 päivän tammiukuuta 2030 jälkeen, ympäristöjärjestelmäänsä muutossuunnitelman kustakin laitoksesta, joka harjoittaa mitä tahansa liitteessä I lueteltua toimintaa, jota ei mainita tämän artiklan 1 kohdassa. Muutossuunnitelmassa on esitettävä tiedot siitä, miten toiminnanharjoittaja muuttaa laitosta kaudella 2030–2050 kestävän, puhtaan, kiertotalouteen perustuvan ja ilmastoneutraalin talouden saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä, käyttäen tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettuja vaatimuksia.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 14 a artiklan 4 kohdan kuudennessa alakohdassa tarkoitettu auditointiorganisaatio arvioi viimeistään vuoden kuluttua 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen lupaehtojen tarkistuksen valmiiksi saamisesta, ovatko ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen muutossuunnitelmien tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksessä vahvistettujen vaatimusten mukaisia.

3. Jos kaksi tai useampia laitoksia on saman toiminnanharjoittajan määräysvallassa tai jos laitokset ovat samaan yritykseen kuuluvien eri toiminnanharjoittajien määräysvallassa samassa jäsenvaltiossa, kyseiset laitokset voivat kuulua saman muutossuunnitelman piiriin.

Jos muutossuunnitelmien osia on jo kehitetty muun unionin lainsäädännön mukaisesti ja ne ovat tämän artiklan mukaisia, muutossuunnitelmassa voidaan viitata asiaankuuluviin asiakirjoihin.

4. Toiminnanharjoittajan on julkistettava muutossuunnitelmansa, muutossuunnitelman päivitykset sekä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen arvioinnin tulokset osana 14 a artiklan 4 kohdassa tarkoitettua ympäristöjärjestelmässä esitettyjen asiaankuuluvien tietojen julkaisemista.

5. Komissio antaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2026 delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä direktiiviä täsmentämällä muutossuunnitelmien sisältö 1, 2 ja 3 kohdassa vaadittujen tietojen perusteella.

Komissio tarkastelee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua delegoitua säädöstä uudelleen ja tarvittaessa tarkistaa sitä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2034.

*27 e artikla***Syvä teollinen muutos**

1. Jos kyseessä on syvä teollinen muutos, joka on esitetty asiaankuuluvassa laitoksen muutossuunnitelmassa, toimivaltainen viranomainen voi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 18 artiklan soveltamista, pidentää 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua määräaika, johon mennessä laitoksen on noudatettava ajan tasalle saatettuja lupaehtoja, enintään kahdeksaan vuoteen, edellyttäen että

▼ M1

- a) laitoksen lupa sisältää kuvauksen syvästä teollisesta muutoksesta ja saavutettavista päästötasoista ja resurssitehokkuudesta sekä täytäntöönpanon aikataulusta ja välitavoitteista;
- b) toiminnanharjoittaja raportoi vuosittain toimivaltaiselle viranomaiselle syvän teollisen muutoksen täytäntöönpanon edistymisestä; ja
- c) laitoksen muutokseen myönnetyn ajan aikana toimivaltainen viranomainen varmistaa, että merkittävää pilaantumista ei aiheudu ja että saavutetaan yleisesti korkea ympäristön suojelun taso.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava myönnettyistä poikkeuksista komissiolle vähintään kerran vuodessa 72 artiklan mukaisissa kertomuksissaan.

2. Jos kyseessä on syvä teollinen muutos, joka merkitsee laitoksen sulkemista ja uudella laitoksella korvaamista ja joka on esitetty asiaan kuuluvassa laitoksen muutossuunnitelmassa ja joka on saatettava päätökseen kahdeksan vuoden kuluessa siitä, kun on julkaistu 13 artiklan 5 kohdan mukaiset päätökset BAT-päätelmistä, jotka koskevat olemassa olevan laitoksen pääasiallista toimintaa, toimivaltainen viranomainen voi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 18 ja 22 artiklan soveltamista, vapauttaa velvoitteesta saattaa lupa ajan tasalle 21 artiklan 3 kohdan mukaisesti edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täytyvät:

- a) olemassa olevan laitoksen lupa sisältää kuvauksen sulkemissuunnitelmasta sekä siihen liittyvästä aikataulusta ja välitavoitteista;
- b) toiminnanharjoittaja raportoi vuosittain toimivaltaiselle viranomaiselle edistymisestä olemassa olevan laitoksen sulkemissuunnitelman suhteen ja sen korvaamisessa uudella laitoksella;
- c) laitoksen sulkemista edeltävänä aikana toimivaltainen viranomainen varmistaa, että merkittävää pilaantumista ei aiheudu ja että saavutetaan yleisesti korkea ympäristön suojelun taso.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava myönnettyistä poikkeuksista komissiolle vähintään kerran vuodessa 72 artiklan mukaisissa kertomuksissaan.

▼ B**III LUKU****POLTTOLAITOKSIA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET***28 artikla***Soveltamisala**

Tätä lukua sovelletaan polttoainetyypistä riippumatta polttolaitoksiin, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on vähintään 50 MW.

Tätä lukua ei sovelleta seuraaviin polttolaitoksiin:

- a) laitokset, joissa palamistuotteita käytetään esineiden tai materiaalien suoraan lämmitykseen, kuivaukseen tai muuhun käsittelyyn;

▼B

- b) jälkipolttolaitokset, jotka on suunniteltu puhdistamaan savukaasuja polttamalla ja joita ei käytetä erillisinä polttolaitoksina;
- c) katalyyttisiä krakkauskatalyyttejä regeneroivat laitteet;
- d) laitteet, joilla rikkivety muunnetaan rikiksi;
- e) kemianteollisuudessa käytetyt reaktorit;
- f) koksamot;
- g) Cowperin ilmankuumentimet;
- h) ajoneuvon, aluksen tai ilma-aluksen käyttövoiman tuottamiseen käytettävät tekniset laitteet;
- i) offshore-lautoilla käytettävät kaasuturbiinit ja kaasumootorit;
- j) laitokset, joissa käytetään polttoaineena muita kuin 3 artiklan 31 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja kiinteitä tai nestemäisiä jätteitä.

*29 artikla***Yhdistämissäännöt**

1. Jos kahden tai useamman erillisen polttolaitoksen savukaasut poistetaan yhteisen piipun kautta, tällaisten laitosten yhdistelmää pidetään yhtenä polttolaitoksena ja niiden kapasiteetit on laskettava yhteen laskettaessa nimellistä kokonaislämpötehoa.
2. Kun vähintään kaksi erillistä polttolaitosta, joille on myönnetty lupa ensimmäistä kertaa 1 päivänä heinäkuuta 1987 tai sen jälkeen, tai joiden toiminnanharjoittajat ovat toimittaneet tällaista lupaa koskevan täydellisen hakemuksen mainittuna päivänä tai sen jälkeen, on rakennettu siten, että niiden savukaasut voitaisiin tekniset ja taloudelliset tekijät huomioon ottaen poistaa yhteisen piipun kautta, tällaisten laitosten yhdistelmää pidetään yhtenä polttolaitoksena, ja niiden kapasiteetit on laskettava yhteen laskettaessa nimellistä kokonaislämpötehoa.
3. Laskettaessa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten yhdistelmän nimellistä kokonaislämpötehoa yksittäisiä polttolaitoksia, joiden nimellinen lämpöteho on alle 15 MW, ei oteta huomioon.

*30 artikla***Päästöjen raja-arvot**

1. Polttolaitosten savukaasut on poistettava hallitulla tavalla yhdestä tai useammasta savuhormista koostuvan savupiipun kautta; savupiipun korkeus määritetään siten, että ihmisen terveyttä ja ympäristöä suojellaan.

▼B

2. Kaikissa sellaisia polttolaitoksia sisältäviä laitoksia koskevissa luvissa, joille on myönnetty lupa ennen 7 päivää tammikuuta 2013 tai joiden toiminnanharjoittajat ovat jättäneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivämäärää, edellyttäen, että polttolaitoksen toiminta käynnistyy viimeistään 7 päivänä tammikuuta 2014, on oltava ehdot, joilla varmistetaan, että näiden polttolaitosten päästöt ilmaan eivät ylitä liitteessä V olevassa 1 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

Kaikissa sellaisia polttolaitoksia sisältäviä laitoksia koskevissa luvissa, joille oli myönnetty direktiivin 2001/80/EY 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu poikkeus ja jotka ovat käytössä 1 päivän tammikuuta 2016 jälkeen, on oltava ehdot, joilla varmistetaan, että näiden polttolaitosten päästöt ilmaan eivät ylitä liitteessä V olevassa 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

3. Kaikissa sellaisia polttolaitoksia sisältäviä laitoksia koskevissa luvissa, jotka eivät kuulu 2 kohdan soveltamisalaan, on oltava ehdot, joilla varmistetaan, että näiden polttolaitosten päästöt ilmaan eivät ylitä liitteessä V olevassa 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

4. Liitteessä V olevassa 1 ja 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja sekä kyseisessä liitteessä olevassa 5 osassa vahvistettuja rikinpoiston vähimmäisasteita sovelletaan kunkin yhteisen piipun päästöihin suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon. Jos liitteessä V säädetään, että päästöjen raja-arvoja voidaan soveltaa polttolaitoksen osaan, jonka käyttötunteja on rajoitettu, kyseisiä raja-arvoja sovelletaan laitoksen mainittuun osaan, mutta ne vahvistetaan suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon.

▼M1

5. Toimivaltainen viranomainen voi antaa tavallisesti vähärikkistä polttoainetta käyttävälle polttolaitokselle luvan poiketa rikkidioksidille 2 ja 3 kohdassa säädettyjen päästöjen raja-arvojen noudattamisvelvoitteesta enintään kuuden kuukauden ajaksi, jos toiminnanharjoittaja ei kykene noudattamaan kyseisiä raja-arvoja sen vuoksi, että vähärikkisen polttoaineen toimitukset ovat keskeytyneet polttoaineen vakavan puutteen takia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle välittömästi kaikista ensimmäisen alakohdan nojalla myönnettyistä poikkeuksista sekä poikkeamisen perusteluista ja asetetuista ehdoista.

▼B

6. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää luvan poiketa 2 ja 3 kohdassa säädettyjen päästöjen raja-arvojen noudattamisvelvoitteesta, jos polttolaitoksen joka käyttää vain kaasumaista polttoainetta on turvauduttava muihin polttoaineisiin kaasun toimituksessa ilmenneen äkillisen keskeytyksen vuoksi, ja sen olisi tästä syystä oltava varustettu savukaasun puhdistuslaitteella. Poikkeusta ei saa myöntää yli 10 päivän ajaksi, paitsi jos se on energihuollon turvaamiseksi välttämätöntä.

Toiminnanharjoittajan on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kustakin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta erityispauksesta.

▼M1

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle välittömästi kaikista ensimmäisen alakohdan nojalla myönnettyistä poikkeuksista sekä poikkeamisen perusteluista ja asetetuista ehdoista.

▼B

7. Jos polttolaitosta laajennetaan, liitteessä V olevassa 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja sovelletaan muutoksen kohteena olevaan laitoksen laajennusosaan ja ne määritetään suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon. Jos polttolaitokseen tehdään muutoksia, joilla voi olla seurauksia ympäristölle ja jotka vaikuttavat sellaiseen laitoksen osaan, jonka nimellislämpöteho on 50 MW tai enemmän, liitteessä V olevassa 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja sovelletaan siihen laitoksen osaan, joka on muuttunut koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon nähden.

8. Liitteessä V olevassa 1 ja 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja ei sovelleta seuraaviin polttolaitoksiin:

- a) dieselmoottorit;
- b) soodakattilat, joita käytetään selluntuotantolaitoksissa.

9. Komissio tarkastelee parhaan käytettävissä olevan tekniikan pohjalta, onko tarpeen vahvistaa unionin laajuisia päästöjen raja-arvoja tai muuttaa liitteessä V vahvistettuja päästöjen raja-arvoja seuraaville polttolaitoksille:

- a) 8 kohdassa tarkoitetut polttolaitokset;
- b) jalostamojen polttolaitokset, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislaus- ja konversiojäännöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa, ottaen huomioon jalostamojen energiajärjestelmien erityisominaisuudet;
- c) polttolaitokset, jotka käyttävät muita kaasuja kuin maakaasua;
- d) kemiallisten laitosten polttolaitokset, joissa käytetään nestemäisiä tuotantojäännöksiä muuna kuin kaupallisena polttoaineena omaan käyttöön.

Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä kyseisen tarkastelun tuloksista kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle sekä tarvittaessa säädösehdotuksen.

31 artikla

Rikinpoistoaste

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa sellaisiin kotimaisiin kiinteitä polttoaineita polttaviin polttolaitoksiin, jotka eivät pysty noudattamaan 30 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja rikkidioksidipäästöjen raja-arvoja kyseisen polttoaineen ominaisuuksista johtuen, liitteessä V olevassa 5 osassa vahvistettuja rikinpoiston vähimmäisasteita mainitussa liitteessä olevassa 6 osassa vahvistettujen noudattamista koskevien sääntöjen mukaisesti edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen on vahvistanut etukäteen 72 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetun teknisen raportin.

2. Jäsenvaltiot voivat soveltaa jätettä käyttäviin kotimaisiin kiinteitä polttoaineita polttaviin rinnakkaispolttolaitoksiin, jotka eivät pysty noudattamaan liitteessä VI olevan 4 osan 3.1 tai 3.2 kohdassa tarkoitettuja rikkidioksidille asetettuja $C_{\text{prosessin}}$ arvoja kotimaisen kiinteän polttoaineen ominaisuuksien vuoksi, sen sijasta liitteessä V olevassa 5 osassa vahvistettuja rikinpoiston vähimmäisasteita mainitun liitteen 6 osassa vahvistettujen noudattamista koskevien sääntöjen mukaisesti. Jos jäsenvaltiot päättävät soveltaa tätä kohtaa, liitteessä VI olevan 4 osan 1 kohdassa tarkoitettu $C_{\text{jäte}}$ on yhtä suuri kuin 0 mg/Nm^3 .

▼B

3. Komissio tutkii 31 päivään joulukuuta 2019 mennessä, voidaanko liitteessä V olevassa 5 osassa vahvistettuja rikinpoiston vähimmäisasetteja soveltaa, ja ottaa huomioon erityisesti parhaan käytettävissä olevan tekniikan ja rikkidioksidipäästövähennyksistä saadut hyödyt.

32 artikla

Kansallinen siirtymäsuunnitelma

1. Jäsenvaltiot voivat laatia ja toteuttaa 1 päivän tammikuuta 2016 ja 30 päivän kesäkuuta 2020 välisenä aikana kansallisen siirtymäsuunnitelman, joka kattaa polttolaitokset, joille myönnettiin ensimmäinen lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittaja oli toimittanut täydellisen lupahakemuksen ennen tuota ajankohtaa edellyttäen, että laitos aloitti toimintansa 27 päivään marraskuuta 2003 mennessä. Suunnitelman on katettava jokaisen suunnitelmaan kuuluvan polttolaitoksen osalta yksi tai useampi seuraavista epäpuhtauksista: typen oksidit, rikkidioksidi ja hiukkaset. Kaasuturbiinien osalta suunnitelmaan kuuluvat vain typen oksidien päästöt. Kansallinen siirtymäsuunnitelma ei koske seuraavia polttolaitoksia:

- a) laitokset, joihin sovelletaan 33 artiklan 1 kohtaa;
- b) laitokset, jotka sijaitsevat jalostamoissa ja jotka käyttävät omaan kulutukseensa jalostamisjäännösten kaasutuksesta saatuja lämpöarvoltaan vähäisiä kaasuja tai raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislauks- ja konversiojäännöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa;
- c) laitokset, joihin sovelletaan 35 artiklaa;
- d) laitokset, joille on myönnetty direktiivin 2001/80/EY 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu poikkeus.

2. Suunnitelmaan kuuluvat polttolaitokset voidaan vapauttaa 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen päästöjen raja-arvojen noudattamisesta suunnitelmaan kuuluvien epäpuhtauksien osalta tai tarvittaessa 31 artiklassa tarkoitettujen rikinpoistoasteiden noudattamisesta.

31 päivänä joulukuuta 2015 sovellettavassa polttolaitoksen luvassa on vähintään säilytettävä erityisesti direktiivien 2001/80/EY ja 2008/1/EY vaatimusten mukaisesti vahvistetut rikkidioksidipäästöjen, typen oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvot.

Polttolaitosten, joissa poltetaan kiinteitä polttoaineita, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 500 MW ja joille myönnettiin ensimmäinen lupa 1 päivän heinäkuuta 1987 jälkeen, on noudatettava typen oksidien päästöjen osalta liitteessä V olevassa 1 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

3. Kansallisessa siirtymäsuunnitelmassa asetetaan kunkin siihen kuuluvan epäpuhtauden osalta enimmäismäärä, jossa määritellään päästöjen vuotuiset enimmäismäärät kaikille suunnitelmaan kuuluville laitoksille kunkin laitoksen nimellisen kokonaislämpötehon 31 päivänä joulukuuta 2010, sen todelliset vuotuiset käyttötunnit ja sen polttoaineenkulutuksen perusteella, jotka lasketaan kymmenen viimeisen toimintavuoden keskiarvona vuoteen 2010 saakka kyseinen vuosi mukaan luettuna.

▼B

Vuoden 2016 enimmäismäärä lasketaan direktiivin 2001/80/EY liitteissä III–VII vahvistettujen asiaa koskevien päästöjen raja-arvojen tai tarvittaessa direktiivin 2001/80/EY liitteessä III vahvistettujen rikinpoistoasteiden perusteella. Jos on kyse kaasuturbiineista, käytetään direktiivin 2001/80/EY liitteessä VI olevassa B osassa kyseisille laitoksille vahvistettuja typen oksidien päästöjen raja-arvoja. Vuosien 2019 ja 2020 enimmäismäärä lasketaan tämän direktiivin liitteessä V olevassa 1 osassa vahvistettujen asiaa koskevien päästöjen raja-arvojen perusteella tai tarvittaessa tämän direktiivin liitteessä V olevassa 5 osassa vahvistettujen asiaa koskevien rikonpoistoasteiden perusteella. Vuosien 2017 ja 2018 enimmäismäärät vahvistetaan suorittamalla enimmäismäärien lineaarinen vähennys vuosien 2016 ja 2019 välillä.

Se, että kansalliseen siirtymäsuunnitelmaan kuuluva laitos suljetaan tai se ei enää kuulu III luvun soveltamisalaan, ei saa johtaa suunnitelmaan kuuluvien muiden laitosten vuosittaisten päästöjen kokonaismäärän lisääntymiseen.

4. Kansallisen siirtymäsuunnitelman on myös sisällettävä 41 artiklan b alakohdan mukaisesti laadittujen täytäntöönpanosääntöjen mukaiset määräykset tarkkailusta ja raportoinnista sekä kunkin laitoksen osalta suunnitellut toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 päivästä heinäkuuta 2020 alkaen sovellettavia päästöjen raja-arvoja noudatetaan oikea-aikaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2013 mennessä annettava kansalliset siirtymäsuunnitelmansa tiedoksi komissiolle.

Komissio tekee suunnitelmista arvion ja jos komissio ei ole esittänyt vastaväitteitä 12 kuukauden kuluessa suunnitelman vastaanottamisesta, kyseessä oleva jäsenvaltio voi katsoa suunnitelmansa tulleen hyväksytyksi.

Jos komissio katsoo, ettei suunnitelma ole 41 artiklan b alakohdan mukaisesti laadittujen täytäntöönpanosääntöjen mukainen, se ilmoittaa kyseessä olevalle jäsenvaltiolle, ettei sen suunnitelmaa voida hyväksyä. Jäsenvaltion komissiolle toimittaman suunnitelman uuden version arvioinnin osalta toisessa alakohdassa tarkoitettu määräaika on kuusi kuukautta.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle suunnitelman mahdollisista myöhemmistä muutoksista.

33 artikla

Määräaikaispoikkeus

1. Polttolaitokset voidaan vapauttaa 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen päästöjen raja-arvojen ja tarvittaessa 31 artiklassa tarkoitettujen rikinpoistoasteiden noudattamisesta sekä laitosten sisällyttämisestä 32 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen siirtymäsuunnitelmaan seuraavin edellytyksin:

- a) polttolaitoksen toiminnanharjoittaja sitoutuu toimivaltaiselle viranomaiselle 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä toimittamassaan kirjallisessa ilmoituksessa käyttämään laitosta enintään 17 500 käyttötuntia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana;
- b) toiminnanharjoittajan on joka vuosi toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle käyttötuntien määrät 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen;

▼B

c) 31 päivänä joulukuuta 2015 sovellettavassa polttolaitoksen luvassa erityisesti direktiivien 2001/80/EY ja 2008/1/EY vaatimusten mukaisesti vahvistetut rikkidioksidipäästöjen, typen oksidienpäästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvot on säilytettävä vähintään polttolaitoksen jäljellä olevan toiminta-ajan. Polttolaitosten, joissa poltetaan kiinteitä polttoaineita, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 500 MW ja joille myönnettiin ensimmäinen lupa 1 päivän heinäkuuta 1987 jälkeen, on noudatettava typen oksidien päästöjen osalta liitteessä V olevassa 1 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja; ja

d) polttolaitokselle ei ole myönnetty direktiivin 2001/80/EY 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua poikkeusta.

2. Jokaisen jäsenvaltion on 1 päivään tammikuuta 2016 mennessä toimitettava komissiolle luettelo kaikista polttolaitoksista, joihin 1 kohtaa sovelletaan, mukaan lukien niiden nimellinen kokonaislämpöteho, käytetyt polttoainetyypit ja sovellettavat rikkidioksidipäästöjen, typen oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvot. Niiden laitosten osalta, joihin 1 kohtaa sovelletaan, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vuosittain käyttötuntien määrät 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen.

3. Jos polttolaitos on 6 päivänä tammikuuta 2011 osa pientä erillistä verkkoa ja tuona ajankohtana sen osuus kyseisen verkon sähköntoimituksesta on vähintään 35 prosenttia eikä se teknisten ominaisuuksiensa takia voi noudattaa 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja päästöjen raja-arvoja, tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen käyttötuntien määrä on 18 0001 päivän tammikuuta 2020 ja viimeistään 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana ja tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettu päivämäärä on 1 päivä tammikuuta 2020.

4. Jos polttolaitos, jonka nimellinen kokonaislämpöteho on yli 1 500 MW, aloitti toimintansa ennen 31 päivää joulukuuta 1986 ja polttaa kotimaista kiinteää polttoainetta, jonka tehollinen lämpöarvo on alle 5 800 kJ/kg, kosteuspitoisuus yli 45 prosenttia, yhdistetty kosteus- ja tuhkapitoisuus yli 60 painoprosenttia ja kalsiumoksidipitoisuus yli 10 prosenttia, 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu käyttötuntien määrä on 32 000.

*34 artikla***Pienet erilliset verkot**

1. Polttolaitokset, jotka ovat 6 päivänä tammikuuta 2011 pienten erillisten verkkojen osia, voidaan vapauttaa 31 päivään joulukuuta 2019 saakka 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen päästöjen raja-arvojen ja tarvittaessa 31 artiklassa tarkoitettujen rikinpoistoasteiden noudattamisesta. Kyseisten polttolaitosten luissa on 31 päivään joulukuuta 2019 saakka vähintään säilytettävä erityisesti direktiivien 2001/80/EY ja 2008/1/EY vaatimusten mukaisesti vahvistetut päästöjen raja-arvot.

2. Polttolaitosten, joissa poltetaan kiinteitä polttoaineita, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 500 MW ja joille myönnettiin ensimmäinen lupa 1 päivän heinäkuuta 1987 jälkeen, on noudatettava typen oksidien päästöjen osalta liitteessä V olevassa 1 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

▼B

3. Jos jäsenvaltiossa on tämän luvun soveltamisalaan kuuluvia polttolaitoksia, jotka ovat pienten erillisten verkkojen osia, kyseisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle ennen 7 päivää tammikuuta 2013 luettelo kyseisistä polttolaitoksista, pienen erillisen verkon vuosittainen kokonaisenergiankulutus ja yhteenliittämistä toisiin verkkoihin peräisin olevan energian määrä.

▼M1*34 a artikla***Pieneen erilliseen verkkoon kuuluvat polttolaitokset**

1. Jäsenvaltiot voivat 31 päivään joulukuuta 2029 saakka antaa polttolaitosten, jotka kuuluvat 4 päivänä elokuuta 2024 pieneen erilliseen verkkoon, poiketa 30 artiklan 2 kohdassa ja 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen rikkidioksidipäästöjen, typen oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvojen noudattamisesta tai tapauksen mukaan 31 artiklassa tarkoitettujen rikinpoistoasteiden noudattamisesta. Tällaisten polttolaitosten luissa on vähintään säilytettävä direktiivien 2001/80/EY ja 2008/1/EY vaatimusten mukaisesti vahvistetut rikkidioksidipäästöjen, typen oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvot.

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että päästöjä tarkkaillaan ja että merkittävää pilaantumista ei aiheudu. Jäsenvaltiot voivat antaa laitosten poiketa päästöjen raja-arvoista vasta, kun kaikki toimenpiteet, jotka vähentävät pilaantumista, on käytetty loppuun. Poikkeusta ei saa myöntää pidemmäksi ajaksi kuin on tarpeen.

2. Asianomaisten polttolaitosten on 1 päivästä tammikuuta 2030 noudatettava liitteessä V olevassa 2 osassa vahvistettuja rikkidioksidipäästöjen, typen oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvoja sekä 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja rikkidioksidipäästöjen, typen oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvoja.

3. Jäsenvaltioiden, jotka myöntävät tämän artiklan 1 kohdan mukaisia poikkeuksia, on pantava täytäntöön tällaisista poikkeuksista hyötävien polttolaitosten vaatimustenmukaisuussuunnitelma. Vaatimustenmukaisuussuunnitelmassa on esitettävä tiedot toimenpiteistä, joilla varmistetaan, että asianomaiset laitokset noudattavat viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2029 liitteessä V olevassa 2 osassa vahvistettuja rikkidioksidipäästöjen, typen oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvoja sekä 15 artiklan 3 kohdassa vahvistettuja rikkidioksidipäästöjen, typen oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvoja. Vaatimustenmukaisuussuunnitelmassa on esitettävä tiedot myös toimenpiteistä, joilla minimoidaan epäpuhtauspäästöjen laajuus ja kesto suunnitelman kattamalla ajanjaksolla, sekä tiedot kysynnänhallintatoimenpiteistä ja puhtaampiin polttoaineisiin vaihtamista koskevista mahdollisuuksista tai puhtaammista vaihtoehdoista, kuten uusiutuvien energialähteiden käytönnotosta ja yhteenliittännöistä manneralueen kantaverkkojen kanssa.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava vaatimustenmukaisuussuunnitelmansa komissiolle viimeistään 5 päivänä helmikuuta 2025. Komissio tekee suunnitelmista arvion ja jos komissio ei ole esittänyt vastaväitteitä 12 kuukauden kuluessa suunnitelman vastaanottamisesta, asianomainen jäsenvaltio voi katsoa suunnitelmansa tulleen hyväksytyksi. Jos komissio esittää vastalauseita sillä perusteella, että suunnitelma ei takaa asianomaisten laitosten vaatimustenmukaisuutta 31 päivään joulukuuta 2029 mennessä tai että siinä ei minimoida epäpuhtauspäästöjen laajuutta ja

▼ M1

kestoja suunnitelman kattamalla ajanjaksolla, asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava tarkistettu suunnitelma komissiolle kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun komission vastalauseista on ilmoitettu. Jäsenvaltion komissiolle toimittaman suunnitelman uuden version arvioinnin osalta toisessa virkkeessä tarkoitettu määräaika on kuusi kuukautta.

5. Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle vaatimustenmukaisuussuunnitelmassa kuvattujen toimien edistymisestä viimeistään 5 päivänä helmikuuta 2026 ja kunkin seuraavan kalenterivuoden lopussa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vaatimustenmukaisuussuunnitelman mahdollisista myöhemmistä muutoksista. Jäsenvaltion komissiolle toimittaman vaatimustenmukaisuussuunnitelman uuden version arvioinnin osalta 4 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettu määräaika on kuusi kuukautta.

6. Jäsenvaltion on asetettava tietoa poikkeuksesta ja asetetuista ehdoista julkisesti saataville 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

▼ B*35 artikla***Kaukolämpölaitokset**

1. Polttolaitokset voidaan 31 päivään joulukuuta 2022 saakka vapauttaa velvoitteesta noudattaa 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja päästöjen raja-arvoja ja 31 artiklassa tarkoitettuja rikinpoistoasteita seuraavin edellytyksin:

- a) nimellinen kokonaislämpöteho on enintään 200 MW;
- b) laitos on saanut luvan ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai sen toiminnanharjoittaja oli toimittanut täydellisen lupahakemuksen ennen tuota ajankohtaa, edellyttäen, että laitos aloitti toimintansa 27 päivään marraskuuta 2003 mennessä;
- c) vähintään 50 prosenttia laitoksen hyötylämmöntuotannosta viiden vuoden jakson liukuvana keskiarvona toimitetaan höyrynä tai kuumana vetenä julkiseen kaukolämpöverkkoon; ja
- d) polttolaitoksen luvassa, jota sovelletaan 31 päivänä joulukuuta 2015, säilytetään 31 päivään joulukuuta 2022 saakka vähintään erityisesti direktiivien 2001/80/EY ja 2008/1/EY vaatimusten mukaisesti vahvistetut rikkidioksidipäästöjen, typen oksidienpäästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvot.

2. Jokaisen jäsenvaltion on 1 päivään tammikuuta 2016 mennessä toimitettava komissiolle luettelo kaikista polttolaitoksista, joihin 1 kohtaa sovelletaan, mukaan lukien niiden nimellinen kokonaislämpöteho, käytetyt polttoainetyypit ja sovellettavat rikkidioksidipäästöjen, typen oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvot. Kaikkien polttolaitosten osalta, joihin 1 kohtaa sovelletaan, ja 1 kohdassa mainitun ajanjakson kuluessa jäsenvaltioiden on lisäksi ilmoitettava komissiolle vuosittain viiden edeltävän vuoden liukuvana keskiarvona kunkin laitoksen sellaisen hyötylämmöntuotannon osuus, joka toimitettiin höyrynä tai kuumana vetenä julkiseen kaukolämpöverkkoon.

36 artikla

Hiilidioksidin geologinen varastointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkien sellaisten polttolaitosten toiminnanharjoittajat, joiden nimellinen sähköntuotantoteho on vähintään 300 megawattia ja joiden alkuperäinen rakennuslupa, tai jos tällaista menettelyä ei ole, alkuperäinen käyttö lupa myönnetään hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/31/EY ⁽¹⁾ voimaantulon jälkeen, ovat arvioineet seuraavien ehtojen täyttymisen:

- a) sopivia varastointipaikkoja on käytettävissä;
- b) irtolaitteistot ovat teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa;
- c) hiilidioksidin talteenoton jälkiasentaminen on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa.

2. Jos 1 kohdassa säädetyt ehdot täyttyvät, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että laitosalueella varataan sopiva tila hiilidioksidin talteenotto- ja paineistuslaitteistoille. Toimivaltaisen viranomaisen on, erityisesti ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun osalta määritettävä ehtojen tähtyminen 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin ja muiden käytettävissä olevien tietojen perusteella.

37 artikla

Päästöjen puhdistinlaitteiden toimintahäiriöt tai rikkoutuminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luissa määrätään menettelystä puhdistinlaitteiden toimintahäiriön tai rikkoutumisen varalta.

2. Rikkoutumisen sattuessa toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että toiminnanharjoittaja vähentää toimintaa tai keskeyttää sen, jos normaaliin toimintaan ei voida palata 24 tunnin kuluessa, tai käyttää laitosta vähän epäpuhtauksia tuottavilla polttoaineilla.

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle päästöjen puhdistinlaitteiden toimintahäiriöstä tai rikkoutumisesta 48 tunnin kuluessa.

Ilman puhdistinlaitteita tapahtuvan toiminnan yhteenlaskettu kesto ei saa ylittää 120 tuntia minkään 12 kuukauden jakson aikana.

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia ensimmäisessä ja kolmannessa alakohdassa mainittuihin aikarajoihin, seuraavissa tapauksissa:

- a) se on välttämätöntä energiahuollon turvaamiseksi;
- b) rikkoutunut polttolaitos korvattaisiin rajoitetuksi ajaksi toisella laitoksella, mikä johtaisi päästöjen lisääntymiseen.

⁽¹⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114.

▼B*38 artikla***Ilmaan joutuvien päästöjen tarkkailu**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilman epäpuhtauksia tarkkaillaan liitteessä V olevan 3 osan mukaisesti.
2. Päästöjen tarkkailuun käytettävän automaattisen laitteiston asennusta ja toimintaa on valvottava ja laitteistolle on tehtävä tarkastustesti vuosittain liitteessä V olevan 3 osan mukaisesti.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava päästöjen tarkkailussa käytettävien näytteenotto- tai mittauspaiikkojen sijainti.
4. Kaikki tarkkailutulokset on tallennettava, käsiteltävä ja esitettävä sellaisella tavalla, että toimivaltainen viranomainen voi todentaa, että luvassa olevia toimintaolosuhteita ja päästöjen raja-arvoja noudatetaan.

*39 artikla***Päästöjen raja-arvojen noudattaminen**

Ilmaa pilaavien päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos liitteessä V olevassa 4 osassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan.

*40 artikla***Monipolttoainepolttolaitokset**

1. Toimivaltaisen viranomaisen on kahta tai useampaa polttoainetta samanaikaisesti käyttävän monipolttoainepolttolaitoksen osalta asetettava päästöjen raja-arvot seuraavasti:
 - a) kirjataan kutakin yksittäistä polttoainetta ja epäpuhtautta koskeva päästöjen raja-arvo, joka vastaa liitteessä V olevassa 1 ja 2 osassa säädettyä koko polttolaitoksen nimellistä kokonaislämpötehoa;
 - b) määritetään polttoainepainotetut päästöjen raja-arvot, jotka saadaan kertomalla a alakohdassa tarkoitettu yksilöllinen päästöjen raja-arvo kunkin polttoaineen lämpöteholla ja jakamalla tulos kaikkien polttoaineiden lämpötehojen summalla;
 - c) lasketaan yhteen polttoainepainotetut päästöjen raja-arvot.
2. Jos on kyse 30 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvista monipolttoainepolttolaitoksista, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislauksen- ja konversiojäännöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa, 1 kohdan mukaisesti asetettujen päästöjen raja-arvojen sijasta voidaan soveltaa seuraavia päästöjen raja-arvoja:
 - a) jos polttolaitoksen käytön aikana pääasiallisen polttoaineen osuus kaikkien polttoaineiden lämpötehojen summasta on vähintään 50 prosenttia, liitteessä V olevassa 1 osassa pääasialliselle polttoaineelle asetettu päästöjen raja-arvo;

▼B

b) jos pääasiallisen polttoaineen osuus kaikkien polttoaineiden lämpötehojen summasta on alle 50 prosenttia, seuraavasti määritetty päästöjen raja-arvo:

i) kirjataan liitteessä V olevassa 1 osassa kullekin käytetylle polttoaineelle vahvistetut päästöjen raja-arvot, jotka vastaavat polttolaitoksen nimellistä kokonaislämpötehoa.

ii) lasketaan pääasiallisen polttoaineen päästöjen raja-arvo kertomalla kyseiselle polttoaineelle i alakohdan mukaisesti määritetty päästöjen raja-arvo kertoimella kaksi ja vähentämällä tästä luvusta päästöjen raja-arvoltaan alhaisimman käytetyn polttoaineen liitteessä V olevassa 1 osassa asetettu päästöjen raja-arvo, joka vastaa polttolaitoksen nimellistä kokonaislämpötehoa,

iii) määritetään kunkin käytetyn polttoaineen polttoainepainotettu päästöjen raja-arvo kertomalla i ja ii alakohdassa määritetty päästöjen raja-arvo kyseessä olevan polttoaineen lämpöteholla ja jakamalla tulos kaikkien polttoaineiden lämpötehojen summalla,

iv) lasketaan yhteen iii alakohdassa määritetyt polttoainepainotetut päästöjen raja-arvot.

3. Jos on kyse 30 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvista monipolttoainepolttolaitoksista, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislaus- ja konversiojäännöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa, tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti asetettujen päästöjen raja-arvojen sijasta voidaan soveltaa liitteessä V olevassa 7 osassa vahvistettuja rikkidioksidipäästöjen raja-arvojen keskiarvoja.

*41 artikla***Täytäntöönpanosäännöt**

Laaditaan täytäntöönpanosäännöt, jotka koskevat:

a) 3 artiklan 27 kohdassa ja liitteessä V olevan 4 osan 1 kohdassa tarkoitettujen käynnistys- ja pysäytysaikojen määrittämistä; ja

b) 32 artiklassa tarkoitettuja kansallisia siirtymäsuunnitelmia ja erityisesti päästöjen enimmäismäärien asettamista sekä niihin liittyvää tarkkailua ja raportointia.

Nämä täytäntöönpanosäännöt hyväksytään 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen. Komissio tekee aiheelliset ehdotukset viimeistään 7 päivänä heinäkuuta 2011.

▼B

IV LUKU

**JÄTTEENPOLTTOlaitoksiin JA JÄTETTÄ KÄYTTÄVIIN
RINNAKKAISPOLTTOlaitoksiin SOVELLETTAVAT
ERITYISSÄÄNNÖKSET***42 artikla***Soveltamisala**

1. Tätä lukua sovelletaan sellaisiin jätteenpolttolaitoksiin ja jätettä käyttäviin rinnakkaispolttolaitoksiin, joissa poltetaan tai rinnakkaispoltetaan kiinteitä tai nestemäisiä jätteitä.

▼M1

Tätä lukua ei sovelleta kaasutus- tai pyrolyysilaitoksiin, jos jätteen tällaisesta lämpökäsittelystä syntyvät kaasut tai nesteet käsitellään ennen niiden polttamista niin, että

- a) polttaminen aiheuttaa vähemmän päästöjä kuin sellaisten markkinoilla saatavilla olevien vähiten saastuttavien polttoaineiden poltosta, joita voitaisiin polttaa laitoksessa, aiheutuvat päästöt;
- b) muiden päästöjen kuin typen oksidien, rikin oksidien ja pölyn osalta polttaminen ei aiheuta enempää päästöjä kuin jätteen poltto tai rinnakkaispoltto.

▼B

Tämän luvun soveltamiseksi jätteenpolttolaitoksiin ja jätettä käyttäviin rinnakkaispolttolaitoksiin sisältyvät kaikki polttolinjat, jätteen rinnakkaispolttolinjat sekä jätteen vastaanotto- ja varastointitilat ja laitosalueella tehtävään esikäsittelyyn tarkoitetut laitteistot, jäte-, polttoaine- ja ilmansyöttöjärjestelmät, kattilat, savukaasujen käsittelylaitteistot, laitosalueella olevat palamisjätteiden ja jäteveden käsittely- ja varastointilaitteistot, piiput sekä polton ja rinnakkaispoltonvalvontaan ja poltto- ja rinnakkaispoltto-olosuhteiden rekisteröintiin ja seurantaan tarkoitetut laitteet ja järjestelmät.

Jos jätteen lämpökäsittelyssä käytetään muita prosesseja kuin hapetus, kuten pyrolyysiä, kaasutusta tai plasmakäsittelyä, jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen sisältyy sekä lämpökäsittelyprosessi että sitä seuraava polttoprosessi.

Jos jätteen rinnakkaispoltto tapahtuu niin, että laitoksen pääasiallinen tarkoitus on pikemminkin jätteiden lämpökäsittely kuin energian tai aineellisten tuotteiden tuottaminen, laitosta on pidettävä jätteenpolttolaitoksena.

2. Tätä lukua ei sovelleta seuraaviin laitoksiin:

- a) laitokset, joissa käsitellään ainoastaan seuraavia jätteitä:
 - i) edellä olevan 3 artiklan 31 kohdan b alakohdassa lueteltu jäte,
 - ii) radioaktiivinen jäte,

▼B

- iii) eläinten ruhot, kuten niistä on säädetty muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveys-säännöistä 3 päivänä lokakuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 ⁽¹⁾,
- iv) offshorelaitoksilla tapahtuvasta öljyn ja kaasun etsinnästä ja hyödyntämisestä syntyvä jäte, joka poltetaan näillä laitoksilla;
- b) koelaitokset, joita käytetään tutkimukseen, kehitykseen ja testaukseen polttoprosessin parantamiseksi ja joissa käsitellään jätettä alle 50 tonnia vuodessa.

*43 artikla***Polttojätteen määrittely**

Tässä luvussa ”polttojätteellä” tarkoitetaan nestemäistä tai kiinteää jätettä, jonka jätteenpolttolaitos tai jätettä käyttävä rinnakkaispolttolaitos tuottaa.

*44 artikla***Lupahakemukset**

Jätteenpolttolaitosta tai jätettä käyttävää rinnakkaispolttolaitosta koskevan lupahakemuksen on sisällettävä selvitys toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on varmistaa, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) laitoksen suunnittelussa, varustelussa, huollossa ja käytössä noudatetaan tämän luvun vaatimuksia, ottaen huomioon poltettavan tai rinnakkaispoltettavan jätteen luokat;
- b) poltto- ja rinnakkaispolttoprosessin aikana syntyvä lämpö hyödynnetään niin hyvin kuin se on käytännössä mahdollista lämmön, prosessihöyryn tai sähköntuotannon avulla;
- c) polttojätteen määrä ja haitallisuus minimoidaan ja polttojäte kierrätetään, silloin kuin se on asianmukaista;
- d) polttojäte, jonka muodostumista ei voida ehkäistä tai vähentää tai jota ei voida kierrättää, käsitellään kansallisen ja unionin oikeuden mukaisesti.

*45 artikla***Lupahdot**

1. Luvassa on:

- a) lueteltava kaikki jätelajit, joiden käsittely on sallittu, jolloin on mainittava ainakin Euroopan jäteluetteloa koskevassa päätöksessä 2000/532/EY vahvistetut jätelajit, jos mahdollista, ja tarvittaessa esitettävä tiedot jätteen määrästä kunkin jätelajin osalta;
- b) ilmoitettava laitoksen jätteenpolton tai rinnakkaispolton kapasiteetti;
- c) mainittava ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen raja-arvot;

⁽¹⁾ EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.

▼B

- d) määritettävä vaatimukset jätevesipäästöjen pH:n, lämpötilan ja virtaaman osalta;
 - e) ilmoitettava näytteenotto- ja mittausmenettelyt ja -tiheydet, joita käytetään päästöjen tarkkailumääräysten noudattamiseen;
 - f) määritettävä puhdistin- tai mittauslaitteiden teknisesti väistämättömistä seisokeista, häiriöistä tai vioista johtuva pisin sallittu aika, jona ilmaan joutuvat päästöt ja jätevesipäästöt saavat ylittää sallitut päästöjen raja-arvot.
2. Edellä olevassa 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi vaarallista jätettä käyttävälle jätteenpolttolaitokselle tai rinnakkaispolttolaitokselle myönnettyssä luvassa on oltava seuraavat tiedot:
- a) luettelo eri luokkiin kuuluvan vaarallisen jätteen, määristä, joiden käsittely on sallittu;
 - b) vaarallisen jätteen pienin ja suurin massavirta, sen pienimmät ja suurimmat lämpöarvot ja suurimmat sallitut pitoisuudet epäpuhtauksille kuten polykloorattu bifenyylä, pentakloorifenoli, kloori, fluori, rikki ja raskasmetallit sekä muut pilaavat aineet.
3. Jäsenvaltiot voivat laatia luettelon niistä lupaan sisältyvistä jäteluokista, joita voidaan rinnakkaispolttaa tiettyihin luokkiin kuuluvissa jätettä käyttävissä rinnakkaispolttolaitoksissa.
4. Toimivaltaisen viranomaisen on määrääjain tarkastettava lupaehtoja ja saatettava ne tarvittaessa ajan tasalle.

*46 artikla***Päästöjen vähentäminen**

- 1. Jätteenpolttolaitosten ja jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten savukaasut on poistettava valvotusti savupiipulla, jonka korkeus määritetään siten, että suojellaan ihmisten terveyttä ja ympäristöä.
 - 2. Jätteenpolttolaitosten ja jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten päästöt ilmaan eivät saa ylittää liitteessä VI olevassa 3 ja 4 osassa vahvistettuja tai mainitussa liitteessä olevan 4 osan mukaisesti määriteltyjä päästöjen raja-arvoja.
- Jos jätettä käyttävässä rinnakkaispolttolaitoksessa yli 40 prosenttia tuloksena olevasta lämmön luovutuksesta on peräisin vaarallisesta jätteestä tai laitoksessa rinnakkaispolttetaan käsittelemätöntä sekalaista yhdyskuntajätettä, sovelletaan liitteessä VI olevassa 3 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.
- 3. Savukaasujen puhdistuksesta syntyvän jäteveden päästämistä vesistöön on rajoitettava niin paljon kuin se on käytännössä mahdollista, eivätkä pilaavien aineiden pitoisuudet saa ylittää liitteessä VI olevassa 5 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

- 4. Päästöjen raja-arvoja sovelletaan paikassa, jossa savukaasujen puhdistuksesta syntyvä jätevesi poistetaan jätteenpolttolaitoksesta tai jätettä käyttävästä rinnakkaispolttolaitoksesta.

▼B

Jos savukaasujen puhdistuksesta syntyvä jätevesi käsitellään jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen ulkopuolella pelkästään tällaisen jäteveden käsittelyyn tarkoitetussa käsittelylaitoksessa, liitteessä VI olevassa 5 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja on sovellettava paikassa, jossa jätevesi poistetaan käsittelylaitoksesta. Jos savukaasujen puhdistamisesta syntyvä jätevesi käsitellään yhdessä muun jäteveden kanssa joko laitoksessa tai muualla, toiminnanharjoittajan on tehtävä tarvittavat ainetaselaskelmat ►C1 käyttäen liitteessä VI olevan 6 osan 3 kohdassa vahvistettuja mittaustuloksia määrittääkseen ne lopullisessa jätevesipäästössä ◀ olevat päästömäärät, joiden voidaan katsoa johtuvan savukaasujen puhdistamisesta syntyvästä jätevedestä.

Liitteessä VI olevassa 5 osassa vahvistettujen päästöjen raja-arvojen noudattamiseksi ei missään olosuhteissa saa suorittaa jäteveden laimennusta.

5. Jätteenpolttolaitoksen ja jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen toiminta-alueet sekä niiden jätteiden varastointiin käyttämät alueet on suunniteltava ja niitä on käytettävä siten, että maaperään, pintavesiin ja pohjavesiin joutuvat luvattomat ja ennalta arvaamattomat epäpuhtauspäästöt ehkäistään.

Varastokapasiteettia on oltava jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen alueen epäpuhtaille hulevesille taikka vuodoista tai palonsammutustoimista peräisin oleville epäpuhtaille vesille. Varastokapasiteetin on oltava riittävä, jotta tällaiset vedet voidaan tarvittaessa tutkia ja käsitellä ennen niiden poistamista.

6. Jätteenpolttolaitoksessa tai jätettä käyttävässä rinnakkaispolttolaitoksessa tai jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen osana olevassa yksittäisessä uunissa ei saa missään olosuhteissa jatkaa jätteenpoltoa keskeytymättä yli neljää tuntia, jos päästöjen raja-arvot ylittyvät, sanotun kuitenkin rajoittamatta 50 artiklan 4 kohdan c alakohdan soveltamista.

Tällaisen toiminnan yhteenlaskettu kesto ei saa ylittää 60 tuntia vuodessa.

Toisessa alakohdassa vahvistettua aikarajaa on sovellettava niihin uuneihin, jotka on yhdistetty samaan savukaasujen puhdistuslaitteeseen.

*47 artikla***Häiriöt**

Häiriön tapahtuessa toiminnanharjoittajan on rajoitettava toimintaa tai keskeytettävä se mahdollisimman nopeasti, kunnes tavanomainen toiminta voi jatkua.

*48 artikla***Päästöjen tarkkailu****▼M1**

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että päästöjen tarkkailu toteutetaan liitteessä VI olevan 6 ja 7 osan mukaisesti.

▼ M1

Jätteenpoltto- ja rinnakkaispolttolaitoksista peräisin olevia päästöjä ilmaan on tarkkailtava myös muulloin kuin normaalien toimintaolosuhdeiden vallitessa. Päästöt käynnistyksen ja pysäytyksen aikana silloin, kun jätettä ei polteta, mukaan lukien PCDD/F-yhdisteiden ja dioksiinin kaltaisten PCB-yhdisteiden päästöt, on arvioitava suunniteltujen käynnistys- tai pysäytystoimien aikana säännöllisin väliajoin, esimerkiksi joka kolmas vuosi, suoritettavien mittausten perusteella. PCDD/F-yhdisteiden ja dioksiinin kaltaisten PCB-yhdisteiden päästöt on mahdollisuuksien mukaan estettävä tai minimoitava.

▼ B

2. Automaattisen mittausjärjestelmän asennusta ja toimintaa on valvottava ja laitteistolle on tehtävä tarkastustestejä kerran vuodessa liitteessä VI olevan 6 osan 1 kohdan mukaisesti.

3. Toimivaltainen viranomainen vahvistaa päästöjen tarkkailussa käytettävien näytteenotto- tai mittauspaikkojen sijainnin.

4. Kaikki tarkkailutulokset on tallennettava, käsiteltävä ja esitettävä sellaisella tavalla, että toimivaltainen viranomainen voi todentaa, että luvassa olevia toimintaolosuhteita ja päästöjen raja-arvoja noudatetaan.

5. Heti kun unionin alueella on käytettävissä sopivia mittaustekniikoita, komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä 76 artiklan sekä 77 ja 78 artiklassa säädettyjen ehtojen mukaisesti ajankohdan, josta lähtien on tehtävä ilmaan joutuvien raskasmetalli-, dioksiini- ja furaanipäästöjen jatkuvia mittauksia.

*49 artikla***Päästöjen raja-arvojen noudattaminen**

Ilmaa ja vettä pilaavia päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos liitteessä VI olevassa 8 osassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan.

*50 artikla***Toimintaolosuhteet**

1. Jätteenpolttolaitoksia käytettäessä on saavutettava sellainen polttotaso, että kuonassa tai pohjatuhkassa olevan orgaanisen hiilen kokonaismäärä on alle kolme prosenttia tai niiden heikutushäviö alle 5 prosenttia aineen kuivapainosta. Tarvittaessa on käytettävä jätteen esikäsittelymenetelmiä.

2. Jätteenpolttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että jätteen poltosta syntyvän kaasun lämpötila nostetaan polttoilman viimeisen syötön jälkeen valvotusti ja homogeenisesti kaikkein epäedullisimmissakin olosuhteissa vähintään kahdeksi sekunniksi vähintään 850 °C:een.

▼B

Jätettä käyttävät rinnakkaispolttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että jätteen rinnakkaispoltoista syntyvän kaasun lämpötila nostetaan valvotusti ja homogeenisesti kaikkein epäedullisimmissakin olosuhteissa vähintään kahdeksi sekunniksi vähintään 850 °C:een.

Jos poltettavan tai rinnakkaispoltettavan vaarallisen jätteen sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, lämpötilan on oltava ensimmäisen ja toisen alakohdan vaatimusten noudattamiseksi vähintään 1 100 °C.

Jätteenpolttolaitoksissa ensimmäisessä ja kolmannessa alakohdassa vahvistetut lämpötilat on mitattava palamiskammion sisäseinän läheisyydestä. Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan suorittaa mittaukset jostain muusta palamiskammion edustavasta kohdasta.

3. Jätteenpolttolaitoksen kukin palamiskammio on varustettava vähintään yhdellä lisäpolttimella. Tämän polttimen on kytkeydyttävä toimintaan automaattisesti, kun palamiskaasujen lämpötila laskee polttoilman viimeisen syötön jälkeen 2 kohdassa vahvistettujen lämpötilojen alle. Sitä on käytettävä myös laitoksen käynnistys- ja pysäytystoimien aikana sen varmistamiseksi, että nämä lämpötilat pidetään yllä kaiken aikaa näiden toimien aikana ja niin kauan kuin palamiskammiossa on polttamatonta jätettä.

Lisäpolttimeen ei saa syöttää polttoaineita, jotka voivat aiheuttaa suurempia päästöjä kuin mitä aiheutuu tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuudesta 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/32/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 2 alakohdassa määritellyn kaasuöljyn poltosta taikka nestekaasun tai maakaasun poltosta.

4. Jätteenpolttolaitoksissa ja jätettä käyttävissä rinnakkaispolttolaitoksissa on käytettävä automaattista järjestelmää, joka estää jätteen syötön seuraavissa tapauksissa:

- a) käynnistyksen aikana, kunnes tämän artiklan 2 kohdassa vahvistettu tai 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetty lämpötila on saavutettu;
- b) aina, kun lämpötila alittaa tämän artiklan 2 kohdassa vahvistetun tai 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetyn lämpötilan;
- c) aina, kun jatkuvat mittaukset osoittavat, että jokin päästörajoista ylittyy savukaasujen puhdistinlaitteiden häiriöiden tai vikojen vuoksi.

5. Jätteenpolttolaitosten tai jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten tuottama lämpö on hyödynnettävä niin hyvin kuin se on käytännössä mahdollista.

6. Tartuntavaarallinen klininen jäte on syötettävä suoraan uuniin sekoittamatta sitä ensin muihin luokkiin kuuluviin jätteisiin ja käsittelemättä sitä suoraan.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jätteenpolttolaitosta tai jätettä käyttävää rinnakkaispolttolaitosta käyttää ja johtaa luonnollinen henkilö, joka on pätevä hoitamaan laitosta.

⁽¹⁾ EYVL L 121, 11.5.1999, s. 13.

51 artikla

Toimintaolosuhteiden muuttamista koskeva lupa

1. Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan poiketa 50 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädetystä olosuhteista ja lämpötilan osalta mainitun artiklan 4 kohdassa säädetystä olosuhteista, jotka määritetään tiettyjä jäteluokkia tai tiettyjä lämpökäsittelyprosesseja varten myönnettävässä luvassa, edellyttäen, että tämän luvun muita vaatimuksia noudatetaan. Jäsenvaltiot voivat määrätä tällaisia lupia koskevista säännöistä.

2. Jätteenpolttolaitosten osalta toimintaolosuhteiden muutos ei saa aiheuttaa polttojätteen määrän kasvua eikä polttojätettä, jonka sisältämien orgaanisten pilaavien aineiden määrä on suurempi verrattuna polttojätteeseen, jonka voidaan odottaa syntyvän 50 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjä ehtoja noudatettaessa.

3. Niiden jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten, joilla on lupa muuttaa toimintaolosuhteita 1 kohdan mukaisesti, orgaanisen hiilen kokonaismäärän ja hiilimonoksidipäästöjä koskevien päästöjen on noudatettava myös liitteessä VI olevassa 3 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

Sellu- ja paperiteollisuudessa käytettävien kuorikattiloiden, joissa rinnakkaispolttetaan sen omalla tuotantopaikalla syntynyttä jätettä, joka oli toiminnassa ja jolla oli lupa ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jolla oli lupa muuttaa toimintaolosuhteita 1 kohdan mukaisesti, orgaanisen hiilen kokonaismäärän päästöjen on noudatettava myös liitteessä VI olevassa 3 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot kaikista 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti hyväksytyistä toimintaolosuhteista ja tehtyjen tarkistusten tuloksista osana niitä tietoja, jotka toimitetaan kertomusten toimittamista koskevien 72 artiklan vaatimusten täyttämiseksi.

52 artikla

Jätteen toimittaminen ja vastaanotto

1. Jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on toteutettava kaikki jätteen toimittamiseen ja vastaanottoon liittyvät varotoimet, jotta ehkäistään ilman, maaperän sekä pinta- ja pohjavesien pilaantuminen sekä muut kielteiset ympäristövaikutukset, haju- ja meluhaitat ja ihmisten terveydelle aiheutuvat välittömät vaarat, tai vähennetään niitä niin paljon kuin se on käytännössä mahdollista.

2. Toiminnanharjoittajan on määriteltävä kunkin jätelajin massa mahdollisuuksien mukaan päätöksellä 2000/532/EY hyväksytyn Euroopan jäteluettelon mukaisesti ennen jätteen hyväksymistä jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen.

3. Ennen vaarallisen jätteen hyväksymistä jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen toiminnanharjoittajan on kerättävä jätteeseen liittyvät tiedot varmistaakseen 45 artiklan 2 kohdassa määriteltujen lupaehtojen täyttymisen.

▼B

Näihin tietoihin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) kaikki hallinnolliset tiedot 4 kohdan a alakohdassa mainituissa asiakirjoissa esitetystä tuotantoprosessista;
- b) jätteen fysikaalinen ja jos mahdollista myös kemiallinen koostumus sekä muu tarvittava tieto sen arvioimiseksi, soveltuuko jäte poltettavaksi aiotussa prosessissa;
- c) jätteen vaaralliset ominaisuudet, aineet joiden kanssa sitä ei voi sekoittaa ja jätteen käsittelyssä noudatettavat varotoimet.

4. Ennen vaarallisen jätteen hyväksymistä jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen toiminnanharjoittajan on suoritettava vähintään seuraavat toimenpiteet:

- a) direktiivissä 2008/98/EY ja tarvittaessa jätteiden siirrosta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa 1013/2006⁽¹⁾ sekä vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetussa lainsäädännössä edellytettyjen asiakirjojen tarkastaminen;
- b) silloin kun se on tarkoituksenmukaista, edustavien näytteiden ottaminen mikäli mahdollista ennen jäte-erän purkamista, jotta voidaan tarkastaa jätteen vastaavan 3 kohdassa edellytetyjä tietoja ja jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat tarkastaa käsiteltäväksi tulevan jätteen laadun.

Edellä olevassa b alakohdassa tarkoitettuja näytteitä on säilytettävä vähintään kuukauden ajan kyseessä olevan jätteen polton tai rinnakkaispolton jälkeen.

5. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää jätteenpolttolaitoksille tai jätettä käyttäville rinnakkaispolttolaitoksille, jotka ovat II osan soveltamisalaan kuuluvien laitoksen osia ja joissa poltetaan tai rinnakkaispoltetaan ainoastaan kyseisessä laitoksessa syntyneitä jätteitä, luvan poiketa 2, 3 ja 4 kohdan säännöksistä.

53 artikla

Polttojäte

1. Polttojätteen määrä ja haitallisuus on minimoitava. Silloin, kun tämä on asianmukaista, polttojäte on kierrätettävä viipymättä itse laitoksessa tai muualla.
2. Kuivan pölymäisen polttojätteen kuljetuksen ja välivarastoinnin on tapahduttava siten, että estetään kyseisen jätteen joutuminen ympäristöön.
3. Ennen polttojätteen käsittely- tai kierrätystapojen määrittämistä on tehtävä tarvittavat tutkimukset, jotta voidaan selvittää polttojätteiden fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet ja pilaamispotentialiaali. Näiden testien on koskettava jätteen liukoisen jakeen ja raskasmetallien liukoisen jakeen kokonaismäärää.

⁽¹⁾ EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1.

▼B*54 artikla***Olennaiset muutokset**

Liitteen II soveltamisalaan kuuluvassa laitoksessa toimivan ainoastaan tavanomaista jätettä käyttävän jätteenpolttolaitoksen tai rinnakkaispolttolaitoksen toiminnassa tapahtuvaa muutosta, johon liittyy vaarallisen jätteen poltto tai rinnakkaispoltto, on pidettävä olennaisena muutoksena.

*55 artikla***Jätteenpolttolaitoksia ja jätettä käyttäviä rinnakkaispolttolaitoksia koskeva raportointi ja yleisölle annettavat tiedot**

1. Uusien jätteenpolttolaitosten ja jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten lupia koskevien hakemusten on oltava riittävän ajan yleisön saatavilla yhdessä tai useammassa tilassa, jotta se voi esittää hakemuksista huomautuksia ennen kuin toimivaltainen viranomainen tekee asiassa päätöksen. Myös mainittu päätös, joka sisältää vähintään jäljennöksen luvasta ja sen mahdolliset myöhemmät muutokset, on annettava yleisön saataville.

2. Niitä jätteenpolttolaitoksia ja jätettä käyttäviä rinnakkaispolttolaitoksia, joiden nimelliskapasiteetti on kaksi tonnia tunnissa tai enemmän, koskevista 72 artiklassa tarkoitetuissa raporteissa on oltava tiedot laitoksen toiminnasta ja seurannasta ja selostettava ainakin poltto- tai rinnakkaispolttoprosessin kulku sekä ilmaan ja veteen joutuneet päästöt suhteutettuna tämän direktiivin mukaisiin päästörajoihin. Nämä tiedot on annettava yleisön saataville.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on laadittava luettelo niistä jätteenpolttolaitoksista ja jätettä käyttävistä rinnakkaispolttolaitoksista, joiden nimelliskapasiteetti on alle kaksi tonnia tunnissa, ja luettelo on annettava yleisön saataville.

V LUKU**ORGAANISIA LIUOTTIMIA KÄYTTÄVIÄ LAITOKSIA JA TOIMINTOJA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET***56 artikla***Soveltamisala**

Tätä lukua sovelletaan liitteessä VII olevassa 1 osassa lueteltuihin toimintoihin ja soveltuvin osin toimintoihin, jotka saavuttavat mainitussa liitteessä olevassa 2 osassa vahvistetut kulutuksen kynnysarvot.

*57 artikla***Määritelmät**

Tässä luvussa tarkoitetaan:

- 1) ”olemassa olevalla laitoksella” 29 päivänä maaliskuuta 1999 toiminutta laitosta, tai jolle oli myönnetty lupa tai joka oli rekisteröity ennen 1 päivää huhtikuuta 2001 tai toimijaa, jonka toiminnanharjoittaja on toimittanut täydellisen lupahakemuksen ennen 1 päivää huhtikuuta 2001, edellyttäen että mainitun laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2002;

▼B

- 2) ”poistokaasuilla” lopullista kaasumaista päästöä, joka sisältää haihtuvia orgaanisia yhdisteitä tai muita epäpuhtauksia ja joka vapautuu ilmaan poistoputkesta tai puhdistinlaitteistosta;
- 3) ”hajapäästöillä” haihtuvien orgaanisten yhdisteiden ja minkä tahansa tuotteen sisältämien liuottimien muita kuin poistokaasupäästöjä ilmaan, maaperään ja veteen, ellei liitteessä VII olevassa 2 osassa toisin säädetä;
- 4) ”kokonaispäästöillä” poistokaasujen sisältämien päästöjen sekä hajapäästöjen kokonaismäärää;
- 5) ”valmisteella” valmistetta, kuten se on määritelty kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista ja Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta 18 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 ⁽¹⁾ (REACH) 3 artiklan 2 kohdassa;
- 6) ”liimalla” mitä hyvänsä seosta, jota käytetään yhdistämään tuotteen erilliset osat toisiinsa, mukaan lukien kaikki orgaaniset liuottimet sekä seokset, jotka sisältävät niiden asianmukaisen käytön kannalta välttämättömiä orgaanisia liuottimia;
- 7) ”painoväriillä” seosta, jota käytetään painatustoiminnoissa tekstin tai kuvien painamiseen erilaisille pinnoille, mukaan lukien kaikki orgaaniset liuottimet sekä seokset, jotka sisältävät niiden asianmukaisen käytön kannalta välttämättömiä orgaanisia liuottimia;
- 8) ”lakalla” läpinäkyvää pinnoitetta;
- 9) ”kulutuksella” laitoksessa käytettyjen orgaanisten liuottimien kokonaismäärää yhden kalenterivuoden tai muun 12 kuukauden ajanjakson aikana, lukuun ottamatta haihtuvia orgaanisia yhdisteitä, jotka otetaan talteen uudelleenkäyttöä varten;
- 10) ”prosessiin menevällä määrällä” orgaanisten liuottimien määrää ja niiden määrää toiminnossa käytettävissä seoksissa, mukaan lukien laitoksessa tai sen ulkopuolella kierrätettävät liuottimet, jotka lasjetaan joka kerta, kun niitä käytetään toiminnon suorittamisessa;
- 11) ”uudelleenkäytöllä” laitoksesta talteenotettujen orgaanisten liuottimien käyttöä teknisiin tai kaupallisiin tarkoituksiin, myös polttoaineeksi, mutta ei kuitenkaan tällaisen talteenotetun orgaanisen liuottimen loppusijoitusta jätteenä;
- 12) ”hallituilla olosuhteilla” olosuhteita, joiden vallitessa laitosta käytetään niin, että toiminnosta vapautuvat haihtuvat orgaaniset yhdisteet kerätään talteen ja päästetään ulos hallitusti joko poistoputken tai puhdistinlaitteiston kautta, minkä vuoksi ne eivät ole kokonaisuudessaan hajapäästöjä;
- 13) ”käynnistys- ja alasajotoimilla” toiminnon, laiteyksikön tai säiliön toiminnan käynnistämiseen, alasajoon taikka tyhjäkäynnin aloittamiseen tai lopettamiseen liittyviä toimintoja, lukuun ottamatta säännöllisiä oskillointitoiminnon vaihteita.

⁽¹⁾ EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1.

58 artikla

Vaarallisten aineiden korvaaminen

Aineet ja seokset, jotka sisältämiensä haihtuvien orgaanisten yhdisteiden vuoksi on aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti luokiteltu syöpää aiheuttaviksi, perimää vaurioittaviksi tai lisääntymiselle vaaralliseksi ja joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralausekkeet H340, H350, H350i, H360D tai H360F, on korvattava niin pitkälle kuin mahdollista vähemmän haitallisilla aineilla tai seoksilla mahdollisimman pian.

59 artikla

Päästöjen vähentäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaa, että jokainen laitos noudattaa jompaakumpaa seuraavista säännöksistä:

- a) haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöt eivät ylitä poistokaasujen päästöjen raja-arvoja ja hajapäästöjen raja-arvoja tai kokonaispäästöjen raja-arvoja, ja muita liitteessä VII olevassa 2 ja 3 osassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan;
- b) laitokset noudattavat liitteessä VII olevassa 5 osassa vahvistettuja vähentämishojelman vaatimuksia, edellyttäen, että saavutetaan vastaavat päästövähennykset kuin a alakohdassa tarkoitettuja päästöjen raja-arvoja soveltamalla.

Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti b alakohdassa tarkoitettuja päästövähennyksiä vastaavien vähennysten saavuttamisessa tapahtuneesta edistymisestä.

2. Poiketen 1 kohdan a alakohdasta, jos toiminnanharjoittaja osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että yksittäisen laitoksen ei ole teknisesti ja taloudellisesti mahdollista noudattaa hajapäästöjä koskevaa raja-arvoa, toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan ylittää raja-arvot edellyttäen, että tästä ei ole odotettavissa merkittäviä vaaroja ihmisten terveydelle tai ympäristölle ja että toiminnanharjoittaja osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että laitoksessa käytetään parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa.

3. Poiketen 1 kohdasta sellaisten liitteessä VII olevan 2 osan taulukon 8 kohdassa mainittujen pinnoitusprosessien osalta, joita ei voida suorittaa hallituissa oloissa, toimivaltainen viranomainen voi sallia, että laitos ei noudata mainitussa kohdassa vahvistettuja päästövaatimuksia, jos toiminnanharjoittaja osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että vaatimusten noudattaminen ei ole teknisesti ja taloudellisesti mahdollista ja että parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa noudatetaan.

4. Jäsenvaltioiden on 72 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettava komissiolle tiedot tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista poikkeuksista.

▼B

5. Joko sellaisten haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä, joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralausekkeet H340, H350, H350i, H360D tai H360F, tai sellaisten halogenoitujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä, joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralauseke H341 tai H351, on kansanterveyden ja ympäristön suojelemiseksi rajoitettava hallituissa olosuhteissa siinä määrin kuin se on teknisesti ja taloudellisesti mahdollista, eivätkä ne saa ylittää liitteessä VII olevassa 4 osassa vahvistettuja asiaan vaikuttavia päästöjen raja-arvoja.

6. Laitosten, joissa harjoitetaan kahta tai useampaa toimintaa, joista kukin ylittää liitteessä VII olevassa 2 osassa esitetyt kynnysarvot, on:

- a) 5 kohdassa määritettyjen aineiden osalta täytettävä kyseisessä kohdassa esitetyt vaatimukset kunkin toiminnon osalta erikseen;
- b) kaikkien muiden aineiden osalta, joko
 - i) täytettävä 1 kohdassa esitetyt vaatimukset kunkin toiminnon osalta erikseen, tai
 - ii) varmistettava, että haihtuvien orgaanisten yhdisteiden kokonaispäästöt eivät ylitä päästöjä, jotka olisivat syntyneet, jos olisi sovellettu i alakohtaa.

7. Kaikki aiheelliset varotoimenpiteet on toteutettava haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen pitämiseksi mahdollisimman vähäisinä käynnistys- ja alasajotoimintojen aikana.

*60 artikla***Päästöjen tarkkailu**

Jäsenvaltioiden on joko lupaehdoin tai yleisin sitovin säännöin varmistettava, että päästöjen mittaukset suoritetaan liitteessä VII olevan 6 osan mukaisesti.

*61 artikla***Päästöjen raja-arvojen noudattaminen**

Poistokaasujen päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos liitteessä VII olevassa 8 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja noudatetaan.

*62 artikla***Säännösten noudattamista koskevat kertomukset**

Toiminnanharjoittajan on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle pyynnöstä tiedot, joiden perusteella toimivaltainen viranomainen voi tarkistaa, että jotakin seuraavista noudatetaan:

- a) poistokaasupäästöjen raja-arvot, hajapäästöjen raja-arvot ja kokonaispäästöjen raja-arvot;
- b) liitteessä VII olevan 5 osan mukaisen vähentämisohjelman vaatimukset;

▼B

- c) edellä olevan 59 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti myönnetty poikkeukset.

Tähän voi sisältyä liitteessä VII olevan 7 osan mukaisesti laadittu liuottimien hallintasuunnitelma.

*63 artikla***Olemassa oleviin laitoksiin tehtävät olennaiset muutokset**

1. Olemassa olevassa laitoksessa käytettyjen orgaanisten liuosten keskimääräisen päivittäisen enimmäismassan muutosta, jos laitos toimii suunnitellulla teholla tavanomaisissa toimintaolosuhteissa käynnistys- ja alasajotoimia sekä laitteiston huoltoa lukuun ottamatta, pidetään olennaisena, jos sen seurauksena haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöt lisääntyvät yli:

- a) 25 prosenttia sellaisen laitoksen osalta, joka suorittaa joko toimintoja, jotka kuuluvat liitteessä VII olevan 2 osan taulukon kohdissa 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 tai 17 mainittujen alhaisempien kynnysarvojen piiriin, tai toimintoja, jotka kuuluvat johonkin liitteessä VII olevassa 2 osassa mainittuihin muihin kohtiin, jos liuottimien kulutus on alle 10 tonnia/vuosi;
- b) kaikkien muiden laitosten osalta 10 prosenttia.

▼M1

2. Jos olemassa olevaan laitokseen tehdään olennainen muutos tai jos laitos olennaisen muutoksen jälkeen kuuluu ensimmäistä kertaa tämän direktiivin soveltamisalaan, olennaisen muutoksen kohteena olevaa laitoksen osaa pidetään uutena laitoksena.

▼B

3. Olennaisen muutoksen yhteydessä toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava tämän direktiivin vaatimusten noudattaminen.

*64 artikla***Tietojen vaihtaminen orgaanisten liuottimien korvaamisesta**

Komissio järjestää orgaanisten liuottimien ja niitä mahdollisesti korvaavien aineiden käyttöä ja sellaisia tekniikoita, joilla on vähiten vaikutuksia ilmaan, veteen, maaperään, ekosysteemeihin sekä ihmisen terveyteen, koskevan tietojen vaihdon jäsenvaltioiden, kyseessä olevan teollisuuden ja ympäristönsuojelua edistävien valtiosta riippumattomien järjestöjen välillä.

Tietoja on vaihdettava kaikkien seuraavien osa-alueiden osalta:

- a) käyttöön soveltuvuus;
- b) mahdolliset vaikutukset ihmisen terveyteen yleensä ja erityisesti työperäinen altistuminen;
- c) mahdolliset vaikutukset ympäristöön;
- d) taloudelliset vaikutukset, erityisesti käytettävissä olevien vaihtoehtojen kustannuksia ja hyötyä koskevat kysymykset.

▼B*65 artikla***Tietojen julkisuus**

1. Toimivaltaisen viranomaisen päätös, johon on liitetty ainakin jäljennös luvasta, ja siihen mahdollisesti tehtävät ajan tasalle saattamiset on annettava yleisön saataville.

Laitoksiin sovellettavat sitovat yleiset säännöt sekä luettelo laitoksista, joilta edellytetään lupaa ja rekisteröintiä, on annettava yleisön saataville.

2. Edellä 60 artiklan mukaiset päästöjen tarkkailun tulokset, jotka ovat toimivaltaisen viranomaisen hallussa, on annettava yleisön saataville.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa sovelletaan, jollei direktiivin 2003/4/EY 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetystä rajoituksista muuta johdu.

VI LUKU

TITAANIDIOKSIDIA TUOTTAVIA LAITOKSIA KOSKEVAT ERITYISMÄÄRÄYKSET*66 artikla***Soveltamisala**

Tätä lukua on sovellettava titaanidioksidia tuottaviin laitoksiin.

*67 artikla***Jätteen päästökielto**

Jäsenvaltioiden on kiellettävä seuraavien jätteiden päästäminen vesistöihin, meriin tai valtameriin:

- a) kiinteä jäte;
- b) sulfaattimenetelmää käyttävissä laitoksissa titanyylisulfaattiliuoksen hydrolyysiä seuraavasta suodatusvaiheesta syntyvät emäliuokset, sekä tällaisiin liuoksiin liittyvät happojätteet, jotka sisältävät yli 0,5 prosenttia vapaata rikkihappoa, ja erilaiset raskasmetallit, mukaan luettuna tällaiset emäliuokset, jotka on laimennettu siten, että ne sisältävät 0,5 prosenttia tai vähemmän vapaata suolahappoa;
- c) kloorimenetelmää käyttävissä laitoksissa syntyvä jäte, joka sisältää yli 0,5 prosenttia vapaata kloorivetyä ja erilaisia raskasmetalleja, mukaan luettuna tällainen jäte, jota on laimennettu niin, että se sisältää 0,5 prosenttia tai vähemmän vapaata rikkihappoa;
- d) suodatussuolat, lietteet ja nestemäiset jätteet, jotka syntyvät b ja c alakohdassa mainittujen jätteiden käsittelyssä (väkevöinnistä tai neutraloinnista) ja jotka sisältävät erilaisia raskasmetalleja, mutta ei neutraloituja, suodatettuja tai dekantoituja jätteitä, joissa on vain rippeitä raskasmetalleista ja joiden pH-arvo ennen laimennuksia on suurempi kuin 5,5.

▼B*68 artikla***Veteen joutuvien päästöjen vähentäminen**

Laitosten päästöt veteen eivät saa ylittää liitteessä VIII olevassa 1 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

*69 artikla***Ilmaan joutuvien päästöjen estäminen ja vähentäminen**

1. Happopisaroiden päästöt laitoksista on estettävä;
2. Laitosten päästöt ilmaan eivät saa ylittää liitteessä VIII olevassa 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

*70 artikla***Päästöjen tarkkailu**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava veteen joutuvien päästöjen tarkkailu, jotta toimivaltainen viranomainen voi todentaa, että lupaehtoja ja 68 artiklaa noudatetaan.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava ilmaan joutuvien päästöjen tarkkailu, jotta toimivaltainen viranomainen voi todentaa, että lupaehtoja ja 69 artiklaa noudatetaan. Tällaiseen tarkkailuun on sisällyttävä vähintään liitteessä VIII olevassa 3 osassa vahvistettu päästöjen tarkkailu.

▼M1

3. Tarkkailu on toteutettava CEN-standardien mukaisesti ja tarkkailun toteuttavan laboratorion laadunvarmistusjärjestelmän on oltava CEN-standardien mukainen tai, jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, on sovellettava ISO-standardeja, kansallisia standardeja tai muita kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan vastaavaa tieteellistä tasoa olevat tiedot.

VI A LUKU**SHIPIKARJAN JA SIKOJEN KASVATUSTA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET***70 a artikla***Soveltamisala**

Tätä lukua sovelletaan liitteessä I a vahvistettuihin toimintoihin ja soveltuvien osin kyseisessä liitteessä vahvistettujen kapasiteettia koskevien kynnysarvojen ylityessä.

*70 b artikla***Yhdistämissääntö**

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että jos kaksi tai useampia karjankasvatusta harjoittavia laitoksia sijaitsee lähellä toisiaan ja niiden toiminnanharjoittaja on sama tai jos

▼ **M1**

tällaiset laitokset ovat keskenään taloudellisessa tai oikeudellisessa suhteessa olevien toiminnanharjoittajien määräysvallassa, toimivaltainen viranomainen voi katsoa kyseiset laitokset yhdeksi yksiköksi laskettaessa 70 a artiklassa tarkoitettua kapasiteettikynnystä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua sääntöä ei käytetä tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden kiertämiseen.

2. Komissio julkaisee jäsenvaltioita kuultuaan viimeistään 5 päivänä elokuuta 2028 ohjeet kriteereistä, joiden mukaan eri laitoksia voidaan pitää yhtenä yksikkönä 1 kohdan nojalla.

*70 c artikla***Luvat ja rekisteröinti**

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että mitään tämän luvun soveltamisalaan kuuluvaa laitosta ei käytetä ilman lupaa tai rekisteröintiä ja että kaikkien tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien laitosten toiminta on 70 i artiklassa tarkoitettujen yhdenmukaisia edellytyksiä koskevien toimintasääntöjen mukaisia.

Hallinnollisen rasitteen välttämiseksi jäsenvaltiot voivat käyttää laitosten rekisteröintiin mitä tahansa vastaavaa jo olemassa olevaa menettelyä.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa lupamenettelyä siipikarjan ja sikojen teho- kasvatukseen,

- a) kun siipikarjapaikkoja on yli 40 000;
- b) kun yli 30 kg:n painoisten tuotantosikojen paikkoja on yli 2 000; tai
- c) kun emakkopaikkoja on yli 750.

Jäsenvaltiot voivat sisällyttää tiettyjä tämän luvun soveltamisalaan kuuluvia laitosluokkia koskevia vaatimuksia 6 artiklassa tarkoitettuihin yleisesti sitoviin sääntöihin.

Jäsenvaltioiden on määritettävä menettelyt rekisteröintiä tai luvan myöntämistä varten tämän luvun soveltamisalaan kuuluville laitoksille. Kyseisiin menettelyihin on sisällyttävä vähintään 2 kohdassa luetellut tiedot.

2. Rekisteröinnissä tai lupahakemuksessa on oltava kuvaus vähintään seuraavista seikoista:

- a) tiedot laitoksesta ja sen toiminnasta;
- b) eläintyyppi;
- c) tarvittaessa eläintiheys eläinyksikköinä hehtaaria kohti laskettuna liitteen I a mukaisesti;
- d) laitoksen kapasiteetti;
- e) tiedot laitoksen päästölähteistä;
- f) tiedot laitoksen arvioitujen päästöjen laadusta ja määrästä kuhunkin ympäristön elementtiin.

▼ **M1**

3. Lupahakemuksessa on myös oltava käytännönläheinen tiivistelmä toisessa kohdassa tarkoitetuista tiedoista.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toiminnanharjoittaja ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä kaikista tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin laitoksiin suunnitelluista olennaisista muutoksista, joilla saattaa olla vaikutuksia ympäristöön. Toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa tarkistettava lupaa ja saatettava se ajan tasalle tai pyydyttävä toiminnanharjoittajaa hakemaan lupaa tai tekemään uusi rekisteröinti.

5. Komissio arvioi 70 i artiklassa säädettyjen toimintasääntöjen täytäntöönpanon vaikutuksia ja toimittaa kyseisen arvioinnin tuloksista kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 11 vuoden kuluttua 70 i artiklan 2 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulosta.

*70 d artikla***Toiminnanharjoittajan velvoitteet**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja tarkkailee päästöjä ja niihin liittyviä ympäristötehokkuuden tasoja 70 i artiklassa tarkoitettujen toimintasääntöjä koskevien yhdenmukaisten edellytysten mukaisesti.

Tarkkailutiedot on hankittava mittausmenetelmillä tai, jos se ei ole mahdollista, laskentamenetelmillä, kuten päästökertoimien käytöllä. Tarkkailutietojen hankkimisessa käytettävät menetelmät on kuvattava toimintasäännöissä.

Toiminnanharjoittajan on pidettävä kirjaa kaikista tarkkailutuloksista, käsiteltävä ne ja säilytettävä ne vähintään viiden vuoden ajan sellaisella tavalla, että toimintasäännöissä vahvistettujen päästöjen ja ympäristötehokkuuden raja-arvojen noudattaminen voidaan todentaa.

2. Jos 70 i artiklassa tarkoitetuissa toimintasääntöjä koskevissa yhdenmukaisissa edellytyksissä vahvistettuja päästöjen ja ympäristötehokkuuden raja-arvoja ei noudateta, jäsenvaltioiden on vaadittava toiminnanharjoittajaa toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toiminta saatetaan vaatimusten mukaiseksi mahdollisimman pian.

3. Toiminnanharjoittajan on varmistettava, että kaikenlainen lannan käsittely, mukaan lukien laitoksessa syntyvän jätteen, eläimistä saatavien sivutuotteiden tai muiden jäämien mahdollinen levittäminen maahan, toteutetaan toimintasäännöissä ja muussa asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä täsmennetyn parhaan käytettävissä olevan tekniikan mukaisesti ja että se ei aiheuta merkittävää ympäristön pilaantumista.

*70 e artikla***Tarkkailu**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukainen tarkkailu toteutetaan 70 i artiklassa tarkoitettujen toimintasääntöjä koskevien yhdenmukaisten edellytysten mukaisesti.

▼ **M1**

2. Kaikki tarkkailutulokset on tallennettava, käsiteltävä ja esitettävä sellaisella tavalla, että toimivaltainen viranomainen voi todentaa, että 6 artiklassa tarkoitettuihin yleisesti sitoviin sääntöihin tai lupaan sisältyviä toimintaolosuhteita ja päästöjen ja ympäristötehokkuuden raja-arvoja noudatetaan.

3. Toiminnanharjoittajan on ilman aiheetonta viivytystä toimitettava 2 kohdassa tarkoitetut tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle tämän pyynnöstä. Toimivaltainen viranomainen voi esittää tällaisen pyynnön toimintasääntöjä koskevien yhdenmukaisten edellytysten noudattamisen todentamiseksi. Toimivaltaisen viranomaisen on esitettävä kyseinen pyyntö, jos yleisön jäsen pyytää saada tutustua 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin.

*70 f artikla***Vaatimusten noudattamatta jättäminen**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päästöjen ja ympäristötehokkuuden tasojen arvoja tarkkaillaan 70 i artiklassa tarkoitettujen toimintasääntöjä koskevien yhdenmukaisten edellytysten mukaisesti eivätkä ne ylitä toimintasäännöissä vahvistettuja päästöjen ja ympäristötehokkuuden raja-arvoja.

2. Jäsenvaltioiden on perustettava joko ympäristötarkastuksiin tai muihin toimenpiteisiin perustuva tehokas vaatimustenmukaisuuden seurantajärjestelmä tässä luvussa säädettyjen vaatimusten noudattamisen tarkastamiseksi.

3. Jos tässä luvussa säädettyjä vaatimuksia ei noudateta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen vaatii toiminnanharjoittajaa toteuttamaan 70 d artiklan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden lisäksi kaikki toimet, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että toiminta saatetaan vaatimusten mukaiseksi viipymättä.

Jos vaatimusten noudattamatta jättäminen heikentää merkittävästi paikallisia ilman, veden tai maaperän olosuhteita tai jos se aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa merkittävän vaaran ihmisten terveydelle, toimivaltaisen viranomaisen on keskeytettävä laitoksen toiminta, kunnes toiminta saatetaan jälleen vaatimusten mukaiseksi.

*70 g artikla***Yleisölle annettavat tiedot ja yleisön osallistuminen**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisölle, jota asia koskee, annetaan mahdollisuus osallistua varhaisessa vaiheessa ja tehokkaasti menettelyihin, jotka koskevat

- a) tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien laitosten lupia koskevien 6 artiklassa tarkoitettujen yleisesti sitovien sääntöjen laatimista;
- b) luvan myöntämistä tämän luvun soveltamisalaan kuuluvalla uudella laitoksella;
- c) luvan saattamista ajan tasalle 70 c artiklan 4 kohdan mukaisesti tämän luvun soveltamisalaan kuuluvaan olemassa olevaan laitokseen tehtävien olennaisten muutosten myötä; tai

▼ **M1**

d) rekisteröintimenettelyä, jos ei ole annettu yleisesti sitovia sääntöjä ja jäsenvaltio sallii laitokselle ainoastaan rekisteröinnin.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on asetettava yleisön saataville, myös järjestelmällisesti internetin välityksellä, maksutta ja rajoittamatta pääsyä ainoastaan rekisteröidyille käyttäjille, seuraavat asiakirjat ja tiedot:

- a) lupa tai rekisteröinti;
- b) edellä olevan 1 kohdan mukaisesti toteutettujen kuulemisten tulokset;
- c) edellä olevassa 6 artiklassa tarkoitetut yleisesti sitovat säännöt, joita sovelletaan tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin laitoksiin; ja
- d) tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien laitosten tarkastusraportit.

*70 h artikla***Muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen oikeusjärjestelmän mukaisesti siihen yleisöön kuuluvilla, jota asia koskee, on mahdollisuus saattaa tuomioistuimessa tai muussa laillisesti perustetussa riippumattomassa ja puolueettomassa elimessä tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien päätösten, toimien tai laiminlyöntien asiasisällön taikka niihin liittyvien menettelyjen laillisuus uudelleen tutkittavaksi, jos yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) asia koskee riittävästi kyseessä olevaa yleisöä;
- b) kyseessä oleva yleisö väittää oikeuttaan heikennettävän, jos jäsenvaltion hallintolainkäyttöä koskevassa säännöstössä edellytetään tällaista ennakkoehtoa.

Uudelleen tutkittavaksi ottamista koskevan asiavaltuuden edellytyksenä ei saa olla se, että siihen yleisöön kuuluva, jota asia koskee, on osallistunut tämän direktiivin mukaisiin päätöksentekomenettelyihin.

Tutkimenettely on toteutettava oikeudenmukaisesti, tasapuolisesti ja oikea-aikaisesti eikä se saa olla niin kallis, että se olisi esteenä menettelyyn osallistumiselle, ja siinä on myös säädettävä asianmukaisista ja tehokkaista oikeussuojakeinoista, mukaan lukien tarvittaessa kieltomääräykset.

2. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, missä vaiheessa muita päätöksiä, toimia tai laiminlyöntejä vastaan voidaan esittää huomautuksia.

*70 i artikla***Toimintasääntöjä koskevat yhdenmukaiset edellytykset**

1. Komissio järjestää tietojenvaihdon jäsenvaltioiden, asianomaisten alojen, ympäristönsuojelua edistävien valtioista riippumattomien järjestöjen ja komission välillä ennen kuin se vahvistaa toimintasääntöjä koskevat yhdenmukaiset edellytykset 2 kohdan mukaisesti. Tietoja on vaihdettava erityisesti seuraavista asioista:

▼ M1

- a) laitosten ja tekniikoiden päästötasot ja ympäristötehokkuuden tasot sekä muut liitteen III mukaiset toimenpiteet;
- b) käytetyt tekniikat, niihin liittyvä tarkkailu, kokonaisympäristövaikutukset, taloudellinen ja tekninen toteutuskelpoisuus ja niihin liittyvä kehitys;
- c) parhaat käytettävissä olevat tekniikat, jotka yksilöidään a ja b alakohtassa mainittujen kysymysten tarkastelun jälkeen;
- d) uudet tekniikat.

2. Komissio antaa viimeistään 1 päivänä syyskuuta 2026 täytäntöönpanosäädöksen, jolla vahvistetaan toimintasääntöjä koskevat yhdenmukaiset edellytykset kutakin liitteessä I a tarkoitettua toimintoa varten.

Toimintasääntöjä koskevien yhdenmukaisten edellytysten on oltava yhdenmukaisia liitteessä I a luetelluissa toiminnoissa käytettävien parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden kanssa, ja niissä on otettava huomioon kyseisten laitosten luonne, tyyppi, koko ja eläintiheys, yksittäisten eläintyyppien määrä sekatiloilla sekä laidunpohjaisten kasvatusjärjestelmien erityispiirteet, kun eläimiä kasvatetaan sisätiloissa vain kausittain. Niihin on sisällytettävä myös suuntaa-antavia tietoja uusista tekniikoista, jos niitä on saatavilla.

Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toimivaltainen viranomaisen seuraa parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehitystä tai että siitä ja uusien tai ajan tasalle saatettujen toimintasääntöjä koskevien yhdenmukaisten edellytysten julkaisemisesta tiedotetaan viranomaiselle.

▼ B

VII LUKU

KOMITEA, SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET*71 artikla***Toimivaltaiset viranomaiset**

Jäsenvaltioiden on nimettävä tämän direktiivin velvoitteiden täyttämistä vastaavat toimivaltaiset viranomaiset.

*72 artikla***Jäsenvaltioiden kertomukset**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että komission saataville saatetaan tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevat tiedot, edustavat tiedot päästöistä ja muista pilaantumisen muodoista, päästöjen raja-arvoista, parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltamisesta 14 ja 15 artiklan mukaisesti, erityisesti 15 artiklan 4 kohdan mukaisten poikkeusten myöntämisestä sekä uuden tekniikan kehittämisessä ja soveltamisessa tapahtuneesta edistymisestä 27 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on saatettava nämä tiedot saataville sähköisessä muodossa.

▼M1

2. On vahvistettava 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen, mitä tietoja, millaisessa muodossa ja miten usein tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti on toimitettava. Täytäntöönpanopäätös, jolla vahvistetaan, mitä tietoja, millaisessa muodossa ja miten usein tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti on toimitettava, on saatettava ajan tasalle aina tarpeen mukaan ja viimeistään 5 päivänä elokuuta 2026.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen laadittava vuosittainen kartoitus kaikkien tämän direktiivin III luvun soveltamisalaan kuuluvien polttolaitosten rikkidioksidipäästöistä, typen oksidien päästöistä ja hiukkaspäästöistä sekä energiansyötöstä.

Ottaen huomioon 29 artiklassa olevat yhdistämissäännöt kunkin polttolaitoksen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot:

- a) polttolaitoksen mitattu nimellinen kokonaisteho (MW);
- b) polttolaitoksen tyyppi: kattila, kaasuturbiini, kaasumoottori, dieselmoottori tai muu (tyyppi määritettävä);
- c) polttolaitoksen toiminnan aloittamispäivämäärä;
- d) rikkidioksidin, typen oksidien ja hiukkasten (kokonaisleijumana) vuosittaiset kokonaispäästöt (tonnia vuodessa);
- e) polttolaitoksen käyttötuntien määrä;
- f) energiansyötön vuosittainen kokonaismäärä (nettolämpöarvon mukaan) (TJ:tä vuodessa), joka eritellään viiteen polttoaineluokkaan: hiili, ligniitti, biomassa, turve, muut kiinteät polttoaineet (tyyppi määritettävä), nestemäiset polttoaineet, maakaasu ja muut kaasut (tyyppi määritettävä).

Näihin kartoituksiin sisältyvät vuosittaiset laitoskohtaiset tiedot on toimitettava pyynnöstä komissiolle.

Komissiolle on toimitettava tiivistelmä kartoituksista joka kolmas vuosi 12 kuukauden kuluessa kartoituksen kattaman kolmivuotiskauden päättymisestä. Tiivistelmässä on eriteltävä jalostamoiden eri polttolaitosten tiedot.

Komissio toimittaa jäsenvaltioille ja yleisön saataville yhteenvedon näiden kartoitusten vertailusta ja arviosta direktiivin 2003/4/EY mukaisesti 24 kuukauden kuluessa kartoituksen kattaman kolmivuotiskauden päättymisestä.

4. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen toimitettava vuosittain komissiolle seuraavat tiedot:

- a) edellä olevan 31 artiklan soveltamisalaan kuuluvissa polttolaitoksissa käytetyn kotimaisen kiinteän polttoaineen rikkipitoisuus ja saatettu rikinpoistoaste kunkin kuukauden keskiarvona. Mainitun 31 artiklan ensimmäisenä soveltamisvuonna ilmoitetaan myös tekniset perustelut sille, miksi laitokset eivät pysty noudattamaan 30 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja päästöjen raja-arvoja; ja
- b) vuosittainen käyttötuntien määrä sellaisissa polttolaitoksissa, joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500 käyttötuntia vuodessa viiden vuoden jakson liukuvana keskiarvona.

▼B*73 artikla***Arviointi**

1. ►**M1** Komissio toimittaa 30 päivään kesäkuuta 2028 mennessä ja sen jälkeen joka viides vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan tämän direktiivin täytäntöönpanoa. Tähän kertomukseen sisällytetään tietoja toiminnoista, joista on hyväksytty tai ei ole hyväksytty BAT-päätelmiä tämän direktiivin 13 artiklan 5 kohdan nojalla, ja siinä tarkastellaan innovaatiodynamiikkaa, mukaan lukien uudet tekniikat, tarvetta toteuttaa uusia pilaantumisen ehkäisemistä koskevia toimenpiteitä ja direktiivin 2003/87/EY 8 artiklassa tarkoitettua arviointia.

Kyseisessä kertomuksessa arvioidaan, onko unionin tasolla tarpeen toteuttaa toimia, joilla vahvistetaan tai saatetaan ajan tasalle unionin laajuiset päästöjen raja-arvojen vähimmäisvaatimukset sekä tarkkailua ja vaatimusten noudattamista koskevat säännöt sellaisia toimintoja varten, jotka kuuluvat edellisen viisivuotiskauden aikana hyväksytyjen BAT-päätelmien piiriin, seuraavin perustein:

- a) asianomaisten olevien toimintojen vaikutus koko ympäristöön ja ihmisten terveyteen;
- b) parhaan käytettävissä olevan tekniikan käyttöönoton aste asianomaisissa toiminnoissa. ◀

Arvioinnissa otetaan huomioon 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu forumin lausunto.

Tämän direktiivin III luvussa ja liitteessä V on katsottava vahvistettavan unionin laajuiset vähimmäisvaatimukset suurille polttolaitoksille.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa säädösehdotus. Jos toisessa alakohdassa tarkoitettussa arvioinnissa todetaan tällainen tarve, säädösehdotukseen sisällytetään säännöksiä, joilla vahvistetaan tai saatetaan ajan tasalle unionin laajuiset päästöjen raja-arvojen vähimmäisvaatimukset sekä kyseisten toimintojen tarkkailua ja määräysten noudattamista koskevat säännöt.

2. Komissio toimittaa 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä arvion tarpeesta rajoittaa päästöjä, jotka ovat peräisin:

- a) polttoaineiden poltosta laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on alle 50 MW;
- b) karjan tehokasvatuksesta; ja
- c) karjanlannan levittämisestä.

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen kyseisen arvioinnin tuloksista ja tarvittaessa siihen liittyvän säädösehdotuksen.

▼M1

3. Komissio arvioi näyttöön perustuvaa menetelmää käyttäen ja alan erityispiirteet huomioon ottaen, onko unionin tasolla tarpeen toteuttaa toimia, jotta voidaan

- a) puuttua kattavasti karjankasvatuksesta unionissa aiheutuviin päästöihin, erityisesti nautakarjasta aiheutuviin päästöihin; ja

▼ M1

- b) saavuttaa jatkossakin Euroopan unionin markkinoille saatettuja tuotteita koskeva maailmanlaajuisen ympäristönsuojelun tavoite ehkäisemällä ja rajoittamalla karjankasvatuksesta aiheutuvia päästöjä unionin kansainvälisiä velvoitteita noudattaen.

Komissio raportoi arvioinnin tuloksista Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026. Kertomukseen on tarvittaessa liitettävä säädösehdotus.

4. Komissio arvioi

- a) tarvetta rajoittaa päästöjä, jotka ovat peräisin maalla ja merellä tapahtuvasta mineraaliöljyn ja -kaasun etsinnästä ja tuotannosta;
- b) tarvetta hillitä päästöjä, jotka aiheutuvat laitosalueella tapahtuvasta muussa teollisuudessa kuin rakennusalueella käytettyjen muiden kuin energiantuotantoon käytettävien teollisuusmineraalien käsittelystä ja louhinnasta, sekä tarvetta hillitä unionissa hiljattain tehdystä laitosalueella tapahtuvasta malmien käsittelystä ja louhinnasta aiheutuvia päästöjä;
- c) tarvetta tarkistaa veden elektrolyysin avulla tuotettua vetyä koskevaa liitteessä I olevaa toiminnon kynnysarvoa.

Komissio sisällyttää arvioinnin tulokset ensimmäiseen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisen kohdan mukaisesti toimitettavista kertomuksista.

74 artikla

Liitteiden muuttaminen

1. Tämän direktiivin säännösten mukauttamiseksi parhaan käytettävissä olevan tekniikan perusteella tieteen ja tekniikan kehitykseen komissio antaa 76 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla mukautetaan liitteessä V olevaa 3 ja 4 osaa, liitteessä VI olevaa 2, 6, 7 ja 8 osaa sekä liitteessä VII olevaa 5, 6, 7 ja 8 osaa tieteen ja tekniikan kehitykseen.

2. Komissio kuulee sidosryhmiä asianmukaisesti ennen kuin se antaa delegoidun säädöksen tämän artiklan mukaisesti.

Komissio julkistaa tämän artiklan mukaisesti annetun delegoidun säädösten valmistelussa käytetyt asiaankuuluvat tutkimukset ja analyysit viimeistään delegoidun säädöksen antamisen yhteydessä.

75 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

▼ **M1***76 artikla***Siirretyn säädösvallan käyttäminen**

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 1 päivästä elokuuta 2024 viiden vuoden ajaksi valta antaa 27 d artiklassa, 48 artiklan 5 kohdassa ja 74 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 27 d artiklassa, 48 artiklan 5 kohdassa ja 74 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 27 d artiklan, 48 artiklan 5 kohdan tai 74 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

*79 artikla***Seuraamukset**

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntönnäpon varmistamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/99/EY ⁽¹⁾ mukaisia jäsenvaltioiden velvoitteita. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/99/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 328, 6.12.2008, s. 28).

▼ **M1**

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin seuraamuksiin on sisällyttävä hallinnollisia taloudellisia seuraamuksia, jotka tosiasiallisesti vievät vastuussa olevilta rikkomuksistaan saadut taloudelliset hyödyt.

Kun on kyse kaikkein vakavimmista oikeushenkilön tekemistä rikkomuksista, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen hallinnollisten taloudellisten seuraamusten enimmäismäärä on vähintään 3 prosenttia toiminnanharjoittajan vuotuisesta liikevaihdosta sitä vuotta edeltävänä tilivuonna unionissa, jona sakko määrätään.

Jäsenvaltiot voivat myös tai vaihtoehtoisesti käyttää rikosoikeudellisia seuraamuksia edellyttäen, että ne ovat yhtä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia kuin tässä artiklassa tarkoitetut hallinnolliset taloudelliset seuraamukset.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan mukaisesti vahvistetuissa seuraamuksissa otetaan tapauksen mukaan asianmukaisesti huomioon seuraavat seikat:

- a) rikkomuksen luonne, vakavuus ja laajuus;
 - b) väestö tai ympäristö, johon rikkomus vaikuttaa, ottaen huomioon myös rikkomisen vaikutus ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkean tason saavuttamista koskevaan tavoitteeseen;
 - c) se, onko kyseessä toistuva vai kertaluonteinen rikkominen.
4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetut säännöt ja toimenpiteet sekä mahdolliset niitä koskevat myöhemmät muutokset komissiolle ilman aiheetonta viivytystä.

*79 a artikla***Korvaukset**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos ihmisten terveydelle on aiheutunut haittaa tämän direktiivin nojalla hyväksytyjen kansallisten toimenpiteiden rikkomisen seurauksena, yksilöillä, joita asia koskee, on oikeus vaatia ja saada korvausta kärsimästään haitasta asianomaisilta luonnollisilta henkilöiltä tai oikeushenkilöiltä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että korvausvaatimuksia koskevat kansalliset säännöt ja menettelyt suunnitellaan ja niitä sovelletaan siten, että ne eivät tee mahdolliseksi tai suhteettoman vaikeaksi 1 kohdassa tarkoitetun rikkomuksen aiheuttaman haitan korvaamista koskevan oikeuden käyttämistä.

3. Jäsenvaltiot voivat asettaa 1 kohdassa tarkoitettujen korvauskanteiden nostamiselle määräaikoja. Tällainen määräaika ei saa alkaa kulua ennen kuin rikkominen on päättynyt ja korvausta hakeva henkilö tietää kärsineensä haittaa rikkomisesta 1 kohdan mukaisesti tai hänen voidaan kohtuudella olettaa tietävän tämän.

80 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava 2 artiklan, 3 artiklan 8 kohdan, 11–15 kohdan, 18–23 kohdan, 26–30 kohdan, 34–38 kohdan ja 41 kohdan, 4 artiklan 2 ja 3 kohdan, 7 artiklan, 8 ja 10 artiklan, 11 artiklan e ja h kohdan, 12 artiklan 1 kohdan e ja h alakohdan, 13 artiklan 7 kohdan, 14 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdan, 14 artiklan 1 kohdan d, e, f ja h alakohdan, 14 artiklan 2–7 kohdan, 15 artiklan 2–5 kohdan, 16, 17 ja 19 artiklan, 21 artiklan 2–5 kohdan, 22, 23, 24, 27, 28 ja 29 artiklan, 30 artiklan 1, 2, 3, 4, 7 ja 8 kohdan, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38 ja 39 artiklan, 40 artiklan 2 ja 3 kohdan, 42, ja 43 artiklan, 45 artiklan 1 kohdan, 58 artiklan, 59 artiklan 5 kohdan, 63 artiklan, 65 artiklan 3 kohdan, 69, 70, 71, 72 ja 79 artiklan sekä liitteessä I olevan ensimmäisen alakohdan, 1.1 kohdan, 1.4 kohdan, 2.5 kohdan b alakohdan, 3.1 kohdan, 4 kohdan, 5 kohdan, 6.1 kohdan c alakohdan, 6.4 kohdan b alakohdan, 6.10 kohdan ja 6.11 kohdan, liitteen II, liitteessä III olevan 12 kohdan, liitteen V, liitteessä VI olevan 1 osan b kohdan, 4 osan 2.2, 2.4, 3.1 ja 3.2 kohdan, 6 osan 2.5 ja 2.6 kohdan ja 8 osan 1 kohdan 1 alakohdan d alakohdan, liitteessä VII olevan 4 osan 2 kohdan, 5 osan 1 kohdan ja 7 osan 3 kohdan ja liitteessä VIII olevan 1 osan 1 kohdan ja 2 kohdan c alakohdan, 2 osan 2 ja 3 kohdan sekä 3 osan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 7 päivään tammikuuta 2013 mennessä.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä samasta päivästä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

81 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivit 78/176/ETY, 82/883/ETY, 92/112/ETY, 1999/13/EY, 2000/76/EY ja 2008/1/EY, sellaisina kuin ne ovat muutettuina liitteessä IX olevassa A osassa luetelluilla säädöksillä, 7 päivästä tammikuuta 2014 alkaen, rajoittamatta kuitenkaan liitteessä IX olevassa B osassa lueteltujen direktiivien saattamista kansalliseen lainsäädäntöön ja soveltamista koskeviin määräaikoihin liittyvien jäsenvaltioiden velvoitteiden täyttämistä.

2. Kumotaan direktiivi 2001/80/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä IX olevassa A osassa mainituilla säädöksillä, 1 päivästä tammikuuta 2016, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia liitteessä IX olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

3. Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä X olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

▼B

82 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Liitteessä I olevassa 1.1 kohdassa tarkoitettua toimintaa harjoittavien laitosten, joiden mitattu kokonaislämpöteho on vähintään 50 MW, 1.2 ja 1.3 kohdassa, 1.4 kohdan a alakohdassa, 2.1–2.6 kohdassa, 3.1–3.5 kohdassa, ja 4.1–4.6 kohdassa tarkoitettua kemiallista jalostustoimintaa harjoittavien laitosten, 5.1–5.2 kohdassa tarkoitettua direktiivin 2008/1/EY soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa harjoittavien laitosten, 5.3 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdassa, 5.4 kohdassa, 6.11 kohdan a ja b alakohdassa, 6.2 ja 6.3 kohdassa ja 6.4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua direktiivin 2008/1/EY soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa harjoittavien laitosten, sekä 6.44 kohdan c alakohdassa ja 6.5–6.9 kohdassa tarkoitettujen laitosten osalta, jotka ovat toiminnassa ja joilla on lupa ennen 7 päivää tammikuuta 2013 tai joiden toiminnanharjoittajat ovat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen kyseistä päivämäärää, edellyttäen, että mainittujen laitosten toiminta käynnistyy viimeistään 7 päivänä tammikuuta 2014, jäsenvaltioiden on sovellettava 80 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksyttyjä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 7 päivästä tammikuuta 2014 alkaen lukuun ottamatta lukua III ja liitettä V.

2. Liitteessä I olevassa 1.1 kohdassa tarkoitettua toimintaa harjoittavien laitosten, joiden mitattu kokonaislämpöteho on 50 MW, 1.4 kohdan b alakohdassa ja 4.1–4.6 kohdassa tarkoitettua biologista jalostustoimintaa harjoittavien laitosten, 5.1 ja 5.2 kohdassa tarkoitettua direktiivin 2008/1/EY soveltamisalaan kuulumatonta toimintaa harjoittavien laitosten, 5.3 kohdan a alakohdan iii–v alakohdassa, 5.3 kohdan b alakohdassa, 5.5 ja 5.6 kohdassa, 6.1 kohdan c alakohdassa ja 6.4 kohdan b alakohdassa tarkoitettua direktiivin 2008/1/EY soveltamisalaan kuulumatonta toimintaa harjoittavien laitosten sekä 6.10 ja 6.11 kohdassa tarkoitettujen laitosten, jotka ovat toiminnassa ennen 7 päivää tammikuuta 2013, osalta jäsenvaltioiden on sovellettava tämän direktiivin mukaisesti hyväksyttyjä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 7 päivästä heinäkuuta 2015 alkaen, lukuun ottamatta III ja IV lukua ja liitettä V ja VI.

3. Edellä 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten osalta jäsenvaltioiden on sovellettava 80 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksyttyjä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 1 päivästä tammikuuta 2016 luvun III ja liitteen V noudattamiseksi.

4. Edellä 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten osalta jäsenvaltiot eivät enää 7 päivästä tammikuuta 2013 alkaen sovelleta direktiiviä 2001/80/EY.

5. Jätettä rinnakkaispolttavien polttolaitosten osalta on sovellettava liitteessä VI olevan 4 osan 3.1 kohtaa:

- a) 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten osalta 31 päivään joulukuuta 2015;

▼C1

- b) 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten osalta 6 päivästä tammikuuta 2013 alkaen.

▼B

6. Jätettä rinnakkaispolttaviin polttolaitoksiin on sovellettava liitteessä VI olevan 4 osan 3.2 kohtaa:

- a) 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten osalta 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen;

▼B

b) 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten osalta 7 päivästä tammikuuta 2013 alkaen.

7. Edellä olevaa 58 artiklaa sovelletaan 1 päivästä kesäkuuta 2015. Siihen päivämäärään saakka aineet ja seokset, jotka sisältämiensä haihtuvien orgaanisten yhdisteiden vuoksi on aineiden ja seosten luokitukselta, merkinnöistä ja pakkaamisesta 16 päivänä joulukuuta 2008 annettun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti luokiteltu syöpää aiheuttaviksi, perimää vaurioittaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi ja joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralausekkeet H340, H350, H350i, H360D tai H360F tai R-lausekkeet R45, R46, R49, R60 tai R61, on korvattava niin pitkälle kuin mahdollista vähemmän haitallisilla aineilla tai seoksilla mahdollisimman pian.

8. Edellä olevaa 59 artiklan 5 kohtaa sovelletaan 1 päivästä kesäkuuta 2015. Siihen päivämäärään saakka haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä, joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralausekkeet H340, H350, H350i, H360D tai H360F tai R-lausekkeet R45, R46, R49, R60, R61, tai halogenoitujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä, joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralausekkeet H341 tai H351 tai R-lausekkeet R40 tai R68, on kansanterveyden ja ympäristön suojelemiseksi rajoitettava hallituissa olosuhteissa, siinä määrin kuin se on teknisesti ja taloudellisesti mahdollista, eivätkä ne saa ylittää liitteessä VII olevassa 4 osassa vahvistettuja merkityksellisiä päästöjen raja-arvoja.

9. Liitteessä VII olevan 4 osan 2 kohtaa sovelletaan 1 päivästä kesäkuuta 2015. Siihen päivämäärään saakka sellaisten halogenoitujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden, joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralauseke H341 tai H351 taikka R-lauseke R40 tai R68, päästöjen osalta on, jos vaaralauseketta H341 tai H351 taikka merkintää R40 tai R68 edellyttävien yhdisteiden yhteinen massavirta on vähintään 100 g/h, noudatettava päästöjen raja-arvoa 20 mg/Nm³. Päästöjen raja-arvo viittaa yksittäisten yhdisteiden massojen summaan.

*83 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*84 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B*LIITE I***10 artiklassa tarkoitetut toiminnan luokat**

Jäljempänä mainitut rajat koskevat yleensä tuotantokapasiteetteja tai tuotantoa. Jos useampaa saman toiminnan kuvauksen, joka sisältää rajan, alle lukeutuvaa toimintaa suoritetaan samassa laitoksessa, näiden toimintojen kapasiteetit laskeaan yhteen. Jätehuoltotoiminnan osalta tätä laskelmaa sovelletaan 5.1 kohdassa ja 5.3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen toimintojen tasolla.

Komissio laatii ohjeita:

- a) tässä liitteessä kuvatun jätehuoltotoiminnan sekä direktiivin 2008/98/EY liitteessä I ja II kuvatun jätehuoltotoiminnan välisestä suhteesta; ja
- b) termin ”teollinen mittakaava” tulkinnasta ottaen huomioon tässä liitteessä määritellyt kemian teollisuuden toiminnot.

- 1. Energia-alan teollisuus

- 1.1 Polttoaineiden polttaminen laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on 50 MW tai enemmän.

- 1.2 Kaasun ja öljyn jalostaminen

- 1.3 Koksen tuotanto

▼M1

- 1.4. Seuraavien aineiden kaasuttaminen, nesteyttäminen tai pyrolyysi:

- a) hiili;

- b) muut polttoaineet laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on 20 MW tai enemmän.

▼B

- 2. Metallien tuotanto ja jalostus

- 2.1 Malmien, mukaan lukien sulfidimalmit, pasutus- ja sintraus.

- 2.2 Raakaraudan tai teräksen tuotanto (primääri- tai sekundäärisulatus), mukaan lukien jatkuva valu, kapasiteetin ylittäessä 2,5 tonnia tunnissa.

▼M1

- 2.3. Rautametallien jalostus:

- a) kuumavalssausmenetelmällä, jonka kapasiteetti ylittää 20 tonnia raakaterästä tunnissa;

- a a) kylmävalssausmenetelmällä, jonka kapasiteetti ylittää 10 tonnia raakaterästä tunnissa;

- b) takomoissa, joissa vasaroiden iskutyö ylittää 50 kilojoulea vasaraa kohti;

- b a) takomoissa, joissa puristinten voima ylittää 30 meganewtonia (MN) puristinta kohti;

- c) suojakäsittelmällä sulalla metallilla käsittelykapasiteetin ylittäessä 2 tonnia raakaterästä tunnissa.

▼B

- 2.4 Rautametallivalimoissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä

- 2.5 Muiden kuin rautametallien jalostus:

- a) muiden kuin rautametallien tuotanto malmista, rikasteista tai sekundäärisistä raaka-aineista metallurgisilla, kemiallisilla tai elektrolyysimenetelmillä;

▼B

- b) muiden kuin rautametallien sulatus, sisältäen metalliseokset, mukaan luettuna kierrätettävät tuotteet ja muiden kuin rautametallivalimoiden toiminta, kun sulatuskapasiteetti ylittää 4 tonnia päivässä lyijyn ja kadmiumin osalta tai 20 tonnia päivässä kaikkien muiden metallien osalta.
- 2.6 Metallien tai muovien pintakäsittely, käyttäen elektrolyyttistä tai kemiallista menetelmää käytettävien käsittelylaitaiden vetoisuuden ollessa enemmän kuin 30 m³.

▼M1

- 2.7 akkujen valmistus, lukuun ottamatta pelkkää kokoonpanoa, kun tuotantokapasiteetti on vähintään 15 000 tonnia akkukenoja (katodi, anodi, elektrolyytti, erotin, kotelo) vuodessa.

▼B

- 3. Mineraaliteollisuus
- 3.1 Sementin, kalkin ja magnesiumoksidin tuotanto:
 - a) klinkkerin (sementti) tuotanto kiertouuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 500 tonnia päivässä, tai muun tyyppisissä uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä;
 - b) kalkin tuotanto uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä;
 - c) magnesiumoksidin tuotanto uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä.
- 3.2 Asbestin tai asbestipohjaisten tuotteiden valmistus.
- 3.3 Lasin valmistus, mukaan lukien lasikuidut, kun sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä.
- 3.4 Mineraalien sulatus, mukaan lukien mineraalikuidut, kun sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä.

▼M1

- 3.5 Keraamisten tuotteiden valmistus polttamalla, erityisesti kattotiilet, tiilet, tulenkestävät rakennustiilet, laatat, kivitavara tai posliini, kun
 - a) tuotantokapasiteetti ylittää 75 tonnia päivässä; ja/tai
 - b) uunikapasiteetti ylittää 4 m³ ja lastauskapasiteetti ylittää 300 kg/m³ uunia kohden.
- 3.6 Seuraavien malmien louhinta teollisessa mittakaavassa, mukaan lukien käsittely laitosalueella, kuten jauhaminen, koon valvonta, rikastaminen ja jalostaminen:

bauksiitti, koboltti, kromi, kulta, kupari, litium, lyijy, mangaani, nikkeli, palladium, platina, rauta, sinkki, tina ja volframi.

▼B

- 4. Kemian teollisuus

Tämän jakson soveltamiseksi tuotanto tämän kohdan toimintaluokissa tarkoitettussa merkityksessä tarkoittaa teollisessa mittakaavassa tapahtuvaa 4.1–4.6 kohdassa mainittujen aineiden tai aineryhmien kemiallista tai biologista jalostamista.
- 4.1 Orgaanisen kemian tuotteiden valmistus, kuten:
 - a) yksinkertaiset hiilivedyt (suoraketjuiset tai rengasrakenteiset, tyydyttyneet tai tyydyttämättömät, alifaattiset tai aromaattiset);
 - b) happea sisältävät hiilivedyt, erityisesti alkoholit, aldehydit, ketonit, karboksyylihapot, esterit ja esterien seokset, asetaatit, eetterit, peroksidit ja epoksihartsit;
 - c) rikkiptoiset hiilivedyt;

▼B

- d) typen hiilivedyt, erityisesti amiinit, amidit, typpipitoiset yhdisteet tai nitraatit, nitrilit, syanaatit, isosyanaatit;
- e) fosforia sisältävät hiilivedyt;
- f) halogenoidut hiilivedyt;
- g) organometalliyhdisteet;
- h) muovit (polymeerit, synteettiset kuidut, selluloosapohjaiset kuidut);
- i) synteettiset kumit;
- j) väriaineet ja pigmentit;
- k) pinta-aktiiviset aineet.

4.2 Epäorgaanisen kemian tuotteiden valmistus, kuten:

▼M1

- a) kaasut, kuten ammoniakki, kloori tai kloorivety, fluori tai fluorivety, hiilen oksidit, rikkiyhdisteet, typen oksidit, vety, lukuun ottamatta veden elektrolyysin avulla tuotettua vetyä, rikkidioksidi, karbonyylikloridi;

▼B

- b) hapot, kuten kromihappo, fluorivetyhappo, fosforihappo, typpihappo, kloorivetyhappo, rikkihappo, oleiinihappo, rikkihapokkeet;
- c) emäkset, kuten ammoniumhydroksidi, kaliumhydroksidi, natriumhydroksidi;
- d) suolat, kuten ammoniumkloridi, kaliumkloriidi, kaliumkarbonaatti, natriumkarbonaatti, perboraatti, hopeanitraatti;
- e) epämetallit, metallioksidit tai muut epäorgaaniset yhdisteet, kuten kaliumkarbidi, pii, piikarbidi.

4.3 Fosforiin, tyypeen tai kaliumiin perustuvien lannoitteiden (lannoitteet sisältävät joko yhtä ainetta tai niiden seosta) valmistus

4.4 Kasvinsuojeluaineiden tai biosidien tuotanto

4.5 Farmaseuttisten tuotteiden, myös välituotteiden, tuotanto

4.6 Räjähdeiden tuotanto

5. Jätehuolto

5.1 Vaarallisten jätteiden loppukäsittely tai hyödyntäminen kun kapasiteetti ylittää 10 tonnia päivässä joka sisältää yhden tai useamman seuraavista toiminnoista:

- a) biologinen käsittely;
- b) fysikaalis-kemiallinen käsittely;
- c) yhdistäminen tai sekoittaminen ennen 5.1 ja 5.2 kohdassa lueteltuja muita toimintoja;
- d) uudelleenpakkaaminen ennen 5.1 ja 5.2 kohdassa lueteltuja muita toimintoja;
- e) liuottimien talteenotto tai regenerointi;
- f) muun epäorgaanisen materiaalin kuin metallien tai metalliyhdisteiden kierrätys tai talteenotto;
- g) happojen tai emästen regenerointi;
- h) pilaantumisen torjumiseksi käytettyjen aineiden hyödyntäminen;
- i) katalyyttien ainesosien hyödyntäminen;
- j) öljyn uudelleenjalostaminen tai muu uudelleenkäyttö;

▼B

k) allastaminen.

5.2 Jätteiden loppukäsittely tai hyödyntäminen jätteenpolttolaitoksissa tai jätettä käyttävissä rinnakkaispolttolaitoksissa:

- a) Muut jätteet kuin vaaralliset jätteet, kun kapasiteetti ylittää 3 tonnia tunnissa;
- b) vaaralliset jätteet, kun kapasiteetti ylittää 10 tonnia päivässä.

▼M1

5.3 a) Muun jätteen kuin vaarallisen jätteen loppukäsittely, kun kapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä, mukaan luettuna yksi tai useampi seuraavista toiminnoista ja lukuun ottamatta neuvoston direktiiviin 91/271/ETY ⁽¹⁾ kuuluvia toimintoja:

- i) biologinen käsittely, kuten anaerobinen mädätys tai yhteismädätys,
- ii) fysikaalis-kemiallinen käsittely,
- iii) jätteen esikäsittely polttoa tai rinnakkaispolttoa varten,
- iv) kuonan ja tuhkan käsittely,
- v) metallijätteen käsittely leikkureilla, mukaan lukien sähkö- ja elektroniikkalaiteromu sekä romuajoneuvot ja niiden osat.

b) Vaarattoman jätteen hyödyntäminen tai hyödyntämisen ja loppukäsittelyn yhdistelmä, kun kapasiteetti ylittää 75 tonnia päivässä, mukaan luettuna yksi tai useampi seuraavista toiminnoista ja lukuun ottamatta direktiiviin 91/271/ETY kuuluvia toimintoja:

- i) biologinen käsittely, kuten anaerobinen mädätys,
- ii) jätteen esikäsittely polttoa tai rinnakkaispolttoa varten,
- iii) kuonan ja tuhkan käsittely,
- iv) metallijätteen käsittely leikkureilla, mukaan lukien sähkö- ja elektroniikkalaiteromu sekä romuajoneuvot ja niiden osat.

Jos ainoa jätteidenkäsittelytoiminto on anaerobinen mädätys, tämän toiminnon kapasiteettia koskeva kynnysarvo on 100 tonnia päivässä.

▼B

5.4 Kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY ⁽²⁾ 2 artiklan g alakohdassa määritellyt kaatopaikat, joihin tuodaan enemmän kuin 10 tonnia jätettä päivässä tai joiden kokonaiskapasiteetti on enemmän kuin 25 000 tonnia, lukuun ottamatta pysyvän jätteen kaatopaikkoja.

5.5 Vaarallisen jätteen, johon 5.4. kohtaa ei sovelleta, väliaikainen varastointi ennen 5.1., 5.2., 5.4. ja 5.6. kohdassa lueteltua toimintoa, kun kokonaiskapasiteetti on enemmän kuin 50 tonnia, lukuun ottamatta väliaikaista varastointia keräilyn aikana paikassa, jossa jäte tuotetaan.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 91/271/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1991, yhdyskuntajätevesien käsittelystä (EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40).

⁽²⁾ EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

▼B

5.6 Vaarallisen jätteen maanalainen varastointi, kun kokonaiskapasiteetti on enemmän kuin 50 tonnia.

6. Muu toiminta

6.1 Seuraavien tuotteiden tuotanto teollisuuslaitoksissa:

- a) massa puusta tai muista kuitumateriaaleista;
- b) paperi tai kartonki kapasiteetin ylittäessä 20 tonnia päivässä;
- c) yksi tai useampi seuraavista puupaneeleista: OSB-levy, lastulevy tai kuitulevy kapasiteetin ylittäessä 600 m³ päivässä.

▼M1

6.2 Tekstiilikuitujen tai tekstiilien esikäsittely (kuten pesu, valkaisu, merseointi), värjäys tai viimeistely käsittelykapasiteetin ylittäessä 10 tonnia päivässä.

▼B

6.3 Nahanparkitus käsittelykapasiteetin ylittäessä 12 tonnia valmiita tuotteita päivässä.

6.4 a) Teurastamotoiminta, tuotantokapasiteetin ylittäessä 50 tonnia ruhoja päivässä;

b) Elintarvikkeiden tai rehujen tuotantoon tarkoitettujen seuraavien raaka-aineiden käsittely ja jalostus, riippumatta siitä, onko niitä aikaisemmin jalostettu vai ei, pelkkää pakkaamista lukuun ottamatta:

- i) pelkästään eläinperäiset raaka-aineet (paitsi pelkkä maito) valmiiden tuotteiden tuotannon ylittäessä 75 tonnia päivässä,
- ii) pelkästään kasvipäriset raaka-aineet valmiiden tuotteiden tuotannon ylittäessä 300 tonnia päivässä tai 600 tonnia päivässä, jos laitos toimii kaikkina vuosina enintään 90 peräkkäisenä päivänä;
- iii) eläin- ja kasvipäriset raaka-aineet sekä yhdistettyinä että erillisinä tuotteina valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetin ylittäessä päivässä:

— 75 tonnia, jos A yhtä suuri tai suurempi kuin 10, tai

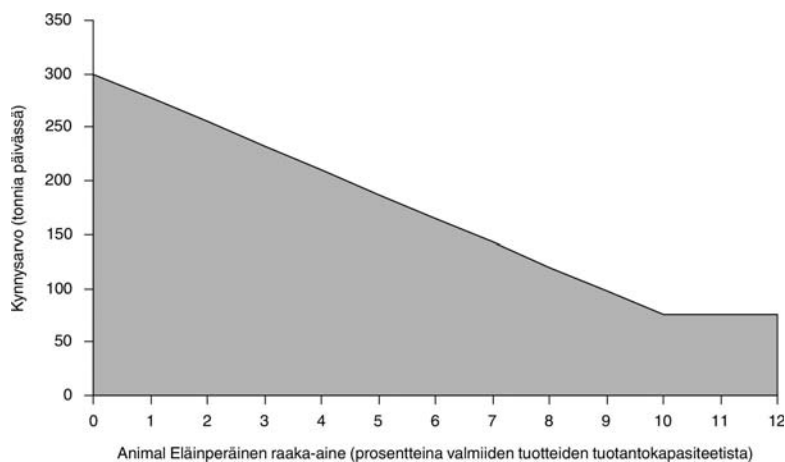
— $[300 - (22,5 \times A)]$ kaikissa muissa tapauksissa,

joissa "A" on valmiiden tuotteiden tuotantokapasiteetin eläinperäisen raaka-aineen osuus (prosentteina painosta).

Pakkauksen painoa ei saa sisällyttää tuotteen lopulliseen painoon.

▼B

Tätä alakohtaa ei sovelleta tapauksiin, joissa ainoa raaka-aine on maito.

- c) Pelkän maidon käsittely ja jalostus vastaanotetun maidon määrän ylittäessä 200 tonnia päivässä (vuosittain laskettavan keskiarvon perusteella).

▼M1

- 6.5 Ruhojen tai eläimistä saatavien sivutuotteiden loppukäsittely tai kierrätys käsittelykapasiteetin ylittäessä 10 tonnia päivässä.
- 6.6 Veden elektrolyysi vedyn tuotantoa varten, kun tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä.

▼B

- 6.7 Aineiden, esineiden ja tuotteiden pintakäsittely, erityisesti kiillotus, painatus, pinnoittaminen, rasvanpoisto, vedenpitäviksi käsittely, liimaus, maalaus, puhdistaminen tai kyllästys käytettäessä orgaanisia liuottimia liuotimen kulutuskapasiteetin ylittäessä 150 kg tunnissa tai 200 t vuodessa.
- 6.8 Hiilen (kivihiilen) tai elektrografiitin tuotanto polttamalla tai hiilettämällä.
- 6.9 Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista laitoksista tulevien hiilidioksidivirtojen talteenotto geologista varastointia varten direktiivin 2009/31/EY nojalla.
- 6.10 Puun ja puutuotteiden suojaus kemikaaleilla tuotantokapasiteetin ylittäessä 75 m³ päivässä lukuun ottamatta pelkkää sinistäjäsiemen torjuntakäsittelyä.

▼C1

- 6.11 Erillisessä laitoksessa käsiteltävä jätevesi, joka ei kuulu direktiivin 91/271/EY soveltamisalaan ja jonka on päästänyt II luvun soveltamisalaan kuuluva laitos.

▼ **M1***LIITE I a***70 a artiklassa tarkoitettut toiminnot**

Laitokset kuuluvat tämän liitteen soveltamisalaan, jos ne kuuluvat yhteen tai useampaan seuraavassa esitetystä toimintojen luokista:

1. Sikojen kasvatus vähintään 350 eläinyksikön laitoksissa, lukuun ottamatta kasvatustoimintaa, jota harjoitetaan asetuksen (EU) 2018/848 mukaisissa luonnonmukaisen tuotannon järjestelmissä, tai kasvatustoimintaa, jossa eläintiheys on alle 2 eläinyksikköä/hehtaari, ja kyseistä pinta-alaa käytetään ainoastaan eläinten laiduntamiseen tai eläinten ruokinnassa käytettävän rehun viljelyyn, ja jossa eläimiä pidetään ulkona huomattavan ajan vuodesta tai jossa eläimiä pidetään ulkona kausiluonteisesti.
2. Yksinomaan munivien kanojen kasvatus vähintään 300 eläinyksikön laitoksissa tai yksinomaan muiden siipikarjaluokkien kasvatus vähintään 280 eläinyksikön laitoksissa. Laitoksissa, joissa kasvatetaan eri siipikarjojen yhdistelmiä, mukaan lukien munivat kanat, kynnysarvo on 280 eläinyksikköä, ja kapasiteetti lasketaan käyttämällä munivien kanojen painotuskerrointa ⁽¹⁾ 0,93.
3. Sikojen tai siipikarjan yhdistelmien kasvatus vähintään 380 eläinyksikön laitoksissa, lukuun ottamatta sikojen kasvatusta laitoksissa, jotka toimivat asetuksen (EU) 2018/848 mukaisten luonnonmukaisen tuotannon järjestelmien mukaisesti, tai kasvatustoimintaa, jossa eläintiheys on alle 2 eläinyksikköä/hehtaari, ja kyseistä pinta-alaa käytetään ainoastaan laiduntamiseen tai eläinten ruokinnassa käytettävän rehun viljelyyn, ja jossa eläimiä pidetään ulkona huomattavan ajan vuodesta tai jossa eläimiä pidetään ulkona kausiluonteisesti.

Laitoksen eläinyksikkömäärä lasketaan käyttäen seuraavia muuntokertoimia:

Siat:

Siitosemakot ≥ 50 kg ... 0,500

Porsaat ≤ 20 kg ... 0,027

Muut siat ... 0,300

Siipikarja:

Broilerit ... 0,007

Munivat kanat ... 0,014

Kalkkunat ... 0,030

Ankat ... 0,010

Hanhet ... 0,020

Strutsit ... 0,350

Muu siipikarja... 0,001

⁽¹⁾ Munivien kanojen painotuskerroin on laskettu jakamalla muun siipikarjan kynnysarvo (280 eläinyksikköä) munivien kanojen kynnysarvolla (300 eläinyksikköä), eli $280/300 = 0,93$ (pyöristettynä)..

▼ **M1***LIITE II***Periaatteet, joita on noudatettava myönnettäessä 15 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia**

Myönnettäessä 15 artiklan 5 kohdan mukaisia poikkeuksia on noudatettava seuraavia periaatteita:

1. Kustannukset

- 1.1. Edellä 15 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut kustannukset ovat parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvien päästötasojen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia, ja niihin sisältyvät sekä pääoma- että toimintakustannukset. Laajempia sosiaalisia tai taloudellisia kustannuksia ei oteta huomioon.
- 1.2. Kustannusten arvioinnin on oltava määrällistä, ja sitä on tuettava laadullisella arvioinnilla.
- 1.3. Arvioinnissa huomioon otettavien kustannusten on täytettävä seuraavat edellytykset:
 - a) ne edustavat nettoarvoa, joka on saatu vähentämällä kokonaiskustannuksista parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltamisesta saatava taloudellinen hyöty;
 - b) ne sisältävät parhaan käytettävissä olevan tekniikan edellyttämän rahoituksen kustannukset;
 - c) ne on laskettu käyttäen diskonttokorkoa, jotta voidaan ottaa huomioon rahallisen arvon erot ajan mittaan.
- 1.4. Poikkeusta koskevassa hakemuksessa on ilmoitettava selkeästi kustannusten lähde ja laskentamenetelmät, mukaan lukien 1.3 kohdan c alakohdassa mainittu diskonttokorko ja arvio kustannusten arviointiin liittyvistä epävarmuustekijöistä.
- 1.5. Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava toiminnanharjoittajan arvioimat kustannukset muista lähteistä, kuten teknologian tuottajilta, vertaisarvioituista tutkimuksista, asiantuntija-arvioista tai muista laitoksista, joissa on hiljattain otettu käyttöön paras käytettävissä oleva tekniikka, saatujen tietojen perusteella.

2. Ympäristöhyödyt

- 2.1. Edellä 15 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut ympäristöhyödyt ovat parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvien päästötasojen noudattamisesta saatavia ympäristöhyötyjä.
- 2.2. Ympäristöhyötyjen arvioinnin on oltava määrällistä (rahallista), ja sitä on tuettava laadullisella arvioinnilla. Jos pilaavien aineiden aiheuttaman vahingon kustannukset on määritetty, niitä on käytettävä.
- 2.3. Ympäristöhyötyjen arvioinnissa on otettava huomioon diskonttokorko, jota sovelletaan rahallisten hyötyjen määrittämisessä, jotta voidaan ottaa huomioon rahallisen arvon erot ajan mittaan.
- 2.4. Poikkeusta koskevassa hakemuksessa on yksilöitävä selkeästi ympäristöhyötyjä koskevien tietojen lähde ja ympäristöhyötyjen laskentamenetelmät, mukaan lukien 1.3 kohdan c alakohdassa mainittu diskonttokorko ja arvio ympäristöhyötyjen arviointiin liittyvistä epävarmuustekijöistä.

▼ M1

- 2.5. Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava toiminnanharjoittajan arvioimat ympäristöhyödyt asiantuntija-arvioista tai muista laitoksista, joissa on hiltattain otettu käyttöön paras käytettävissä oleva tekniikka, saatujen tietojen perusteella.
3. **Kustannusten suhteettomuus ympäristöhyötyihin verrattuna**
- 3.1. Jotta voidaan määrittää, onko kustannusten ja ympäristöhyötyjen välillä epäsuhta, on verrattava parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvien päästötasojen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja vaatimusten noudattamisesta saatavia hyötyjä.
- 3.2. Vertailumekanismiin on sisällytettävä seuraavat osatekijät:
 - a) menetelmä kustannusten ja ympäristöhyötyjen arviointiin liittyvien epävarmuuksien käsittelemiseksi;
 - b) marginaali, jonka perusteella kustannusten voidaan katsoa olevan suhteettomat ympäristöhyötyihin verrattuna.

▼B*LIITE III***Parhaan käytettävissä olevan tekniikan määrittelyperusteet**

1. Vähän jätteitä tuottavien teknisten keinojen käyttö

▼M1

2. Mahdollisimman vaarattomien aineiden käyttö, mukaan lukien erityistä huolta aiheuttavien aineiden vähäisempi käyttö

▼B

3. Prosessissa käytettyjen ja tuotettujen aineiden ja jätteiden talteenotto- ja kierrätyskeinojen kehittäminen kun se on tarpeellista
4. Vertailukelpoiset prosessit, laitteet ja toimintamenetelmät, joita on kokeiltu menestyksekkäästi teollisessa mittakaavassa

▼M1

5. Tekniikan kehitys, mukaan lukien digitaaliset välineet, ja muutokset tieteellisessä tiedossa ja ymmärtämyksessä

▼B

6. Kyseessä olevien päästöjen luonne, vaikutukset ja laajuus
7. Uusien tai olemassa olevien laitosten käyttöönottopäivä
8. Parhaan käytettävissä olevan tekniikan käyttöönottoon vaadittava aika

▼M1

9. Prosessissa käytettävien raaka-aineiden, vesi mukaan luettuna, kulutus ja ominaisuudet sekä resurssitehokkuus ja uudelleenkäyttö ja hiilestä irtautuminen
10. Päästöjen kokonaisympäristövaikutuksen, myös biodiversiteettivaikutuksen, ja ympäristöriskien ehkäisyn ja minimoinnin tarve
11. Onnettomuuksien ehkäisyn ja niiden ympäristöseurausten ja ihmisten terveyteen aiheutuvien seurausten minimoimisen tarve

▼B

12. Julkisoikeudellisten kansainvälisten järjestöjen julkaisemat tiedot

▼B*LIITE IV***Yleisön osallistuminen päätöksentekoon****▼M1**

1. Yleisölle on ilmoitettava julkisilla ilmoituksilla sekä verkkosivustolla päätöksenteon varhaisessa vaiheessa ja viimeistään heti, kun tiedot voidaan kohtuudella antaa, seuraavat seikat:

▼B

- a) lupahakemus tai tilanteen mukaan ehdotus luvan tai lupaehtojen tarkistamiseksi 21 artiklan mukaisesti, mukaan lukien 12 artiklan 1 kohdassa lueteltujen seikkojen kuvaus;
 - b) tarvittaessa tieto, että päätökseen sovelletaan kansallista tai valtiosta toiseen ulottuvien ympäristövaikutusten arviointimenettelyä taikka että siitä käydään 26 artiklan mukaisia jäsenvaltioiden välisiä neuvotteluja;
 - c) yksityiskohtaiset tiedot toimivaltaisista viranomaisista, jotka vastaavat päätöksenteosta, joilta saa asiaan liittyviä tietoja, joille huomautukset (tai kysymykset) voidaan esittää, sekä yksityiskohtaiset tiedot huomautusten tai kysymysten esittämistä koskevasta aikataulusta;
 - d) mahdollisten päätösten luonne tai päätösluonnos, jos sellainen on olemassa;
 - e) tilanteen mukaan yksityiskohtaiset tiedot ehdotuksesta luvan tai lupaehtojen tarkistamiseksi;
 - f) milloin, missä ja miten asianomaiset tiedot annetaan saataville;
 - g) yksityiskohtaiset tiedot menettelyistä 5 kohdan mukaista yleisön osallistumista ja kuulemistä varten.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaisen ajan kuluessa yleisön, jota asia koskee, saataville saatetaan:
 - a) kansallisen oikeuden mukaisesti tärkeimmät selvitykset ja ohjeet, joita toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltaisille viranomaisille on annettu ajankohtana, jona yleisölle, jota asia koskee, annetaan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot;
 - b) direktiivin 2003/4/EY mukaisesti muut kuin 1 kohdassa tarkoitettut tiedot, jotka ovat merkityksellisiä päätöksen kannalta tämän direktiivin 5 artiklan mukaisesti ja jotka annetaan saataville vasta, kun yleisölle, jota asia koskee, on ilmoitettu 1 kohdan mukaisesti.

▼M1

3. Yleisölle, jota asia koskee, on annettava mahdollisuus ilmaista toimivaltaiselle viranomaiselle varhaisessa vaiheessa ja tehokkaasti huomautuksensa ja mielipiteensä ennen kuin lupahakemuksesta päätetään.

▼B

4. Päätöstä tehdessä tämän liitteen mukaisen kuulemisen tulokset on otettava asianmukaisesti huomioon.

▼M1

5. On asetettava kohtuulliset määräajat, joilla mahdollistetaan, että yleisölle tiedottamiseen ja yleisön, jota asia koskee, valmistautumiseen sekä tehokkaan osallistumiseen ympäristöä koskevaan päätöksentekoon tämän liitteen mukaisesti jää riittävästi aikaa.

LIITE V

Polttolaitoksiin liittyvät tekniset säännökset

1 OSA

30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja polttolaitoksia koskevat päästöjen raja-arvot

1. Kaikki päästöjen raja-arvot on laskettava 273,15 K:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa ja savukaasujen vesihöyryn määrän mukaan tehtävän korjauksen jälkeen sekä standardoidussa happipitoisuudessa, joka on kiinteiden polttoaineiden osalta 6 prosenttia, nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita käyttävien muiden polttolaitosten kuin kaasuturbiinien ja kaasumoottorien osalta 3 prosenttia ja kaasuturbiinien ja kaasumoottorien osalta 15 prosenttia.
2. Rikkidioksidipäästöjen raja-arvot (mg/Nm^3) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita.

Nimellinen kokonais-lämpöteho (MW)	Kivihiili ja ruskohiili ja muut kiinteät polttoaineet	Biomassa	Turve	Nestemäiset polttoaineet
50–100	400	200	300	350
100–300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Kiinteitä polttoaineita käyttäviin polttolaitoksiin, joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittajat olivat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan rikkidioksidin osalta päästöjen raja-arvoa $800 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Nestemäisiä polttoaineita käyttäviin polttolaitoksiin, joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittajat olivat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan rikkidioksidin osalta päästöjen raja-arvoa $850 \text{ mg}/\text{Nm}^3$, kun on kyse laitoksista, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on enintään 300 MW_{th}, ja $400 \text{ mg}/\text{Nm}^3$, kun on kyse laitoksista, joiden nimellinen kokonaislämpöteho ylittää 300 MW_{th}.

Sellaiseen polttolaitoksen osaan, joka päästää savukaasunsa ilmaan yhteisessä piipussa olevan yhden tai useamman erillisen hormin kautta ja jonka toiminta-aika ei ylitä 1 500:aa käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), voidaan soveltaa kahdessa edellisessä kohdassa suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Tällöin kunkin hormin päästöjä on tarkkailtava erikseen.

3. SO_2 -päästöjen raja-arvot (mg/Nm^3) kaasumaisia polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita.

Yleensä	35
Nestekaasu	5
Koksuiunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	400
Masuunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	200

▼B

Polttolaitoksiin, jotka käyttävät jalostamojakeiden kaasutuksesta saatua lämpöarvoltaan vähäisiä kaasuja ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai toiminnanharjoittajille, jotka olivat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, sovelletaan rikkidioksidin osalta päästöjen raja-arvoa 800 mg/Nm³.

4. NO_x-päästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita.

Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	Kivihiili ja ruskohiili ja muut kiinteät polttoaineet	Biomassa ja turve	Nestemäiset polttoaineet
50–100	300 Ruskohiilen pölypolton osalta 450	300	450
100–300	200	250	200 ⁽¹⁾
> 300	200	200	150 ⁽¹⁾

Huomautukset

- ⁽¹⁾ Polttolaitoksiin, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatua tisläus- ja konversiojäännöksiä ja joiden nimellinen kokonaislämpöteho ei ylitä 500 MWth ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittaja oli toimittanut täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, sovelletaan päästöjen raja-arvoa 450 mg/Nm³.

Kemiallisten laitosten polttolaitoksiin, jotka käyttävät omaan kulutukseen nestemäisiä tuotantojäännöksiä ei-kaupallisena polttoaineena ja joiden nimellinen kokonaislämpöteho ei ylitä 500 MWth ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittajat olivat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, sovelletaan NO_x-päästöjen raja-arvoa 450 mg/Nm³.

Kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttäviin polttolaitoksiin, joiden nimellinen kokonaislämpöteho ei ylitä 500 MW ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittajat olivat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NO_x-päästöjen raja-arvoa 450 mg/Nm³.

Kiinteitä polttoaineita käyttäviin polttolaitoksiin, joiden nimellinen kokonaislämpöteho ylittää 500 MW ja joille myönnettiin lupa ennen 1 päivää heinäkuuta 1987 ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NO_x-päästöjen raja-arvoa 450 mg/Nm³.

Nestemäisiä polttoaineita käyttäviin polttolaitoksiin, joiden nimellinen kokonaislämpöteho ylittää 500 MW ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittaja oli toimittanut täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500:aa käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NO_x-päästöjen raja-arvoa 400 mg/Nm³.

Sellaiseen polttolaitoksen osaan, joka päästää savukaasunsa ilmaan yhteisessä piipussa olevan yhden tai useamman erillisen hormin kautta ja jonka toiminta-aika ei ylitä 1 500:aa käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson

▼B

liukuva keskiarvo), voidaan soveltaa kolmessa edellisessä kohdassa suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Tällöin kunkin hormin päästöjä on tarkkailtava erikseen.

5. Kevyitä tai keskitiskeitä nestemäisinä polttoaineina käyttäviin kaasuturbiineihin (mukaan luettuna kombilaitokset, CCGT), sovelletaan NO_x-päästöjen osalta raja-arvoa 90 mg/Nm³ ja CO-päästöjen osalta raja-arvoa 100 mg/Nm³.

Näitä päästöjen raja-arvoja ei sovelleta alle 500 käyttötuntia vuodessa toiminnassa oleviin hätätarkoituksessa käytettäviin kaasuturbiineihin. Tällaisten laitosten käyttäjien on tilastoitava käyttötunnit.

6. NO_x- ja CO-päästöjen (mg/Nm³) raja-arvot kaasukäyttöisten polttolaitosten osalta:

	NO _x	CO
Maakaasukäyttöiset polttolaitokset lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita	100	100
Polttolaitokset, jotka käyttävät masuunikaasua, koksamokaasua tai jalostamojakeiden kaasutuksesta saatuja lämpöarvoltaan vähäisiä kaasuja, lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita	200 ⁽⁴⁾	—
Polttolaitokset, jotka käyttävät muita kaasuja, lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita	200 ⁽⁴⁾	—
Kaasuturbiinit (myös kombilaitokset CCGT), jotka käyttävät polttoaineena maakaasua ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾ ⁽³⁾	100
Kaasuturbiinit (myös kombilaitokset CCGT), jotka käyttävät polttoaineena muita kuin maakaasuja	120	—
Kaasumootorit	100	100

Huomautukset:

- (¹) Maakaasu on luonnossa esiintyvä metaani, jonka tilavuudesta on enintään 20 % reagoimattomia kaasuja ja muita aineosia.
- (²) 75 mg/Nm³ seuraavissa tapauksissa, joissa kaasuturbiinin hyötysuhde määritetään ISO-olosuhteissa:
- i) sähköä ja lämpöä yhdistetysti tuottavissa järjestelmissä käytetyt kaasuturbiinit, joiden kokonaishyötysuhde on yli 75 %
 - ii) kombilaitoksessa (CCGT) käytetyt kaasuturbiinit, joiden keskimääräinen vuosittainen sähkön tuotannon hyötysuhde on kaiken kaikkiaan yli 55 %
 - iii) mekaanisen voimansiirron kaasuturbiinit.
- (³) Yksikiertoisille kaasuturbiineille, jotka eivät kuulu yhteenkään huomautuksessa 2 mainittuun luokkaan ja joiden hyötysuhde on yli 35 % ISO-olosuhteissa, NO_x-päästöjen raja-arvo on 50x*η/35, jossa η on kaasuturbiinin hyötysuhde prosentteina ISO-olosuhteissa.
- (⁴) 300 mg/Nm³ polttolaitoksiin, joiden nimellinen kokonaislämpöteho ei ylitä 500 MW_{th} ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittaja oli toimittanut täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003.

Kaasuturbiinien osalta (mukaan luettuna kombilaitokset, CCGT) tässä kohdassa olevassa taulukossa vahvistettuja NO_x- ja CO-päästöjen raja-arvoja sovelletaan ainoastaan kuormituksen ollessa yli 70 prosenttia.

Kaasuturbiineihin (mukaan luettuna kombilaitokset, CCGT), joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittajat olivat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500:aa käyttö tuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NO_x-päästöjen osalta raja-arvoa 150 mg/Nm³, jos käytetään maakaasua, ja raja-arvoa 200 mg/Nm³, jos käytetään muita kaasuja tai nestemäisiä polttoaineita.

▼B

Sellaiseen polttolaitoksen osaan, joka päästää savukaasunsa ilmaan yhteisessä piipussa olevan yhden tai useamman erillisen hormin kautta ja jonka toiminta-aika ei ylitä 1 500:aa käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), voidaan soveltaa edellisessä kohdassa suhteessa koko polttolaitoksen nimelliseen kokonaislämpötehoon vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Tällöin kunkin hormin päästöjä on tarkkailtava erikseen.

Tässä kohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja ei sovelleta alle 500 käyttötuntia vuodessa toiminnassa oleviin hätätarkoituksessa käytettäviin kaasuturbiineihin ja kaasumootoreihin. Tällaisten laitosten käyttäjien on tilastoitava käyttötunnit.

7. Hiukkaspäästöjen raja-arvot (mg/Nm^3) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita.

Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	Kivihiili ja ruskohiili ja muut kiinteät polttoaineet	Biomassa ja turve	Nestemäiset polttoaineet ⁽¹⁾
50–100	30	30	30
100–300	25	20	25
> 300	20	20	20

Huomautukset

- ⁽¹⁾ Polttolaitoksiin, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislauks- ja konversiojäännöksiä ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittaja oli toimittanut täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003, päästöjen raja-arvo on $50 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

8. Hiukkaspäästöjen raja-arvot (mg/Nm^3) kaasumaisia polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita.

Yleensä	5
Masuunikaasu	10
Ne terästeollisuuden tuottamat kaasut, joita voidaan käyttää muualla	30

2 OSA

30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja polttolaitoksia koskevat päästöjen raja-arvot

1. Kaikki päästöjen raja-arvot on laskettava 273,15 K:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa ja savukaasujen vesihöyryn määrän mukaan tehtävän korjauksen jälkeen sekä standardoituna happipitoisuuteen, joka on kiinteiden polttoaineiden osalta 6 prosenttia, nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita käyttävien muiden polttolaitosten kuin kaasuturbiinien ja kaasumootorien osalta 3 prosenttia ja kaasuturbiinien ja kaasumootorien osalta 15 prosenttia.

Toimivaltainen viranomainen voi määritellä sellaisten CCGT-järjestelmien kaasuturbiinien, joissa käytetään lisäpolttoainetta, standardoidun happipitoisuuden ottaen huomioon kyseessä olevan laitokset erityisominaisuudet.

2. Rikkidioksidipäästöjen raja-arvot (mg/Nm^3) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita.

▼B

Nimellinen kokonais-lämpöteho (MW)	Kivihiili ja ruskohiili ja muut kiinteät polttoaineet	Biomassa	Turve	Nestemäiset polttoaineet
50–100	400	200	300	350
100–300	200	200	Leijupolton osalta 300 250	200
> 300	150 Kiertoleijupolton ja paineistetun leijupolton osalta 200	150	Leijupolton osalta 150 200	150

3. SO₂-päästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kaasumaisia polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita.

Yleensä	35
Nestekaasu	5
Koksiuunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	400
Masuunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	200

4. NO_x-päästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita.

Nimellinen kokonais-lämpö-teho (MW)	Kivihiili ja ruskohiili ja muut kiinteät polttoaineet	Biomassa ja turve	Nestemäiset polttoaineet
50–100	300 Ruskohiilen pölypolton osalta 400	250	300
100–300	200	200	150
> 300	150 Ruskohiilen pölypolton osalta 200	150	100

5. Kevyitä tai keskitiskeitä nestemäisinä polttoaineina käytäviin kaasuturbiineihin (mukaan luettuna CCGT), sovelletaan NO_x-päästöjen osalta raja-arvoa 50 mg/Nm³ ja CO-päästöjen osalta raja-arvoa 100 mg/Nm³.

Näitä päästöjen raja-arvoja ei sovelleta alle 500 käyttötuntia vuodessa toiminnassa oleviin hätätarkoituksessa käytettäviin kaasuturbiineihin. Tällaisten laitosten käyttäjien on tilastoitava käyttötunnit.

6. NO_x- ja CO-päästöjen (mg/Nm³) raja-arvot kaasukäyttöisten polttolaitosten osalta:

	NO _x	CO
Muut polttolaitokset kuin kaasuturbiinit ja kaasumootorit	100	100
Kaasuturbiinit (myös CCGT)	50 ⁽¹⁾	100
Kaasumootorit	75	100

Huomautukset

- ⁽¹⁾ Yhden kierron kaasuturbiinin osalta, joiden hyötysuhde on yli 35 % ISO-olosuhteissa, NO_x-päästöjen raja-arvo on 50x*η/35, jossa η on kaasuturbiinin hyötysuhde prosentteina (ISO-olosuhteissa).

▼B

Kaasuturbiinien osalta (mukaan luettuna kombilaitokset, CCGT) tässä kohdassa olevassa taulukossa vahvistettuja NO_x- ja CO-päästöjen raja-arvoja sovelletaan ainoastaan kuormituksen ollessa yli 70 prosenttia.

Tässä kohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja ei sovelleta alle 500 käyttötuntia vuodessa toiminnassa oleviin hätätarkoituksessa käytettäviin kaasuturbiineihin ja kaasumootoreihin. Tällaisten laitosten käyttäjien on tilastoitava käyttötunnit.

7. Hiukkaspäästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita.

Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	
50–300	20
> 300	10 20 biomassan ja turpeen osalta

8. Hiukkaspäästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kaasumaisia polttoaineita käyttävien polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita.

Yleensä	5
Masuunikaasu	10
Ne terästeollisuuden tuottamat kaasut, joita voidaan käyttää muualla	30

3 OSA

Päästöjen tarkkailu

1. Savukaasujen SO₂-, NO_x- ja hiukkaspitoisuudet on mitattava jatkuvasti kaikissa nimelliseltä kokonaislämpöteholtaan vähintään 100 MW:n polttolaitoksissa.

Savukaasujen CO-pitoisuus on mitattava jatkuvasti kussakin kaasumaisia polttoaineita käyttävässä, nimelliseltä kokonaislämpöteholtaan vähintään 100 MW:n polttolaitoksessa.

2. Toimivaltainen viranomainen voi päättää, että 1 kohdassa tarkoitettuja jatkuvia mittauksia ei edellytetä seuraavissa tapauksissa:

- a) niiden polttolaitosten osalta, joiden jäljellä oleva käyttöikä on alle 10 000 käyttötuntia;
- b) maakaasua käyttävistä laitoksista peräisin olevan SO₂:n ja hiukkasten osalta;
- c) tunnetun rikkipitoisuuden omaavaa öljyä polttavista polttolaitoksista peräisin olevan SO₂:n osalta tapauksissa, joissa ei ole savukaasun rikinpoistolaitteistoa;
- d) biomassaa polttavista polttolaitoksista peräisin olevan SO₂:n osalta, jos käyttäjä pystyy osoittamaan, että SO₂-päästöt eivät missään olosuhteissa voi olla korkeampia kuin määrätyt päästöjen raja-arvot.

3. Jos jatkuvia mittauksia ei edellytetä, rikkidioksidin, typen oksidien, hiukkasten ja kaasukäyttöisten laitosten osalta myös hiilimonoksidin mittausten suorittamista on vaadittava vähintään joka kuudes kuukausi.

▼B

4. Kivihiiltä tai ruskohiiltä käyttävissä polttolaitoksissa on mitattava elohopean kokonaispäästöt vähintään kerran vuodessa.
5. SO₂- ja NO_x-päästöt voidaan 3 kohdassa tarkoitettujen SO₂- ja NO_x-päästöjen mittausten sijaan mitata myös muilla toimivaltaisen viranomaisen todentamilla ja hyväksymillä mittauksilla. Näissä menetelmissä on käytettävä soveltuvia Euroopan standardointikomitean (CEN) standardeja heti, tai jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, on käytettävä ISO-standardeja, kansallisia standardeja tai muita kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan vastaavan tieteellisen arvon omaavien tietojen toimittaminen.
6. Merkittävistä käytetyn polttoainetyypin tai laitoksen käyttötavan muutoksista on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle. Toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, ovatko 1–4 kohdassa vahvistetut valvontavaatimukset yhä riittävät vai onko niitä muutettava.
7. Edellä 1 kohdan mukaisesti on jatkuvasti mitattava myös savukaasun happipitoisuutta, lämpötilaa, painetta ja vesihöyrypitoisuutta. Savukaasun vesihöyrypitoisuuden jatkuvat mittaukset eivät ole tarpeen, jos näytteeksi otettu savukaasu kuivataan ennen päästöjen analysointia.
8. Näytteiden otto pilaavista aineista ja näytteiden analysointi sekä prosessiin liittyvien muuttujien mittaukset sekä automaattisten mittausjärjestelmien laadunvarmistus sekä näiden järjestelmien kalibrointiin käytettävät vertailumittaukset on tehtävä CEN-standardien mukaisesti. Jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, on sovellettava ISO-standardeja, kansallisia standardeja tai muita kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan vastaavaa tieteellistä tasoa olevat tiedot.

Automaattiset mittausjärjestelmät on vertailumenetelmien avulla tarkastettava vähintään kerran vuodessa rinnakkaismittauksin.

▼M1

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle automaattisten mittausjärjestelmien tarkistusten tulokset.

▼B

9. Päästöjen raja-arvojen osalta yhden mittauks tuloksen 95 prosentin luottamusvälin arvo ei saa ylittää seuraavia päästöjen raja-arvon prosenttiosuuksia:

Hiilimonoksidi	10 %
Rikkidioksidi	20 %
Typen oksidit	20 %
Hiukkaset	30 %

10. Vahvistetut päivittäiset keskiarvot ja tuntikeskiarvot on määritettävä mitatuista vahvistetuista tuntikeskiarvoista sen jälkeen, kun niistä on vähennetty 9 kohdassa esitetty luottamusvälin arvo.

▼M1

Sellaisena päivänä, jona yli kolme tuntikeskiarvoa on hylättävä automaattisen mittausjärjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi, tehdyt mittaukset on mitätöitävä. Jos useamman kuin 10 päivän mittaukset mitätöidään mainituista syistä vuoden aikana, toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava, että käyttäjä toteuttaa viipymättä riittävät toimenpiteet, joilla parannetaan automaattisen mittausjärjestelmän luotettavuutta.

▼B

11. Laitoksissa, joiden on noudatettava 31 artiklassa tarkoitettuja rikinpoistosteita, on myös tarkkailtava säännöllisesti polttolaitoksessa poltetun polttoaineen rikkipitoisuutta. Toimivaltaisille viranomaisille on ilmoitettava käytetyn polttoainetyypin merkittävistä muutoksista.

4 OSA

Päästöjen raja-arvojen noudattamisen arviointi

1. Jatkuvissa mittauksissa katsotaan 1 ja 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja noudatetun, jos mittaustulosten arviointi osoittaa, että kalenterivuoden käyttötunteina kaikki seuraavat edellytykset täyttyivät:
 - a) yksikään vahvistettu kuukausittainen keskiarvo ei ylitä 1 ja 2 osassa vahvistettuja asiaan kuuluvia päästöjen raja-arvoja;
 - b) yksikään vahvistettu päiväkohtainen keskiarvo ei ole yli 110 prosenttia 1 ja 2 osassa vahvistetuista asiaan kuuluvista päästöjen raja-arvoista;
 - c) jos polttolaitoksissa on ainoastaan hiiltä käyttäviä kattiloita, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on alle 50 MW, yksikään vahvistettu päiväkohtainen keskiarvo ei ole yli 150 prosenttia 1 ja 2 osassa vahvistetuista asiaan kuuluvista päästöjen raja-arvoista;
 - d) 95 prosenttia kaikista vuoden aikana vahvistetuista tuntikohtaisista keskiarvoista ei ole yli 200 prosenttia 1 ja 2 osassa vahvistetuista asiaan kuuluvista päästöjen raja-arvoista.

Vahvistetut keskiarvot määritetään 3 osan 10 kohdan mukaisesti.

Keskimääräisiä päästöarvoja laskettaessa ei oteta huomioon 30 artiklan 5 ja 6 kohdassa ja 37 artiklassa tarkoitettuna ajanjaksoina eikä käynnistykseen tai alasajon yhteydessä mitattuja arvoja.

2. Jos jatkuvia mittauksia ei edellytetä, 1 ja 2 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatetun, jos kunkin mittaussarjan tai muiden sellaisten menettelyjen tulokset, jotka on määritetty toimivaltaisten viranomaisten antamien sääntöjen mukaisesti, eivät ylitä päästöjen raja-arvoja.

5 OSA

Rikinpoiston vähimmäisaste

1. Edellä 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten rikinpoiston vähimmäisaste

Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	Rikinpoiston vähimmäisaste	
	Polttolaitokset, joille on myönnetty lupa ennen 27.11.2002 tai joiden toiminnanharjoittajat ovat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta on käynnistynyt viimeistään 27.11.2003	Muut laitokset
50–100	80 %	92 %
100–300	90 %	92 %
> 300	96 % ⁽¹⁾	96 %

Huomautukset

⁽¹⁾ Öljyliusketta polttavien polttolaitosten rikinpoiston vähimmäisaste on 95 prosenttia.

▼B

2. Edellä 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten rikinpoiston vähimmäisaste

Nimellinen kokonaislämpöteho (MW)	Rikinpoiston vähimmäisaste
50–100	93 %
100–300	93 %
> 300	97 %

6 OSA

Rikinpoistoasteen noudattaminen

Tämän liitteen 5 osassa vahvistettuja rikinpoiston vähimmäisasteita sovelletaan kuukausittaisena keskiraja-arvona.

7 OSA

Jalostamojen monipolttoainepolttolaitosten keskimääräiset päästöjen raja-arvot

Rikkidioksidin keskimääräiset päästöjen raja-arvot (mg/Nm^3) jalostamoissa toimiville monipolttoainepolttolaitoksille, kaasuturbiineja ja kaasumootoreita lukuun ottamatta, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatua tislaus- ja konversiojäännöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa:

- a) polttolaitokset, joille on myönnetty lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 tai joiden toiminnanharjoittajat ovat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen mainittua päivää, edellyttäen että laitoksen toiminta on käynnistynyt viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2003: $1\,000\text{ mg}/\text{Nm}^3$;
- b) muut polttolaitokset: $600\text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Nämä päästöjen raja-arvot on laskettava 273,15 K:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa ja savukaasujen vesihöyryn määrän mukaan tehtävän korjauksen jälkeen sekä standardoidussa happipitoisuudessa, joka on kiinteiden polttoaineiden osalta 6 prosenttia ja nestemäisten ja kaasumaisten polttoaineiden osalta 3 prosenttia.

LIITE VI

Jätteenpolttolaitoksiin ja jätettä käyttäviin rinnakkaispolttolaitoksiin sovellettavat tekniset säännökset

1 OSA

Määritelmät

Tässä liitteessä tarkoitetaan:

- a) ”jo käytössä olevalla jätteenpolttolaitoksella” yhtä seuraavista jätteenpolttolaitoksista
 - i) laitos, joka oli toiminnassa ja jolla oli sovellettavan unionin oikeuden mukaisesti myönnettävä lupa ennen 28 päivää joulukuuta 2002,
 - ii) laitos, jolle oli myönnetty lupa toimia jätteenpolttolaitoksena tai joka oli rekisteröity sellaiseksi ja jolla oli sovellettavan unionin oikeuden mukainen ennen 28 päivää joulukuuta 2002 myönnetty lupa edellyttäen, että laitos otettiin käyttöön viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2003,
 - iii) laitos, jonka osalta oli jätetty toimivaltaisen viranomaisen näkemyksen mukaan täydellinen hyväksymispyyntö ennen 28 päivää joulukuuta 2002 edellyttäen, että laitos otettiin käyttöön viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2004,
- b) ”uudella jätteenpolttolaitoksella” jätteenpolttolaitoksia, jotka eivät kuulu a kohdan soveltamisalaan.

2 OSA

Dibentso-p-dioksiinien ja dibentsofuraanien ekvivalenttikertoimet

Dioksiinien ja furaanien kokonaispitoisuuksien määrittämiseksi seuraavien dibentso-p-dioksiinien ja furaanien massapitoisuudet kerrotaan seuraavilla ekvivalenttikertoimilla ennen yhteenlaskua:

	Toksisuusekvivalenttikeroin
2,3,7,8 – Tetraklooridibentsodioksiini (TCDD)	1
1,2,3,7,8 – Pentaklooridibentsodioksiini (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 – Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1, 2,3,6,7,8 – Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 – Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – Heptaklooridibentsodioksiini (HpCDD)	0,01
Oktaklooridibentsodioksiini (OCDD)	0,001
2,3,7,8 – Tetraklooridibentsodioksiini (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 – Pentaklooridibentsofuraani (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 – Pentaklooridibentsofuraani (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 – Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 – Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 – Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 – Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – Heptaklooridibentsofuraani (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 – Heptaklooridibentsofuraani (HpCDF)	0,01
Oktaklooridibentsofuraani (OCDF)	0,001

3 OSA

Jätteenpolttolaitosten ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvot

1. Kaikki päästöjen raja-arvot on laskettava siten, että lämpötila on 273,15 K ja paine 101,3 kPa, kun savukaasujen vesihöyrypitoisuutta koskevat korjaukset on tehty.

Savukaasun raja-arvot standardoidaan 11 prosentin happipitoisuuteen, ellei kyseessä ole direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 3 kohdassa määritellyn mineraalijäteöljyn polttaminen, jolloin ne standardoidaan 3 prosentin happipitoisuuteen, kuten myös 6 osan 2.7 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

- 1.1 Seuraavien pilaavien aineiden (mg/Nm³) päästöjen raja-arvojen vuorokausikeskiarvot

Hiukkasten kokonaismäärä	10
Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä (TOC)	10
Kloorivety (HCl)	10
Fluorivety (HF)	1
Rikkidioksidi (SO ₂)	50
Typimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) NO ₂ :na sellaisten jo käytössä olevien jätteenpolttolaitosta, joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia/tunti, ja uusien jätteenpolttolaitosten osalta	200
Typimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) NO ₂ :na sellaisten jo käytössä olevien polttolaitosten osalta, joiden nimelliskapasiteetti on enintään 6 tonnia/tunti	400

- 1.2 Seuraavien pilaavien aineiden (mg/Nm³) päästöjen raja-arvojen puolen tunnin keskiarvot

	(100 %) A	(97 %) B
Hiukkasten kokonaismäärä	30	10
Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä (TOC)	20	10
Kloorivety (HCl)	60	10
Fluorivety (HF)	4	2
Rikkidioksidi (SO ₂)	200	50
Typimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) NO ₂ :na sellaisten jo käytössä olevien jätteenpolttolaitosta, joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia/tunti, ja uusien jätteenpolttolaitosten osalta	400	200

- 1.3 Seuraavien raskasmetallien päästöjen raja-arvojen (mg/Nm³) keskiarvot vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa:

Kadmium ja sen yhdisteet puhtaana kadmiumina (Cd)	Yhteensä: 0,05
Tallium ja sen yhdisteet puhtaana talliumina (Tl)	
Elohopea ja sen yhdisteet puhtaana elohopeana (Hg)	0,05

▼B

Antimoni ja sen yhdisteet puhtaana antimonina (Sb)	Yhteensä: 0,5
Arseeni ja sen yhdisteet puhtaana arseenina (As)	
Lyijy ja sen yhdisteet puhtaana lyijynä (Pb)	
Kromi ja sen yhdisteet puhtaana kromina (Cr)	
Koboltti ja sen yhdisteet puhtaana koboltina (Co)	
Kupari ja sen yhdisteet puhtaana kuparina (Cu)	
Mangaani ja sen yhdisteet puhtaana mangaanina (Mn)	
Nikkeli ja sen yhdisteet puhtaana nikkelinä (Ni)	
Vanadiini ja sen yhdisteet puhtaana vanadiinina (V)	

Nämä keskiarvot koskevat myös kyseisten raskasmetallien ja niiden yhdisteiden kaasumaisia ja höyrymäisiä päästöjä.

- 1.4 Dioksiinien ja furaanien päästöjen raja-arvojen (mg/Nm^3) keskiarvot vähintään kuuden tunnin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa: Päästöraja viittaa dioksiinien ja furaanien kokonaispitoisuuteen, joka määritetään 2 osan mukaisesti

Dioksiinit ja furaanit	0,1
------------------------	-----

- 1.5 Savukaasujen hiilimonoksidipäästöjen (mg/Nm^3) raja-arvot ovat:

- a) 50 vuorokausikeskiarvona,
- b) 100 puolen tunnin keskiarvona,
- c) 150 10 minuutin keskiarvona.

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia tässä kohdassa vahvistettavien päästöjen raja-arvojen soveltamiseen leijupoltteknikkaa käyttäville jätteenpolttolaitoksille edellyttäen, että luvassa vahvistettava hiilimonoksidin (CO) päästöjen raja-arvo on enintään 100 mg/Nm^3 tunti-keskiarvona.

2. Edellä olevan 46 artiklan 6 kohdassa ja 47 artiklassa kuvatuissa tilanteissa sovellettavat päästöjen raja-arvot.

Ilmaan joutuvien jätteenpolttolaitoksen päästöjen hiukkasten kokonaispitoisuus ei saa missään olosuhteissa ylittää arvoa 150 mg/m^3 puolen tunnin keskiarvona ilmaistuna. Ilmaan joutuvien 1.2 kohdassa ja 1.5 kohdan b luetelmakohdassa vahvistettuja orgaanisen hiilen päästöjen ja CO-päästöjen raja-arvoja ei saa ylittää.

3. Jäsenvaltiot voivat antaa tässä osassa säädettyjä poikkeuksia koskevia säännöksiä.

▼B

4 OSA

Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvojen määrittäminen jätteen rinnakkaispoltolle

1. Seuraavaa kaavaa (sekoitussääntö) on sovellettava siinä tapauksessa, että tämän osan taulukoissa ei ole esitetty erityistä kokonaispäästöjen raja-arvoa C.

Jätteiden kullekin rinnakkaispoltossa syntyvän savukaasun sisältämälle pilaavalle aineelle sekä CO:lle määritetään päästöjen raja-arvo seuraavasti:

▼C1

$$\frac{V_{\text{jäte}} \times C_{\text{jäte}} + V_{\text{prosessi}} \times C_{\text{prosessi}}}{V_{\text{jäte}} + V_{\text{prosessi}}} = C$$

▼B

$V_{\text{jäte}}$: Pelkästään jätteenpoltosta syntyvän savukaasun volyymi, joka määritetään sen jätteen perusteella, jonka luvassa määritetty lämpöarvo on pienin tässä direktiivissä vahvistettujen olosuhteiden mukaisesti standardoituna.

Jos vaarallisten jätteiden polttamisen seurauksena syntyvä lämmönluovutus on alle 10 prosenttia laitoksen lämmön kokonaisluovutuksesta, $V_{\text{jäte}}$ on laskettava (käsitteellisesti) määrästä jätettä, joka poltettuna vastaisi 10 prosentin lämmön luovutusta lämmön kokonaisluovutuksen ollessa määrätty.

$C_{\text{jäte}}$: Jätteenpolttoon tarkoitetuille laitoksille 3 osassa vahvistetut päästöjen raja-arvot.

V_{prosessi} : Laitosprosessista, mukaan lukien laitoksessa tavanomaisesti käytettyjen sallittujen polttoaineiden (lukuun ottamatta jätteitä) polttaminen, syntyvän savukaasun volyymi, joka määritetään niiden happisisältöjen perusteella, joiden mukaan päästöt on standardoitava unionin tai kansallisen oikeuden mukaisesti. Jos tällaista lainsäädäntöä ei ole annettu näiden laitosten osalta, käytetään sellaisen savukaasun todellista happisisältöä, jota ei ole laimennettu lisäämällä siihen prosessin kannalta tarpeetonta ilmaa.

C_{prosessi} : Tässä osassa tietyille teollisuuden toiminnoille vahvistetut päästöjen raja-arvot, tai jos tällaiset raja-arvot puuttuvat, sellaisten laitosten raja-arvot, jotka ovat kyseisiä laitoksia koskevien kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisia, kun niissä poltetaan tavanomaisesti sallittuja polttoaineita (lukuun ottamatta jätteitä). Jos tällaisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ei ole, käytetään luvassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Jos tällaisia luvassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja ei ole, käytetään todellisia massapitoisuuksia.

C: Tiettyjä teollisuustoimintoja ja tiettyjä pilaavia aineita koskevat kokonaispäästöjen raja-arvot tässä osassa vahvistetussa happipitoisuudessa, tai jos tällaisia arvoja ei ole, tämän direktiivin erityisissä liitteissä vahvistetut päästöjen raja-arvot korvaavat kokonaispäästöjen raja-arvot, kokonaishappipitoisuus, jolla korvataan standardisoinnin perustana oleva happipitoisuus, määritetään edellä tarkoitetun pitoisuuden pohjalta, jossa otetaan huomioon osavolyymit.

▼ **B**

Kaikki päästöjen raja-arvot on laskettava siten, että lämpötila on 273,15 K ja paine 101,3 kPa, kun savukaasujen vesihöyrypitoisuutta koskevat korjaukset on tehty.

Jäsenvaltiot voivat antaa tässä osassa säädettyjä poikkeuksia koskevia säännöksiä.

2. Jätteen rinnakkaispolttoon käytettäviä sementtiuuneja koskevat erityissäännökset
- 2.1 Jäljempänä olevan 2.2 kohdassa ja 2.3 kohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja sovelletaan vuorokausikeskiarvoina hiukkasten kokonaismäärään ja HCl-, HF-, NO_x- ja SO₂-päästöihin (jatkuvat mittaukset), vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavana keskiarvona raskasmetalleihin ja vähintään kuuden tunnin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavana keskiarvona dioksiineihin ja furaaneihin.

Kaikki arvot standardisoidaan, happipitoisuuteen 10 %.

Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.

- 2.2 C – Seuraavien pilaavien aineiden kokonaispäästöjen raja-arvot (mg/Nm³ lukuun ottamatta dioksiineja ja furaaneja)

Pilaava aine	C
Hiukkasten kokonaismäärä	30
HCl	10
HF	1
NO _x	500 ⁽¹⁾
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioksiinit ja furaanit (ng/Nm ³)	0,1

⁽¹⁾ Toimivaltainen viranomainen voi sallia 1 päivään tammikuuta 2016 saakka poikkeuksia NO_x-päästöjen raja-arvoista Lepol-uunien ja pitkien kiertouunien osalta edellyttäen, että luvassa vahvistetaan NO_x-kokonaispäästöjen raja-arvoksi enintään 800 mg/Nm³.

- 2.3 C – SO₂:n ja orgaanisen hiilen kokonaispäästöjen raja-arvot (mg/Nm³)

Epäpuhtaus	C
SO ₂	50
TOC	10

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia näistä päästöjen raja-arvoista tapauksissa, joissa orgaaninen hiili ja SO₂ eivät synny jätteen rinnakkaispolttosta.

- 2.4 C – kokonaispäästöjen raja-arvot CO:n osalta

Toimivaltainen viranomainen voi asettaa raja-arvoja CO-päästöille.

▼B

3. Jätteen rinnakkaispolttoon käytettäviä polttolaitoksia koskevat erityissäännökset
- 3.1 C_{prosessi} ilmaistuna vuorokausikeskiarvoina (mg/Nm^3) 82 artiklan 5 kohdassa säädettyyn päivään saakka.

Polttolaitosten nimellistä kokonaislämpötehoa määriteltäessä sovelletaan 29 artiklan yhdistämissääntöjä. Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.

C_{prosessi} kiinteiden polttoaineiden osalta (O_2 -pitoisuus 6 %) biomassaa lukuun ottamatta:

Pilaavat aineet	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	200	200
NO _x	—	400	200	200
Hiukkaset	50	50	30	30

C_{prosessi} biomassan osalta (O_2 -pitoisuus 6 %):

Pilaavat aineet	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	350	300	200
Hiukkaset	50	50	30	30

C_{prosessi} nestemäisten polttoaineiden osalta (O_2 -pitoisuus 3 %):

Pilaavat aineet	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	400 to 200 (lineaarinen vähennys 100:sta 300 MWth:iin)	200
NO _x	—	400	200	200
Hiukkaset	50	50	30	30

- 3.2 C_{prosessi} vuorokausikeskiarvona (mg/Nm^3) 82 artiklan 6 kohdassa säädetystä päivästä alkaen.

Polttolaitosten nimellistä kokonaislämpötehoa määriteltäessä sovelletaan 29 artiklan yhdistämissääntöjä. Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.

- 3.2.1 C_{prosessi} 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumoottoreita

C_{prosessi} kiinteiden polttoaineiden osalta (O_2 -pitoisuus 6 %) biomassaa lukuun ottamatta:

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 Turve: 300	200	200

▼B

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
NO _x	—	300 Ruskohiilipöly: 400	200	200
Hiukkaset	50	30	25 Turve: 20	20

C_{prosessi} biomassan osalta (O₂-pitoisuus 6 %):

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	300	250	200
Hiukkaset	50	30	20	20

C_{prosessi} nestemäisten polttoaineiden osalta (O₂-pitoisuus 3 %):

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	250	200
NO _x	—	400	200	150
Hiukkaset	50	30	25	20

3.2.2 C_{prosessi} 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten osalta lukuun ottamatta kaasuturbiineja ja kaasumootoreita

C_{prosessi} kiinteiden polttoaineiden osalta (O₂-pitoisuus 6 %) biomassaa lukuun ottamatta:

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 Turve: 300	200 Turve: 300, lukuun ottamatta leijupolttoa 250	150 Kiertoleijupoltto tai paineistettu leijupoltto, tai turvetta käytettäessä kaiken leijupolton osalta: 200
NO _x	—	300 Turve: 250	200	150 Ruskohiilen pölypoltto: 200
Hiukkaset	50	20	20	10 Turve: 20

C_{prosessi} biomassan osalta (O₂-pitoisuus 6 %):

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	150
NO _x	—	250	200	150
Hiukkaset	50	20	20	20

▼B

C_{prosessi} nestemäisten polttoaineiden osalta (O_2 -pitoisuus 3 %):

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	200	150
NO _x	—	300	150	100
Hiukkaset	50	20	20	10

- 3.3 C – kokonaispäästöjen raja-arvot raskasmetallien osalta (mg/Nm³) ilmaistuna vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavina keskiarvoina (O_2 -pitoisuus 6 % kiinteiden polttoaineiden osalta ja 3 % nestemäisten osalta):

Pilaavat aineet	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

- 3.4 C – kokonaispäästöjen raja-arvot (ng/Nm³) dioksiineille ja furaaneille ilmaistuna vähintään kuuden tunnin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavina keskiarvoina (O_2 -pitoisuus 6 % kiinteiden polttoaineiden osalta ja 3 % nestemäisten osalta):

Pilaava aine	C
Dioksiinit ja furaanit	0,1

4. Tämän osan 2 ja 3 kohdan soveltamisalaan kuulumattomilla teollisuudenaloilla käytettäviin jätteen rinnakkaispolttolaitoksiin sovellettavat erityissäännökset

- 4.1 C– kokonaispäästöjen raja-arvot (ng/Nm³) dioksiinien ja furaanien osalta ilmaistuna vähintään kuuden ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavina keskiarvoina:

Pilaava aine	C
Dioksiinit ja furaanit	0,1

- 4.2 C– kokonaispäästöjen raja-arvot raskasmetallien osalta (mg/Nm³) ilmaistuna vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavina keskiarvoina:

Pilaavat aineet	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

▼ **B**

5 OSA

Savukaasujen puhdistuksesta syntyvään jäteveteen sovellettavat päästöjen raja-arvot

Pilaavat aineet	Päästöjen raja-arvot suodattamattomien näytteiden osalta (mg/l dioksiineja ja furaaneja lukuun ottamatta)	
	(95 %)	(100 %)
1. Direktiivissä 91/271/ETY olevassa liitteessä I määritelty suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärä	30	45
2. Elohopea ja sen yhdisteet puhtaana elohopeana (Hg)	0,03	
3. Kadmium ja sen yhdisteet puhtaana kadmiumina (Cd)	0,05	
4. Tallium ja sen yhdisteet puhtaana talliumina (Tl)	0,05	
5. Arseeni ja sen yhdisteet puhtaana arseenina (As)	0,15	
6. Lyijy ja sen yhdisteet puhtaana lyijynä (Pb)	0,2	
7. Kromi ja sen yhdisteet puhtaana kromina (Cr)	0,5	
8. Kupari ja sen yhdisteet puhtaana kuparina (Cu)	0,5	
9. Nikkeli ja sen yhdisteet puhtaana nikkelinä (Ni)	0,5	
10. Sinkki ja sen yhdisteet puhtaana sinkkinä (Zn)	1,5	
11. Dioksiinit ja furaanit	0,3 ng/l	

6 OSA

Päästöjen tarkkailu

1. Mittaustekniikat
- 1.1 Ilman ja veden epäpuhtauksien pitoisuuksien määrittämiseksi suoritettavien mittausten on oltava edustavia.

▼ **M1**

- 1.2. Sellaisena päivänä, jona yli kolme tuntikeskiarvoa on hylättävä automaattisen mittausjärjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi, tehdyt mittaukset on mitätöitävä. Jos useamman kuin 10 päivän mittaukset mitätöidään mainituista syistä vuoden aikana, toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava, että käyttäjä toteuttaa viipymättä riittävät toimenpiteet, joilla parannetaan automaattisen mittausjärjestelmän luotettavuutta.

▼ **B**

- 1.3 Yksittäisten mitattujen tulosten 95 prosentin luottamusvälin arvot eivät saa ylittää seuraavia prosenttiosuuksia päivittäisistä päästöjen raja-arvoista:

Hiilimonoksidi:	10 %
Rikkidioksidi:	20 %
Typpidioksidi:	20 %
Hiukkasten kokonaismäärä:	30 %
Orgaanisen hiilen kokonaismäärä:	30 %

▼B

Kloorivety:	40 %
Fluorivety:	40 %.

Ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen määräaikaismittaukset on tehtävä 1.1 ja 1.2 kohdan mukaisesti.

2. Ilmaa pilaavien aineiden mittaukset.

2.1 Seuraavat ilmaa pilaavien aineiden mittaukset on suoritettava:

- a) jatkuvat mittaukset seuraavista aineista: NO_x, edellyttäen, että on vahvistettu päästöjen raja-arvot, CO, hiukkasten kokonaismäärä, orgaanisen hiilen kokonaismäärä, HCl, HF ja SO₂;
- b) jatkuvat mittaukset seuraavista prosessin toimintaan liittyvistä parametreista: lämpötila uunin sisäseinän läheisyydestä tai muusta toimivaltaisen viranomaisen hyväksymästä palamiskammion edustavasta kohdasta sekä savukaasun happipitoisuus, paine, lämpötila ja vesihöyrysisältö;
- c) raskasmetallien, dioksiinien ja furaanien mittaukset vähintään kahdesti vuodessa; 12 ensimmäisen käyttökuukauden aikana tehdään kuitenkin mittaus vähintään joka kolmas kuukausi.

2.2 Savukaasujen viipymäaika, vähimmäislämpötila ja happipitoisuus on tarkistettava asianmukaisesti vähintään kerran jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen käyttöönoton aikana ja epäedullisimmiksi ennakoituissa toimintaolosuhteissa.

2.3 HF:n jatkuvia mittauksia ei tarvitse tehdä, jos HCl:n käsittelyssä on vaihteita, joilla varmistetaan, ettei HCl:n päästöjen raja-arvo ylitä. Tällöin HF-päästöistä tehdään määräaikaismittaukset siten kuin 2 kohdan 1 alakohdan c alakohdassa on säädetty.

2.4 Vesihöyrysisällön jatkuvat mittaukset eivät ole tarpeen edellyttäen, että näytteeksi otettu savukaasu kuivataan ennen päästöjen analysointia.

2.5 Toimivaltainen viranomainen voi päättää, ettei HCl:n, HF:n ja SO₂:n jatkuvia mittauksia edellytetä jätteenpolttolaitoksissa tai jätettä käyttävissä rinnakkaispolttolaitoksissa, ja edellyttää määräaikaismittauksia siten kuin 2 kohdan 1 alakohdan c alakohdassa on säädetty tai ei lainkaan mittauksia p, jos toiminnanharjoittaja voi näyttää toteen, että kyseisten epäpuhtauksien päästöt eivät voi missään olosuhteissa ylittää vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

Toimivaltainen viranomainen voi päättää, ettei NO_x:n jatkuvia mittauksia edellytetä, ja edellyttää määräaikaismittauksia siten kuin 2 kohdan 1 alakohdan c alakohdassa on säädetty sellaisissa olemassa olevissa jätteenpolttolaitoksissa, joiden nimelliskapasiteetti on alle 6 tonnia tunnissa, ja sellaisissa olemassa olevissa jätettä käyttävissä rinnakkaispolttolaitoksissa, joiden nimelliskapasiteetti on alle 6 tonnia tunnissa, jos toiminnanharjoittaja voi osoittaa jätteen laatua, käytettyä tekniikkaa ja päästöjä koskevien tietojen ja päästöjen tarkkailutulosten perusteella, että NO_x-päästöt eivät missään tilanteessa voi ylittää määritettyjä päästöjen raja-arvoja.

2.6 Toimivaltainen viranomainen voi seuraavissa tapauksissa edellyttää, että raskasmetalleja on mitattava kerran kahdessa vuodessa sekä dioksiineja ja furaaneja kerran vuodessa:

- a) jätteenrinnakkaispoltosta tai poltosta syntyvät päästöt ovat kaikissa olosuhteissa alle 50 prosenttia päästöjen raja-arvoista

▼B

- b) rinnakkaispoltettava tai poltettava jäte muodostuu ainoastaan sellaisten muiden kuin vaarallisten jätteiden tietyistä lajitelluista palavista jakeista, jotka eivät sovellu kierrätykseen ja joilla on tiettyjä ominaisuuksia, ja se määritellään tarkemmin c alakohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella;
- c) toiminnanharjoittaja voi todistaa kyseisten jätteiden laatua koskevien tietojen ja päästöjen tarkkailun perusteella, että päästöt jäävät kaikissa tapauksissa merkittävästi raskasmetalleille, dioksiineille ja furaaneille vahvistettujen päästöjen raja-arvojen alle;

- 2.7 Mittausten tulokset on standardoitava käyttämällä 3 osassa mainittuja standardin mukaisia happipitoisuuksia tai laskettava 4 osan mukaisesti ja käyttämällä 7 osassa annettua kaavaa.

Jos jätettä poltetaan tai rinnakkaispoltetaan hapetetussa ilmassa, mittaustulokset voidaan standardoida toimivaltaisen viranomaisen vahvistaman happipitoisuuden mukaan, jossa on otettu huomioon kunkin yksittäistapauksen erityisolosuhteet.

Jos pilaavien aineiden päästöjä on rajoitettu savukaasun puhdistuksella vaarallisia jätteitä käsittelevässä jätteenpolttolaitoksessa tai jätettä käsittelevässä rinnakkaispolttolaitoksessa, suoritetaan ensimmäisessä alakohdassa säädetty happipitoisuuden standardointi ainoastaan, jos happipitoisuus, joka on mitattu saman ajanjakson aikana kuin pilaavan aineen pitoisuus, on suurempi kuin hapen standardipitoisuus.

3. Vesiä pilaavien aineiden mittaukset

- 3.1 Seuraavat mittaukset on tehtävä jäteveden poistopaikassa:

- a) pH:n, lämpötilan ja virtauksen jatkuvat mittaukset;
- b) suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärän päivittäiset mittaukset pistokokeina tai 24 tunnin ajalta otettujen virtaukseen suhteutettujen edustavien näytteiden mittaukset;
- c) 24 tunnin ajan tapahtuvaa poistoa edustavan näytteen vähintään kuukausittaiset, virtaukseen suhteutetut Hg:n, Cd:n, Tl:n, As:n, Pb:n, Cr:n, Cu:n, Ni:n ja Zn:n mittaukset;
- d) vähintään puolen vuoden välein tapahtuvat dioksiinien ja furaanien mittaukset; 12 ensimmäisen käyttökuukauden aikana tehdään kuitenkin mittausta vähintään joka kolmas kuukausi.

- 3.2 Jos savukaasujen puhdistamisesta syntyvä jätevesi käsitellään laitoksessa yhdessä laitoksessa syntyvän muun jäteveden kanssa, toiminnanharjoittajan on tehtävä mittaukset:

- a) savukaasun puhdistusprosessista syntyvästä jätevesivirrasta ennen sen johtamista yhteiseen jätevesien käsittelylaitokseen;
- b) yhdestä tai useammasta muusta jätevesivirrasta ennen sen johtamista yhteiseen jätevesien käsittelylaitokseen;
- c) paikassa, jossa jätevesi poistetaan käsittelyn jälkeen lopullisesti jätteenpolttolaitoksesta tai jätettä käyttävästä rinnakkaispolttolaitoksesta.

▼B

7 OSA

Kaava, jolla lasketaan päästöpitoisuus happipitoisuuden prosenttiosuuden ollessa standardin mukainen

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = laskettu päästöpitoisuus happipitoisuuden prosenttiosuuden ollessa standardin mukainen

E_M = mitattu päästöpitoisuus

O_S = standardin mukainen happipitoisuus

O_M = mitattu happipitoisuus

8 OSA

Päästöjen raja-arvojen noudattamisen arviointi

1. Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvot
- 1.1 Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos
 - a) yksikään vuorokausikeskiarvo ei ylitä 3 osan 1.1 kohdassa tai 4 osassa vahvistettuja tai 4 osan mukaisesti laskettuja päästöjen raja-arvoja;
 - b) yksikään puolen tunnin keskiarvo ei ylitä 3 osan 1.2 kohdassa olevassa sarakkeessa A vahvistettuja päästöjen raja-arvoja, tai soveltuviissa tapauksissa 97 % vuoden aikana mitatuista puolen tunnin keskiarvoista ei ylitä 3 osan 1.2 kohdassa olevassa sarakkeessa B vahvistettuja päästöjen raja-arvoja;
 - c) yksikään raskasmetalleja sekä dioksiineja ja furaaneja varten määritetyn näytteenottoajan keskiarvo ei ylitä 3 osan 1.3 kohdassa ja 1.4 kohdassa tai 4 osassa vahvistettuja tai 4 osan mukaisesti laskettuja päästöjen raja-arvoja;
 - d) hiilimonoksidin (CO) osalta:
 - i) jätteenpolttolaitosten osalta:
 - vähintään 97 % vuoden aikana mitatuista vuorokauden keskiarvoista ei ylitä 3 osan 1 kohdan 5 alakohdan a alakohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja; ja
 - vähintään 95 prosenttia kaikista 10 minuutin keskiarvoina määritetyistä mittauksista minkä tahansa 24 tunnin jakson aikana tai kaikista saman jakson aikana otetuista puolen tunnin keskiarvoista ei ylitä 3 osan 1.5 kohdan b ja c alakohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja; sellaisten jätteenpolttolaitosten osalta, joissa polttoprosessista syntyvän kaasun lämpötila nostetaan vähintään kahdeksi sekunniksi vähintään 1 100°C:een, jäsenvaltiot voivat soveltaa 10 minuutin keskiarvoihin seitsemän vuorokauden arviointijaksoa;
 - ii) jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten osalta: 4 osan säännöksiä noudatetaan.
- 1.2 Puolen tunnin ja 10 minuutin keskiarvot määritetään varsinaisen toiminta-ajan kuluessa (lukuun ottamatta käynnistys- ja pysäytysvaihetta, jos niiden aikana ei polteta jätettä) mitatuista arvoista, joista on vähennetty 6 osan 1.3 kohdassa tarkoitetut luottamusvälin arvot. Vuorokausikeskiarvot lasketaan näistä vahvistetuista keskiarvoista.

▼B

Jotta vuorokausikeskiarvo olisi pätevä, vuorokaudessa saadaan hylätä enintään viisi puolen tunnin keskiarvoa jatkuvissa mittauksissa käytettävän järjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi. Vuodessa saadaan hylätä enintään kymmenen vuorokausikeskiarvoa jatkuvissa mittauksissa käytettävän järjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi.

- 1.3 Näytteenottoajan keskiarvot sekä HF:n, HCl:n ja SO₂:n määrääkaismittausten keskiarvot määritetään 45 artiklan 1 kohdan e alakohdan, 48 artiklan 3 kohdan sekä 6 osan 1 kohdan vaatimusten mukaisesti.
2. Vesiin joutuvien päästöjen raja-arvot.

Vesiin joutuvien päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos

- a) suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärän osalta 95 prosenttia ja 100 prosenttia mitatuista arvoista ei ylitä vastaavia 5 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja;
- b) raskasmetallien (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni ja Zn) osalta enintään yksi mitta vuodessa ylittää 5 osassa vahvistetut päästöjen raja-arvot; vaihtoehtoisesti, jos jäsenvaltio säättää useammasta kuin 20 näytteestä vuodessa, enintään 5 prosenttia kyseisistä näytteistä ylittää 5 osassa vahvistetut päästöjen raja-arvot;
- c) dioksiinien ja furaanien osalta tehtävien mittausten tulokset eivät ylitä 5 osassa vahvistettua päästöjen raja-arvoa.

LIITE VII

Orgaanisia liuottimia käyttäviä laitoksia ja toimintoja koskevat tekniset säännökset

1 OSA

Toiminnot

1. Kussakin seuraavista kohdista toimintoon kuuluu laitteiden puhdistaminen mutta ei tuotteiden puhdistamista, ellei toisin ole säädetty.
2. Liimapinnoitus
Toiminto, jossa liima levitetään johonkin pintaan, painatustoimintoihin liittyvää liimausta ja laminointia lukuun ottamatta.
3. Maalaukset, pinnoitukset

Toiminto, jossa levitetään yksi tai useampia kerroksia jatkuvaa kalvoa

a) johonkin seuraavista ajoneuvoista:

- i) uudet autot, jotka on määritelty ajoneuvoluokkaan M1 puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle 5 päivänä syyskuuta 2007 annettun neuvoston direktiivin 2007/46/EY⁽¹⁾ mukaisesti ja luokkaan N1, mikäli ne maalataan samassa laitoksessa kuin M1-luokan ajoneuvot,
- ii) rekkojen ohjaamot, jotka on määritelty ajajan majoitustilaksi, ja direktiivissä 2007/46/EY säädettyjen N2- ja N3-ajoneuvoluokkien mukaiseen majoitukseen liittyvä tekninen välineistö kokonaisuudessaan,
- iii) pakettiautot ja rekat, jotka on määritelty ajoneuvoluokkiin N1, N2 ja N3 direktiivin 2007/46/EY mukaisesti, lukuun ottamatta rekkojen ohjaamoja,
- iv) linja-autot, jotka on määritelty ajoneuvoluokkiin M2 ja M3 direktiivin 2007/46/EY mukaisesti,
- v) perävaunuihin, jotka on määritelty ajoneuvoluokkiin O1, O2, O3 ja O4 direktiivin 2007/46/EY mukaisesti;

b) metalli- ja muovipintoihin mukaan lukien lentokoneiden, laivojen, junien jne. pinnat;

c) puupintoihin;

d) tekstiili-, kangas-, folio- ja paperipintoihin;

e) nahkaan.

Maalaus-/pinnoitustoiminnot eivät sisällä kappaleiden pinnoitusta metallilla elektroforeesi- ja kemiallista sumutustekniikkaa käyttäen. Jos maalaus/pinnoitus käsittää vaiheen, jossa sama kappale painetaan millä tahansa tekniikalla, kyseistä painatusvaihetta pidetään maalauksen/pinnoituksen osana. Erillisinä toimintoina suoritettuja painatustoimintoja ei kuitenkaan lueta kuuluviksi tähän kohtaan, mutta ne voivat kuulua tämän direktiivin V luvun soveltamisalaan, jos kyseessä oleva painatustoiminto kuuluu sen soveltamisalaan.

⁽¹⁾ EUVL L 263, 9.10.2007, s. 1.

▼B

4. Kelapinnoitus

Toiminto, jossa rulla terästä, ruostumatonta terästä, päällystettyä terästä, kupariseoksia tai alumiininauhaa pinnoitetaan joko kalvon muodostuksella tai laminaatilla jatkuvassa prosessissa.

5. Kemiallinen pesu

Teollinen tai kaupallinen toiminto, jossa käytetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä vaatteen, huonekalujen tai vastaavien kulutustavaroiden puhdistamiseen tarkoitettussa laitoksessa, lukuun ottamatta tahrojen ja jälkien poistamista manuaalisesti tekstiili- ja vaatetusteollisuudessa.

6. Jalkineiden valmistus

Kokonaisten jalkineiden tai niiden osien tuottamiseen tarkoitettut toiminnot.

7. Maalien/pinnoitteiden, lakkojen, painovärien ja liimojen valmistus.

Edellä mainittujen lopputuotteiden ja niiden välituotteiden valmistus, kun se tapahtuu samassa laitoksessa, sekoittamalla pigmenttejä, hartseja ja liima-aineita orgaanisiin liuottimiin tai muihin kantoaineisiin, mukaan lukien dispergointi ja esidispergointi, viskositeetin ja värisävyjen säätäminen sekä lopputuotteen pakkaamiseen liittyvät toimet.

8. Lääketeollisuus

Lääkkeiden kemiallinen synteesi, käymisprosessi, uutto, formulointi ja viimeistely sekä raaka-aineiden valmistus, jos se tapahtuu samassa paikassa.

9. Painatus

Tekstin ja/tai kuvien jäljentäminen, jossa painoväri siirretään kuvansiirtäjän avulla jollekin pinnalle. Tämä sisältää asiaan kuuluvat lakkaus-, pinnoitus- ja laminointitekniikat. Kuitenkin vain seuraavat osaprosessit kuuluvat V luvun soveltamisalaan:

- a) fleksopaino – painatustoiminto, jossa kuvansiirtäjänä käytetään kumia tai kimmoisia valopolymeerejä, joiden päällä painovärit ovat painamatta jätettävien alueiden yläpuolella, ja jossa käytetään haihtumalla kuivuvia nestemäisiä painovärejä;
- b) heatset-rainaoffset – rainapainatustoiminto, jossa käytetään kuvansiirtäjää siten, että painettava ja painamatta jätettävä alue ovat samassa tasossa; raina tarkoittaa sitä, että painettava materiaali syötetään koneeseen rullalta eikä erillisinä arkkeina. Painamatta jätettävä alue käsitellään vettä imeväksi ja siten painoväriä hylkiväksi. Painettava alue käsitellään siten, että se ottaa vastaan ja välittää edelleen painovärin painettavalle pinnalle. Haihtuminen tapahtuu uunissa, jossa käytetään kuumaa ilmaa painetun materiaalin kuumentamiseksi;
- c) painatusprosessiin liittyvä laminointi – kahden tai useamman joustavan materiaalin liittäminen yhteen laminaattien tuottamiseksi;
- d) julkaisusyväpaino – syväpaino, jota käytetään aikakauslehdissä, esitteissä, luetteloidissa tai vastaavissa tuotteissa olevan paperin painatukseen toluenipohjaisia painovärejä käyttäen;
- e) syväpaino – painatustoiminto, jossa käytetään lieriömäistä kuvansiirtäjää, jolloin painettava alue on painamatta jätettävän alueen alapuolella, ja jossa käytetään nestemäisiä painovärejä, jotka kuivuvat haihtumalla. Syvennykset täytetään painovärillä ja painamatta jätettävät alueet puhdistetaan ylimääräisestä painoväristä, ennen kuin painettava pinta koskettaa lieriötä ja nostaa painovärin syvennyksistä;

▼B

- f) rotaatioseripaino – rainapainatustoiminto, jossa painoväri puristetaan painettavalle pinnalle huokoisen kuvansiirtäjän läpi, jolloin painettava alue on avoinna ja painamatta jätettävä alue on eristetty, ja jossa käytetään nestemäisiä painovärejä, jotka kuivuvat ainoastaan haihtumalla. Raina tarkoittaa sitä, että painettava materiaali syötetään koneeseen rullalta eikä erillisinä arkkeina;
 - g) lakkaus – toiminto, jossa pakkausmateriaalin myöhempää sulkemista varten tarkoitettu lakka tai liima levitetään joustavalle materiaalille.
10. Kumin jalostus
- Luonnonkumin tai synteettisen kumin sekoitus-, jauhamis-, seostus-, kalanterointi-, ekstrudointi- ja vulkanointitoiminto sekä kaikki avustavat toimenpiteet luonnonkumin tai synteettisen kumin muuttamiseksi lopputuotteeksi.
11. Pintojen puhdistus
- Kemiallista pesua lukuun ottamatta toiminto, jossa käytetään orgaanisia liuottimia epäpuhtauksien poistamiseksi materiaalin pinnalta rasvanpoisto mukaan lukien. Puhdistustoimintoa, johon kuuluu useampi kuin yksi vaihe ennen jotakin muuta toimintoa tai sen jälkeen, pidetään yhtenä pinnan puhdistustoimintona. Tällä toiminnolla tarkoitetaan tuotteen pinnan puhdistusta eikä laitteiston puhdistusta.
12. Kasviöljyjen ja eläinrasvan uutto sekä kasviöljyjen jalostus
- Toiminto kasviöljyjen uuttamiseksi siemenistä ja muista kasviaineksista, kuivajäämien käsittely rehun tuottamiseksi, siemenistä, kasvi- ja/tai eläinaineksista saatujen rasvojen ja kasviöljyjen jalostus.
13. Ajoneuvojen korjausmaalaus
- Teollinen tai kaupallinen maalaustoiminto tai siihen liittyvät rasvanpoistotoiminnot, joilla tehdään jompaakumpaa seuraavista:
- a) direktiivissä 2007/46/EY määriteltyjen maantieajoneuvojen tai niiden osien alkuperäinen maalaus korjaustyyppisillä materiaaleilla, kun se suoritetaan alkuperäisten tuotantolinjojen ulkopuolella;
 - b) perävaunujen (mukaan luettuna puoliperävaunut) (direktiivissä 2007/46/EY tarkoitettu ajoneuvoluokka O) maalaus.
14. Lankalakkaus
- Muuntimiin, moottoreihin jne. tarkoitettuihin käämeihin käytettävien metallijohtimien pinnoitus.
15. Puun kyllästys
- Puutavaran säilymistä parantava toiminto.
16. Puun ja muovin laminointi
- Puun ja/tai muovin kiinnittäminen yhteen laminoitujen tuotteiden valmistamiseksi.

2 OSA

Kynnysarvot ja päästöjen raja-arvot

Savukaasujen päästöjen raja-arvot on laskettava siten, että lämpötila on 273,15 K ja ilmanpaine 101,3 kPa.

	Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Kynnysarvo (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja (mg C/ Nm ³)	Päästöjen raja-arvo hajapäästöille (prosentteina liuottimien käytöstä)		Kokonaispäästöraja		Erityismääräykset
				Uudet laitokset	Toiminnassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Toiminnassa olevat laitokset	
1	Heatset-rainaoffset-painatus (> 15)	15–25 > 25	100 20	30 ⁽¹⁾ 30 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Liuotinjäämää lopputuotteessa ei pidetä hajapäästöjen osana.
2	Julkaisusyväpaino (> 25)		75	10	15			
3	Muu syväpaino, fleksopaino, rotaatioseripaino, muut laminointi- tai lakkausyksiköt (> 15) tekstiilien ja kartongin rotaatioseripaino (> 30)	15–25 > 25 > 30 ⁽¹⁾	100 100 100	25 20 20				⁽¹⁾ Kynnysarvo tekstiilien ja kartongin rotaatioseripainolle.
4	Pintojen puhdistus 59 artiklan 5 kohdassa yksilöidyillä yhdisteillä (> 1)	1–5 > 5	20 ⁽¹⁾ 20 ⁽¹⁾	15 10				⁽¹⁾ Raja-arvo viittaa yhdisteiden massa-an mg C/Nm ³ , eikä hiilen kokonaismäärään.
5	Muu pintojen puhdistus (> 2)	2–10 > 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Näitä arvoja ei sovelleta laitoksiin, jotka osoittavat toimivaltaiselle viranomaiselle, että kaikkien käytettyjen puhdistusaineiden keskimääräinen orgaanisen liuottimen pitoisuus ei ylitä 30 paino-%:ia.

▼B

	Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Kynnysarvo (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöarvo (mg C/ Nm ³)	Päästöjen raja-arvo hajapäästöille (prosentteina liuottimien käytöstä)		Kokonaispäästöarvo		Erityismääräykset
				Uudet laitokset	Toiminnassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Toiminnassa olevat laitokset	
6	Ajoneuvojen maalaus (< 15) ja korjausmaalaus	> 0,5	50 ⁽¹⁾	25				⁽¹⁾ 8 osan 2 kohdan mukaisesti mittausten keskimääräisen keston on oltava 15 minuuttia
7	Kelapinnoitus (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10			⁽¹⁾ Laitosten, jotka käyttävät talteenotettujen liuotinten uudelleenkäytön mahdollistavia tekniikoita, päästöarvo on 150 mg
8	Muu pinnoitus, mukaan lukien metallin, muovin, tekstiilien (5), folion ja paperin pinnoitus/maalaus (> 5)	5–15 > 15	100 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾ 50/75 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	25 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾				⁽¹⁾ Päästöjen raja-arvoa sovelletaan hallituissa olosuhteissa tapahtuvaan pinnoitukseen ja kuivausprosesseihin. ⁽²⁾ Ensimmäistä päästöarvoa sovelletaan kuivausprosesseihin, toista pinnoitussovellutuksiin. ⁽³⁾ Tekstiilien pinnoituslaitosten, jotka käyttävät talteenotettujen liuotinten uudelleenkäytön mahdollistavia tekniikoita, pinnoitukseen ja kuivausprosesseihin sovellettava päästöarvo on yhteensä 150. ⁽⁴⁾ Maalaustoiminnot, joita ei voi tehdä hallituissa olosuhteissa (kuten laivanrakennuksessa, lentokoneen maalauksessa) saavat poiketa näistä arvoista 59 artiklan 3 kohdan mukaisesti. ⁽⁵⁾ Rotaatioseripaino tekstiileille kuuluu toimintoon 3.

▼B

	Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Kynnysarvo (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöaraja (mg C/ Nm ³)	Päästöjen raja-arvo hajapäästöille (prosentteina liuottimien käytöstä)		Kokonaispäästöaraja		Erityismääräykset
				Uudet laitokset	Toiminnassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Toiminnassa olevat laitokset	
9	Lankalakkaus (> 5)					10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾		⁽¹⁾ Sovelletaan laitoksiin, joissa langan keskimääräinen halkaisija on ≤ 0,1 mm. ⁽²⁾ Sovelletaan kaikkiin muihin laitteisiin.
10	Puupintojen maalaus (> 15)	15–25 > 25	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾	25 20				⁽¹⁾ Päästöjen raja-arvoa sovelletaan hallituissa olosuhteissa tapahtuvaan pinnoitukseen ja kuivausprosesseihin. ⁽²⁾ Ensimmäistä arvoa sovelletaan kuivausprosesseihin, toista maalausprosesseihin.
11	Kemiallinen pesu					20 g/kg ⁽¹⁾ ⁽²⁾		⁽¹⁾ Ilmaistu vapautuneen liuottimen massana puhdistettua tuotekiloa kohden. ⁽²⁾ Edellä 4 osan 2 kohdassa määriteltä päästöjen raja-arvoa ei sovelleta tähän toimintoon.
12	Puun kyllästys (> 25)		100 ⁽¹⁾	45		11 kg/m ³		⁽¹⁾ Päästöjen raja-arvoa ei sovelleta kreosootilla tapahtuvaan kyllästykseen.
13	Nahan viimeistely (> 10)	10–25 > 25 > 10 ⁽¹⁾				85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²		Päästöjen raja-arvot on ilmaistu vapautuneen liuottimen grammamääränä valmistetun tuotteen neliömetriä kohden. ⁽¹⁾ Nahan pinnoitusprosessissa sisustamisessa ja kulutushyödykkeinä käytetyissä yksittäisissä nahkatuotteissa, kuten laukuissa, vöissä, lompakoissa jne.

▼B

	Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Kynnysarvo (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja (mg C/ Nm ³)	Päästöjen raja-arvo hajapäästöille (prosentteina liuottimien käytöstä)		Kokonaispäästöraja		Erityismääräykset
				Uudet laitokset	Toiminnassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Toiminnassa olevat laitokset	
14	Jalkineiden valmistus (> 5)					25 g paria kohden		Kokonaispäästöjen raja-arvo on ilmaistu vapautuneen liuottimen grammamääränä valmista jalkineparia kohden.
15	Puun ja muovin laminointi (> 5)					30 g/m ²		
16	Liimapinnoitus (> 5)	5–15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾	25 20				⁽¹⁾ Jos käytetään talteenotetun liuottimen uudelleenkäytön mahdollistavia tekniikoita, poistokaasujen päästöraja on 150 mg.
17	Maali- ja lakkaseosten painovärien ja liimojen valmistus (> 100)	100–1 000 > 1 000	150 150	5 3	5 % käytetystä liuottimesta 3 % käytetystä liuottimesta			Hajapäästöjen raja-arvo ei sisällä liuotinta, joka myydään osana kyseistä maaliseosta suljetussa pakkauksessa.
18	Kumin jalostus (> 15)		20 ⁽¹⁾	25 ⁽²⁾	25 % käytetystä liuottimesta			⁽¹⁾ Jos käytetään talteenotetun liuottimen uudelleenkäytön mahdollistavia tekniikoita, poistokaasujen päästöraja on 150 mg. ⁽²⁾ Hajapäästöjen raja-arvo ei sisällä liuotinta, joka myydään osana kyseistä tuotetta tai seosta suljetussa pakkauksessa.

▼B

	Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Kynnysarvo (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja (mg C/ Nm ³)	Päästöjen raja-arvo hajapäästöille (prosentteina liuottimien käytöstä)		Kokonaispäästöraja		Erityismääräykset
				Uudet laitokset	Toiminnassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Toiminnassa olevat laitokset	
19	Kasviöljyjen ja eläinrasvan uutto sekä kasviöljyjen jalostus (> 10)					Eläinrasva: 1,5 kg/tonni Risiiniöljy: 3 kg/tonni Rapsin siemen: 1 kg/tonni Auringonkukan siemen: 1 kg/tonni Soijapavut (tavanomainen murskaus): 0,8 kg/tonni Soijapavut (valkoiset hiutalet): 1,2 kg/tonni Muut siemenet ja muut kasviainekset: 3 kg/tonni ⁽¹⁾ 1,5 kg/tonni ⁽²⁾ 4 kg/tonni ⁽³⁾		⁽¹⁾ Toimivaltaisen viranomaisen olisi asetettava kokonaispäästörajat yksittäisiä siemeneriä ja muita kasviaineita käsitteleville laitoksille tapauskohtaisesti käyttäen parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa. ⁽²⁾ Sovelletaan kaikkiin fraktiointiprosesseihin kumien poistoa lukuun ottamatta (kumien poistaminen öljystä). ⁽³⁾ Sovelletaan kumien poistoon.
20	Lääketeollisuus (> 50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5 % käytetystä liuottimesta	15 % käytetystä liuottimesta	⁽¹⁾ Jos käytetään talteenotetun liuottimen uudelleenkäytön mahdollistavia tekniikoita, poistokaasujen päästöraja on 150 mg. ⁽²⁾ Hajapäästöjen raja-arvo ei sisällä liuotinta, joka myydään osana kyseistä tuotetta tai seosta suljetussa pakkauksessa.

▼B

3 OSA

Ajoneuvojen maalauslaitosten päästöraja-arvot

1. Kokonaispäästörajat ilmaistaan vapautuneen orgaanisen liuottimen grammamääränä suhteessa tuotteen neliömetreinä ilmaistuun pinta-alaan ja vapautuneen orgaanisen liuottimen kilomääränä suhteessa auton koriin.
2. Kaikkien jäljempänä 3 kohdassa olevassa taulukossa esitettyjen tuotteiden pinta-ala määritellään pinta-alana laskettuna elektroforeesiteknikalla käsitellystä kokonaisalueesta yhdessä kaikkien niiden osien pinta-alojen kanssa, jotka mahdollisesti lisätään maalausprosessin seuraavissa vaiheissa silloin, kun ne maalataan samoilla maaleilla kuin kyseinen tuote, tai laitoksessa maalatun tuotteen kokonaispinta-ala.

Elektroforeesiteknikalla käsiteltävän alueen pinta-ala lasketaan seuraavaa kaavaa käyttäen:

$$\frac{2 \times \text{tuotteen korin kokonaispaino}}{\text{metallilevyn keskimääräinen paksuus} \times \text{metallilevyn tiheys}}$$

Tätä menetelmää sovelletaan myös muihin levyistä valmistettuihin maalattuihin osiin.

Tietokoneavusteista suunnittelua (CAD) tai vastaavia muita menetelmiä käytetään laskettaessa muiden osien lisäämisestä aiheutuvia pinta-aloja tai laitoksessa maalatun alueen kokonaispinta-ala.

3. Jäljempänä olevassa taulukossa esitetyt kokonaispäästöjen raja-arvot viittaavat kaikkiin samassa laitoksessa suoritettaviin prosessivaiheisiin elektroforeesiteknikasta tai mistä tahansa muusta maalausprosessista lähtien aina loppuvaiheen vahaukseen ja suojapinnoitteen kiillotukseen asti, prosessilaitteiston puhdistukseen käytetty liuotin sekä suihkemaalikatokset ja muut kiinteät rakenteet sekä tuotannon aikana että sen ulkopuolella mukaan lukien.

Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Tuotannon kynnysarvo (Viittaa maalatun tuotteen vuosituotantoon)	Kokonaispäästöjen raja-arvot	
		Uudet laitokset	Toiminnassa olevat laitokset
Uusien autojen maalaus (> 15)	> 5 000	45 g/m ² tai 1,3 kg/ kori + 33 g/m ²	60 g/m ² tai 1,9 kg/ kori + 41 g/m ²
	≤ 5 000 itsekantavaa rakennetta tai > 3 500 alustalle rakennettua	90 g/m ² tai 1,5 kg/ kori + 70 g/m ²	90 g/m ² tai 1,5 kg/ kori + 70 g/m ²
		Kokonaispäästöjen raja-arvot (g/m ²)	
Uusien rekkojen ohjaamojen maalaus (> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Uusien pakettiautojen ja rekkojen maalaus (> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Uusien linja-autojen maalaus (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

▼B

4. Ajoneuvojen maalauslaitosten, joiden liuottimien kulutuksen kynnysarvo jää alle 3 kohdassa olevassa taulukossa esitetyn taulukon mukaisen kynnysarvon, on täytettävä korjausmaalaukselle liitteessä 2 osassa vahvistetut vaatimukset.

4 OSA

Erityisiä vaaralausekkeita edellyttäviä haihtuvia orgaanisia yhdisteitä koskevat päästöjen raja-arvot

1. Edellä 58 artiklassa tarkoitettujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen osalta, joissa mainitussa artiklassa tarkoitettuja merkintöjä edellyttävien yhdisteiden yhteinen massavirta on vähintään 10 g/h, on noudatettava päästöjen raja-arvoa 2 mg/Nm³. Päästöjen raja-arvo viittaa yksittäisten yhdisteiden massojen summaan.
2. Sellaisten halogenoitujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden, joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralauseke H341 tai H351, päästöjen osalta on, jos vaaralauseketta H341 tai H351 edellyttävien yhdisteiden yhteinen massavirta on vähintään 100 g/h, noudatettava päästöjen raja-arvoa 20 mg/Nm³. Päästöjen raja-arvo viittaa yksittäisten yhdisteiden massojen summaan.

5 OSA

Vähentämisohjelma

1. Toiminnanharjoittaja voi käyttää erityisesti laitostaan varten suunniteltua vähentämisohjelmaa.
2. Käytettäessä maaleja/pinnoitteita, lakkoja, liimoja tai painovärejä voidaan käyttää seuraavaa ohjelmaa. Jos seuraava menetelmä ei sovellu, toimivaltainen viranomainen voi sallia toiminnanharjoittajan käyttää jotakin muuta vaihtoehtoista ohjelmaa, jolla saavutetaan vastaavat päästöjen vähennykset kuin soveltamalla 2 ja 3 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja. Ohjelmassa on otettava huomioon seuraavat seikat:
 - a) jos vähän liuotinta sisältävien tai liuotinta sisältämättömien korvaavien aineiden kehitys on yhä meneillään, toiminnanharjoittajalle on myönnettävä lisäaikaa omien päästöjen vähennysohjelmiensa toimeenpäämiseksi;
 - b) päästövähennysten vertailukohteen pitäisi vastata mahdollisimman tarkoin ilman vähennystoimenpiteitä syntyviä päästöjä.
3. Seuraava ohjelma on tarkoitettu laitoksille, joiden tuotteen kiintoainepitoisuuden voidaan olettaa pysyvän muuttumattomana
 - a) vuosittainen vertailupäästö lasketaan seuraavasti:
 - i) määritetään vuodessa kulutetun maalin/pinnoitteen ja/tai painovärien, lakan tai liiman sisältämän kiintoaineen kokonaismassa. Kiintoainetta ovat kaikki sellaiset aineet maaleissa/pinnoitteissa, painoväreissä, lakoissa tai liimoissa, joista tulee kiinteitä veden tai haihtuvien orgaanisten yhdisteiden haihduttua,
 - ii) vuosittaiset vertailupäästöt lasketaan kertomalla (i) alakohdassa määritetty massa asianomaisella seuraavassa taulukossa esitetyllä kertoimella. Toimivaltaiset viranomaiset voivat mukauttaa näitä kertoimia yksittäisten laitosten kohdalla siten, että kiintoaineiden käytön todennettavissa oleva tehostuminen otetaan huomioon;

▼B

Toiminto	Kerroin a kohdan ii alakohdan soveltamiseksi
Syväpaino; fleksopaino; laminointi painatuksen osana; lakkaus painatuksen osana; puupintojen maalaus ja pinnoitus; tekstiilien, folion tai paperin pinnoitus ja maalaus; liimaus	4
Kelapinnoitus, ajoneuvojen korjausmaalaus	3
Elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvat pinnoitukset, ilmailu- ja avaruusalalan pinnoitukset	2,33
Muu pinnoitus ja rotaatioseripaino	1,5

- b) päästöjen tavoitearvo on yhtä suuri kuin vuosittainen vertailupäästö kerrottuna prosenttimäärällä, joka on
- i) (hajapäästöjen raja-arvo + 15) laitoksille, jotka kuuluvat 2 osan 6 kohtaan ja jotka sijoittuvat 8 ja 10 kohdan alempiin kynnysrajoihin,
- ii) (hajapäästöjen raja-arvo + 5) kaikille muille laitoksille;
- c) vaatimuksia katsotaan noudatetun, jos liuottimien hallintasuunnitelmassa määritetty todellinen päästö on pienempi tai yhtä suuri kuin päästöjen tavoitearvo.

6 OSA

Päästöjen tarkkailu

- Poistokanavia, joihin on liitetty puhdistinlaitteita ja joista lopullisessa poistokohdassa aiheutuva päästö on keskimäärin yli 10 kg/h kokonaishiiltä, on tarkkailtava jatkuvasti sen varmistamiseksi, että niiden vaatimuksia noudatetaan.
- Muissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että tehdään joko jatkuvia tai määräajoin suoritettavia mittauksia. Määräajoin suoritettavissa mittauksissa on saatava vähintään kolme mittausarvoa kunkin mittaustoi-menpiteen aikana.
- Mittauksia ei vaadita silloin, jos putkien suulle asennettavia puhdistinlaitteita ei tarvita tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi.

7 OSA

Liuottimien hallintasuunnitelma

- Periaatteet
Liuottimien hallintasuunnitelmaa on käytettävä:
 - arvioitaessa säännösten noudattamista 62 artiklan mukaisesti;
 - osoittamaan tulevia vähennysvaihtoehtoja;
 - mahdollistamaan tietojen antaminen liuottimien kulutuksesta, liuotin-päästöistä ja V luvun vaatimusten noudattamisesta.
- Määritelmät
Seuraavat määritelmät muodostavat kehykset ainetaseen laatimiselle.

▼B

Prosessiin menevä orgaanisten liuottimien määrä (I):

- I1 Orgaanisten liuottimien määrä tai niiden määrä hankituissa seoksissa, joita käytetään prosessissa ajanjaksolla, jolta ainetasetta lasketaan.
- I2 Orgaanisten liuottimien määrä tai niiden määrä seoksissa, jotka on otettu talteen ja käytetty uudelleen liuottimena prosessissa. Kierrätetty liuotin lasketaan joka kerta, kun sitä käytetään toiminnon suorittamisessa.

Toiminnosta poistuva orgaanisten liuottimien määrä (O):

- O1 Poistokaasupäästöt.
 - O2 Veteen liuenneet orgaaniset liuottimet; laskettaessa O5-arvoa otetaan huomioon jäteveden käsittely.
 - O3 Orgaanisten liuottimien määrä, joka jää jäljelle prosessista valmistuviin tuotteisiin epäpuhtauksina tai jääminä.
 - O4 Sellaiset orgaanisten liuottimien päästöt ilmaan, joita ei ole otettu talteen. Tähän kuuluu tilojen yleinen ilmanvaihto, jolloin ilmaa vapautuu ulkopuoliseen ympäristöön ikkunoiden, ovien, tuuletusaukkojen ja muiden vastaavien aukkojen kautta.
 - O5 Kemiallisista tai fysikaalisista reaktioista aiheutuvat orgaanisten liuottimien ja/tai yhdisteiden häviäminen (polttamalla tai muuten poistokaasua tai jätevettä käsittelemällä hävitetyt tai absorboimalla talteen otetut, edellyttäen, että ne eivät kuulu O6, O7, tai O8 kohtaan).
 - O6 Kerätyn jätteen sisältämät orgaaniset liuottimet.
 - O7 Orgaaniset liuottimet tai seosten sisältämät orgaaniset liuottimet, jotka myydään tai aiotaan myydä kaupallista arvoa omaavina tuotteina.
 - O8 Seosten sisältämät orgaaniset liuottimet, jotka on otettu talteen uudelleen käyttöä varten, ei kuitenkaan käytettäväksi prosessiin, edellyttäen, että ne eivät kuulu O7 kohtaan.
 - O9 Muulla tavoin vapautuvat orgaaniset liuottimet.
3. Liuottimien hallintasuunnitelman käyttäminen vaatimusten noudattamista arvioitaessa.
- Liuottimien hallintasuunnitelman käytön on määrädyttävä sen mukaan, minkä vaatimuksen noudattamista tarkistetaan, seuraavasti:
- a) edellä 5 osassa vahvistetun vähennysjärjestelmän, jossa kokonaispäästöraja ilmaistaan tuoteyksikkökohtaisina liuotinpäästöinä, tai muutoin 2 ja 3 osassa olevien vaatimusten noudattamisen arviointi:
 - i) kaikille toiminnoille, joissa käytetään 5 osassa vahvistettua vähennysjärjestelmää on laadittava vuosittain liuottimien hallintasuunnitelma kulutuksen (C) määrittämiseksi. Seuraavaa yhtälöä on käytettävä kulutuksen laskennassa:

$$C = I1 - O8$$

Vastaavalla tavalla on laskettava myös pinnoitteissa/maaleissa käytettävät kiintoaineet vuosittaisten vertailu- ja tavoitepäästöjen siitä edelleen johtamiseksi,

▼B

- ii) tuoteyksikkökohtaisten kokonaisliuotinpäästöjen tai muuten 2 ja 3 osassa mainittujen raja-arvojen noudattamisen arvioimiseksi liuottimien hallintasuunnitelma on laadittava vuosittain, jotta päästöt (E) voidaan määrittää. Seuraavaa yhtälöä on käytettävä kulutuksen laskennassa:

$$E = F + O1$$

jossa F edustaa hajapäästöjä siten kuin ne on määritelty b kohdan i alakohdassa. Päästöluku on sitten jaettava asianomaisella tuoteparametrillä,

- iii) Direktiivin 59 artiklan 6 kohdan b alakohdan ii alakohdan vaatimusten noudattamisen arvioimiseksi liuottimien hallintasuunnitelma on laadittava vuosittain, jotta kokonaispäästöt kaikista asi-aankuuluvista toiminnoista voidaan määrittää, ja tätä lukua on siten verrattava niihin kokonaispäästöihin, jotka olisivat aiheutuneet, jos 2, 3 ja 5 osassa esitetyt vaatimukset olisi täytetty kunkin toiminnon osalta erikseen;

- b) hajapäästöjen määrittely, jotta niitä voidaan vertailla 2 osassa olevien hajapäästöjen raja-arvojen kanssa.

- i) jotain seuraavista yhtälöistä on käytettävä hajapäästöjen laskennassa:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

tai

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

F on määritettävä joko mittaamalla määrät suoraan tai vastaavalla laskutoimituksella, esimerkiksi käyttämällä prosessin talteenottotehokkuutta.

Hajapäästöjen raja-arvo ilmaistaan prosessiin menevän aineen osuutena, joka on laskettava seuraavaa yhtälöä käyttäen:

$$I = I1 + I2$$

- ii) hajapäästöt on määritettävä lyhyellä mutta kattavalla mittaussarjalla. Sitä ei tarvitse tehdä uudelleen ennen kuin laitteita muutetaan.

8 OSA

Savukaasuja koskevien päästöraja-arvojen noudattamisen arviointi

1. Jatkuviissa mittauksissa päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatetun, jos:
 - a) mikään aritmeettinen keskiarvo, joka on saatu sellaisen 24 tunnin aikana, jolloin laitos tai toiminto ovat käynnissä lukuun ottamatta käynnistys- ja alasajotoimia sekä laitteiston huoltoa, ei ylitä päästöjen raja-arvoja;
 - b) mikään tuntikeskiarvo ei ylitä päästöjen raja-arvoja yli 1,5-kertaisesti.
2. Määräajoin suoritettavissa mittauksissa päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatetun, jos yhden seurantatoimenpiteen aikana:
 - a) kaikkien mittaustulosten keskiarvo ei ylitä päästöjen raja-arvoja;

▼B

- b) mikään tuntikeskiarvo ei ylitä päästöjen raja-arvoja yli 1,5-kertaisesti.
3. Edellä olevan 4 osan noudattaminen on tarkistettava kyseessä olevien yksittäisten haihtuvien orgaanisten yhdisteiden massapitoisuuksien summan perusteella. Muissa tapauksissa noudattamista on arvioitava vapautuneen kokonaishiilimassan perusteella, jollei 2 osassa toisin säädetä.
 4. Kaasujen määrät saadaan lisätä poistokaasuihin jäähdyttämis- ja laimentamistarkoituksessa, kun se on teknisesti perusteltua, mutta niitä ei saa ottaa huomioon määriteltäessä epäpuhtauden massapitoisuutta poistokaasussa.

LIITE VIII

Titaanidioksidia tuottavia laitoksia koskevat tekniset määräykset

1 OSA

Veteen joutuvien päästöjen raja-arvot

1. Sulfaattimenetelmää käyttävät teollisuuslaitokset (vuosittaisena keskiarvona):

550 kg sulfaattia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti;
2. Kloridimenetelmää käyttävät teollisuuslaitokset (vuosittaisena keskiarvona):
 - a) käytettäessä luonnonrutiilia 130 kilogrammaa kloridia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti;
 - b) käytettäessä synteettistä rutiilia 228 kilogrammaa kloridia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti;
 - c) käytettäessä kuonaa 330 kilogrammaa kloridia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti. Laitoksiin, jotka aiheuttavat päästöjä suolaiseen veteen (suistovesiin, rannikkovesiin, avomerelle), voidaan soveltaa päästöjen raja-arvona 450 kilogrammaa kloridia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti kuonaa käytettäessä.
3. Sellaisiin laitoksiin, jotka käyttävät kloridimenetelmää ja useampaa kuin yhtä malmityyppiä, on 2 kohdassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja sovellettava samassa suhteessa kuin malmeja on käytetty.

2 OSA

Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvot

1. Päästöraja-arvot, jotka ilmaistaan massapitoisuuksina kuutiometriä (Nm³) kohden 273,15 K:n lämpötilassa ja 101,3 KPa:n ilmanpaineessa.
2. Hiukkaspäästöt 50 mg/Nm³ tuntikeskiarvona niiden päälähteistä ja 150 mg/Nm³ tuntikeskiarvona mistä tahansa muusta lähteestä;
3. SO₂-ekvivalenttina lasketut uutosta ja kalsinoinnista syntyneet kaasumaiset rikkidioksidi- ja rikkiatrioksidipäästöt, mukaan lukien happopisarot:
 - a) 6 kilogrammaa tuotettua titaanidioksiditonnia kohti vuosittaisena keskiarvona;
 - b) jätehappojen käsittelylaitoksissa 500 mg/Nm³ tuntikeskiarvona.
4. Kloorin osalta laitoksissa, jotka käyttävät kloridimenetelmää:
 - a) 5 mg/Nm³ päiväkeskiarvona;
 - b) 40 mg/Nm³ kullakin hetkellä.

▼B

3 OSA

Päästöjen tarkkailu

Ilmaan joutuvien päästöjen tarkkailuun on sisällyttävä vähintään seuraavien jatkuva tarkkailu:

- a) uutosta ja kalsinoinnista syntyneet kaasumaiset rikkidioksidi- ja rikkiatrioksidipäästöt sulfaattimenetelmää käyttävien laitosten jätehappojen käsittelylaitoksissa;
- b) päälähteistä oleva kloori kloridimenetelmää käyttävissä laitoksissa;
- c) päälähteiden hiukkaspäästöt.

LIITE IX

A OSA

Kumotut direktiivit ja niiden muutokset

(81 artiklassa tarkoitettu)

Neuvoston direktiivi 78/176/ETY (EYVL L 54, 25.2.1978, s. 19).	
Neuvoston direktiivi 83/29/ETY (EYVL L 32, 3.2.1983, s. 28).	
Neuvoston direktiivi 91/692/ETY (EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48).	ainoastaan liitteessä I oleva b kohta
Neuvoston direktiivi 82/883/ETY (EYVL L 378, 31.12.1982, s. 1).	
Vuoden 1985 liittymisasiakirja	ainoastaan liitteessä I olevan X.1 kohdan o alakohhta
Vuoden 1994 liittymisasiakirja	ainoastaan liitteessä I olevan VII kohdan A.6 alakohhta
Neuvoston asetus (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).	ainoastaan liitteessä III oleva 34 kohta
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 219/2009, (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 109).	ainoastaan liitteessä oleva 3,1 kohta
Neuvoston direktiivi 92/112/ETY (EYVL L 409, 31.12.1992, s. 11).	
Neuvoston direktiivi 1999/13/ETY; (EYVL L 85, 29.3.1999, s. 1).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1882/2003, (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).	ainoastaan liitteessä I oleva 17 kohta
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/42/EY (EUVL L 143, 30.4.2004, s. 87).	ainoastaan 13 artiklan 1 kohta
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/112/EY (EUVL L 345, 23.12.2008, s. 68).	ainoastaan 3 artikla
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/76/EY (EYVL L 332, 28.12.2000, s. 91).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1137/2008, (EUVL L 311, 21.11.2008, s. 1).	ainoastaan liitteessä oleva 4.8 kohta
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/80/EY (EYVL L 309, 27.11.2001, s. 1).	
Neuvoston direktiivi 2006/105/ETY; (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 368).	ainoastaan liitteessä olevan B osan 2 kohta
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/31/EY (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114).	ainoastaan 33 artikla
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/1/EY (EUVL L 24, 29.1.2008, s. 8).	
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/31/EY (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114).	ainoastaan 37 artikla

B

B OSA

Osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista ja soveltamista koskevat määräajat

(81 artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi	Määräajat saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä	Määräajat täytäntöönpanolle
78/176/ETY	25. helmikuuta 1979	
82/883/ETY	31. joulukuuta 1984	
92/112/ETY	15. kesäkuuta 1993	
1999/13/EY	1. huhtikuuta 2001	
2000/76/EY	28. joulukuuta 2000	28. joulukuuta 2002 28. joulukuuta 2005
2001/80/EY	27. marraskuuta 2002	27. marraskuuta 2004
2003/35/EY	25. kesäkuuta 2005	
2003/87/EY	31. joulukuuta 2003	
2008/1/EY	30. lokakuuta 1999 ⁽¹⁾	30. lokakuuta 1999 30. lokakuuta 2007

⁽¹⁾ Direktiivi 2008/1/EY on ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY (EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26) kodifioitu toisinto, jonka määräajat saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä pysyvät voimassa.

LIITE X

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artikla	1 artikla					66 artikla
—	—	—	—	—	—	—	2 artikla
1 artiklan 2 kohdan a alakohta			2 artiklan 2 kohta				3 artiklan 2 kohta
1 artiklan 2 kohdan b alakohta					3 artiklan 1 kohta		3 artiklan 37 kohta
1 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohta							—
—	—	—	—	—	—	—	66 artikla
2 artikla							67 artikla
3 artikla							11 artiklan d ja e alakohta
4 artikla			4 artikla	3 artiklan johdantolause ja 1 kohta	4 artiklan 1 kohta		4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
5 artikla							11 artiklan d ja e alakohta
6 artikla							11 artiklan d ja e alakohta
7 artiklan 1 kohta		10 artikla					70 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen virke
7 artiklan 2 ja 3 kohta							—
—	—	—	—	—	—	—	70 artiklan 2 kohdan toinen virke ja 3 kohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
8 artiklan 1 kohta							—
8 artiklan 2 kohta							26 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
9 artikla							—
10 artikla							—
11 artikla							12 artikla
12 artikla							—
13 artiklan 1 kohta			17 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta ja 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke	11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke ja 11 artiklan 2 kohta			72 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke
—	—	—	—	—	—	—	72 artiklan 1 kohdan toinen virke
13 artiklan 2, 3 ja 4 kohta							—
14 artikla							—
15 artikla	14 artikla	12 artikla	21 artikla	15 artikla	21 artikla	18 artiklan 1 ja 3 kohta	80 artikla
16 artikla	15 artikla	13 artikla	23 artikla	17 artikla	23 artikla	20 artikla	84 artikla
Liite I							—
Liitteessä II olevan A osan johdantolause ja 1 kohta							—
Liitteessä II olevan A osan 2 kohta							—
Liitteessä II oleva B osa							—

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
	2 artikla						—
	3 artikla						—
	4 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan en- simmäinen alakoh- ta						—
	4 artiklan 2 kohdan toinen alakohta						—
	4 artiklan 3 ja 4 kohta						—
	5 artikla						—
	6 artikla						—
	7 artikla						—
	8 artikla						—
	9 artikla						—
	10 artikla						—
	11 artiklan 1 kohta			13 artiklan 1 kohta	17 artiklan 1 kohta		75 artiklan 1 kohta
—	—	—	—	—	—	—	75 artiklan 2 kohta
	11 artiklan 2 kohta				17 artiklan 2 kohta		—
	11 artiklan 3 kohta						—
	12 artikla						—

▼B

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
	13 artikla						—
	Liite I						—
	Liite II						—
	Liite III						—
	Liite IV						—
	Liite V						—
		2 artiklan 1 kohdan johdantokappale					—
		2 artiklan 1 kohdan a alakohdan johdantokappale					—
		2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen luetelmakohde					67 artikla, a alakohta
		2 artiklan 1 kohdan a alakohdan toinen luetelmakohta					67 artiklan b alakohta
		2 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmas luetelmakohta ja 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan kolmas luetelmakohta					67 artiklan d alakohta
		2 artiklan 1 kohdan a alakohdan neljäs, viides, kuudes ja seitsemäs luetelmakohta					—

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
		2 artiklan 1 kohdan b alakohdan johdantolause ja ensimmäinen, neljäs, viides, kuudes ja seitsemäs luetelmakohta					—
		2 artiklan 1 kohdan b ala-kohdan toinen luetelmakohta					67 artiklan c alakohta
		2 artiklan 1 kohdan c alakohta					—
		2 artiklan 2 kohta					—
		3 artikla					67 artikla
		4 artikla					67 artikla
		5 artikla					—
		6 artiklan ensimmäisen kohdan johdantokappale					68 artikla
		6 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohta					Liitteessä VIII olevan 1 osan 1 kohta
		6 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohta					Liitteessä VIII olevan 1 osan 2 kohta
		6 artiklan toinen kohta					Liitteessä VIII olevan 1 osan 3 kohta
		7 artikla					—
		8 artikla					—

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
		9 artiklan 1 kohdan johdantokappale					69 artiklan 2 kohta
		9 artiklan 1 kohdan a alakohdan johdantokappale					—
		9 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohta					Liitteessä VIII olevan 2 osan 2 kohta
		9 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta					Liitteessä VIII olevan 2 osan 3 kohdan johdantolause ja a alakohta
		9 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohta					69 artiklan 1 kohta
		9 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohta					Liitteessä VIII olevan 2 osan 3 kohdan b alakohta
		9 artiklan 1 kohdan a alakohdan v alakohta					—
		9 artiklan 1 kohdan b alakohta					Liitteessä VIII olevan 2 osan 4 kohta
		9 artiklan 2 ja 3 kohta					—
		11 artikla					11 artiklan d ja e alakohta
		Liite					—
			1 artikla				1 artikla

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			2 artiklan johdantokappale				3 artiklan johdantokappale
			2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 14 kohta			3 artiklan 1 kohta
			2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 1 kohta			3 artiklan 3 kohta
			2 artiklan 4 kohta				—
			2 artiklan 5 kohta	2 artiklan 9 kohta	3 artiklan 8 kohta	2 artiklan 1 kohta	3 artiklan 4 kohta
			2 artiklan 6 kohdan ensimmäinen virke	2 artiklan 13 kohta	3 artiklan 9 kohta	2 artiklan 3 kohdan ensimmäinen osa	3 artiklan 5 kohta
			2 artiklan 6 kohdan toinen virke				15 artiklan 1 kohta
			2 artiklan 7 kohta				3 artiklan 6 kohta
			2 artiklan 8 kohta	2 artiklan 5 kohta			71 artikla
			2 artiklan 9 kohdan ensimmäinen virke	2 artiklan 7 kohta	3 artiklan 12 kohta		3 artiklan 7 kohta
			2 artiklan 9 kohdan toinen virke				4 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
—	—	—	—	—	—	—	4 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
—	—	—	—	—	—	—	4 artiklan 3 kohta

▼B

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			2 artiklan 10 kohta				—
—	—	—	—	—	—	—	3 artiklan 8 kohta
			2 artiklan 11 kohdan ensimmäinen virke				3 artiklan 9 kohta
			2 artiklan 11 kohdan toinen virke				20 artiklan 3 kohta
			2 artiklan 12 kohdan ensimmäinen alakohta ja liitteen IV johdantokappale				3 artiklan 10 kohta
			2 artiklan 12 kohdan toinen alakohta				14 artiklan 5 kohdan a alakohta ja 6 kohta
			2 artiklan 13 kohta	2 artiklan 6 kohta	3 artiklan 11 kohta	2 artiklan 5 kohta	3 artiklan 15 kohta
			2 artiklan 14 kohta				3 artiklan 16 kohta
			2 artiklan 15 kohta				3 artiklan 17 kohta
—	—	—	—	—	—	—	3 artiklan 11–14, 18–23, 26–30 ja 34–36 kohta
			3 artiklan 1 kohdan johdantokappale				11 artiklan johdantokappale
			3 artiklan 1 kohdan a alakohta				11 artiklan a ja b alakohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			3 artiklan 1 kohdan b alakohta				11 artiklan c alakohta
			3 artiklan 1 kohdan c alakohta				11 artiklan d ja e alakohta
			3 artiklan 1 kohdan d alakohta				11 artiklan f alakohta
			3 artiklan 1 kohdan e alakohta				11 artiklan g alakohta
			3 artiklan 1 kohdan f alakohta				11 artiklan h alakohta
			3 artiklan 2 kohta				—
			5 artiklan 1 kohta				—
			5 artiklan 2 kohta				80 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
			6 artiklan 1 kohdan johdantokappale				12 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohta				12 artiklan ensimmäisen alakohdan a–d kohta
—	—	—	—	—	—	—	12 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohta
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e kohta				12 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohta
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan f kohta				12 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohhta				12 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohhta
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohhta				12 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan i alakohhta
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan i alakohhta				12 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan j alakohhta
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan j alakohhta				12 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan k alakohhta
			6 artiklan 1 kohdan toinen alakohhta				12 artiklan 1 kohdan toinen alakohhta
			6 artiklan 2 kohta				12 artiklan 2 kohta
			7 artikla				5 artiklan 2 kohta
			8 artiklan ensimmäinen kohta		4 artiklan 3 kohta		5 artiklan 1 kohta
			8 artiklan toinen kappale				—
			9 artiklan 1 kohdan virkkeen alkuosa				14 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohhta
			9 artiklan 1 kohdan virkkeen toinen osa				—
			9 artiklan 2 kohta				5 artiklan 3 kohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke				14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan johdantokappale sekä a ja b kohta
			9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas virke				14 artiklan 2 kohta
—	—	—	—	—	—	—	14 artiklan 3, 4 ja 7 kohta
—	—	—	—	—	—	—	14 artiklan 5 kohdan johdantolause ja ensimmäisen alakohdan b alakohta ja 14 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
			9 artiklan 3 kohdan toinen alakohta				—
			9 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta				9 artiklan 1 kohta
			9 artiklan 3 kohdan neljäs alakohta				9 artiklan 2 kohta
			9 artiklan 3 kohdan viides alakohta				9 artiklan 3 kohta
			9 artiklan 3 kohdan kuudes alakohta				9 artiklan 4 kohta
—	—	—	—	—	—	—	10 artikla

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			9 artiklan 4 kohdan ensimmäisen virkkeen alkuosa				15 artiklan 2 kohta
			9 artiklan 4 kohdan ensimmäisen virkkeen toinen osa				15 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
—	—	—	—	—	—	—	15 artiklan 4 kohdan toinen–viides alakohta ja 15 artiklan 5 kohta
			9 artiklan 4 kohdan toinen virke				14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan g ala-kohta
—	—	—	—	—	—	—	14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan h ala-kohta
—	—	—	—	—	—	—	15 artiklan 3 kohta
—	—	—	—	—	—	—	16 artikla
			9 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta				14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan c alakohdan i alakohta
—	—	—	—	—	—	—	14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan c alakohdan ii alakohta
—	—	—	—	—	—	—	14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan d alakohta
			9 artiklan 5 kohdan toinen alakohta				—

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
—	—	—	—	—	—	—	14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan e alakohta
			9 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta				14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan f alakohta
			9 artiklan 6 kohdan toinen alakohta				—
			9 artiklan 7 kohta				—
			9 artiklan 8 kohta				6 artikla ja 17 artiklan 1 kohta
—	—	—	—	—	—	—	17 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
			10 artikla				18 artikla
			11 artikla				19 artikla
			12 artiklan 1 kohta				20 artiklan 1 kohta
			12 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke				20 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
			12 artiklan 2 kohdan toinen virke				20 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
			12 artiklan 2 kohdan kolmas virke				—
			13 artiklan 1 kohta				21 artiklan 1 kohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
—	—	—	—	—	—	—	21 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
			13 artiklan 2 kohdan johdantokappale				21 artiklan 5 kohdan johdantokappale
			13 artiklan 2 kohdan a alakohta				21 artiklan 5 kohdan a alakohta
			13 artiklan 2 kohdan b alakohta				—
			13 artiklan 2 kohdan c alakohta				21 artiklan 5 kohdan b alakohta
			13 artiklan 2 kohdan d alakohta				—
—	—	—	—	—	—	—	21 artiklan 5 kohdan c alakohta
—	—	—	—	—	—	—	22 artikla
—	—	—	—	—	—	—	23 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
			14 artiklan johdantolause ja a alakohta				8 artiklan 1 kohta
			14 artiklan b alakohta				7 artiklan a alakohta ja 14 artiklan 1 kohdan d alakohdan i alakohta
—	—	—	—	—	—	—	7 artiklan johdantolause ja b ja c alakohta
—	—	—	—	—	—	—	14 artiklan 1 kohdan d alakohdan ii alakohta
			14 artiklan c alakohta				23 artiklan 1 kohdan toinen alakohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
—	—	—	—	—	—	—	23 artiklan 2–6 kohta
			15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan, johdantolause sekä a ja b alakohta	12 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohdta			24 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan, johdantolause sekä a ja b alakohta
			15 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta				24 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta
			15 artiklan 1 kohdan toinen alakohta				24 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
			15 artiklan 2 kohta				24 artiklan 3 kohdan b alakohta
			15 artiklan 3 kohta				24 artiklan 4 kohta
			15 artiklan 4 kohta				24 artiklan 2 kohdan johdantokappale sekä a ja b alakohta
—	—	—	—	—	—	—	24 artiklan 2 kohdan c–f alakohta ja 24 artiklan 3 kohdan johdantokappale ja a alakohta
			16 artikla				25 artikla
			17 artiklan 1 kohdan toinen alakohta				—
			17 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta				13 artiklan 1 kohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
—	—	—	—	—	—	—	13 artiklan 2–7 kohta
			17 artiklan 2 kohdan toinen alakohta				—
			17 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen ja kolmas virke	11 artiklan 1 kohdan toinen virke			72 artiklan 2 kohta
			17 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan neljäs virke				—
—	—	—	—	—	—	—	72 artiklan 3 ja 4 kohta
			17 artiklan 3 kohdan toinen alakohta				—
			17 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	11 artiklan 3 kohta			73 artiklan 1 kohta
—	—	—	—	—	—	—	73 artiklan 2 kohta
			17 artiklan 4 kohta				—
—	—	—	—	—	—	—	74 artikla
—	—	—	—	—	—	—	27 artikla
			18 artikla			11 artikla	26 artikla
			19 artikla				—
			20 artikla				—

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			21 artikla				80 artiklan 2 kohta
			22 artikla		18 artikla	17 artikla	81 artikla
—	—	—	—	—	—	—	82 artikla
			23 artikla	16 artikla	22 artikla	19 artikla	83 artikla
—	—	—	—	—	—	—	2 artiklan 1 kohta
			Liitteen I johdannon 1 kappale				2 artiklan 2 kohta
			Liitteen I johdannon 2 kappale				Liitteen I johdannon ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke
—	—	—	—	—	—	—	Liitteen I johdannon ensimmäisen alakohdan toinen virke
—	—	—	—	—	—	—	Liitteen I johdannon toinen alakohta
			Liitteessä I oleva 1.1–1.3 kohta				Liitteessä I oleva 1.1–1.3 kohta
			Liitteessä I oleva 1.4 kohta				Liitteessä I olevan 1.4 kohdan a alakohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I olevan 1.4 kohdan b alakohta
			Liitteessä I oleva 2 kohta				Liitteessä I oleva 2 kohta
			Liitteessä I oleva 3,1 kohta				Liitteessä I olevan 3.1 kohdan a ja b alakohta

▼B

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I olevan 3.1 kohdan c alakohta
			Liitteessä I oleva 3.2–3.5 kohta				Liitteessä I oleva 3.2–3.5 kohta
			Liitteessä I oleva 4 kohta				Liitteessä I oleva 4 kohta
			Liitteessä I olevan 5 kohdan johdantokappale				—
			Liitteessä I oleva 5.1 kohta				Liitteessä I olevan 5.1 kohdan b, f, g, i, j alakohta ja 5.2 kohdan b alakohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I olevan 5.1 kohdan c–e alakohta
			Liitteessä I oleva 5.2 kohta				Liitteessä I olevan 5.2 kohdan a alakohta
			Liitteessä I oleva 5.3 kohta				Liitteessä I olevan 5.3 kohdan a alakohdan i ja ii alakohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I olevan 5.3 kohdan a alakohdan iii–v alakohta ja b alakohta
			Liitteessä I oleva 5.4 kohta				Liitteessä I oleva 5.4 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I oleva 5.5 ja 5.6 kohta
			Liitteessä I olevan 6.1 kohdan a ja b alakohta				Liitteessä I olevan 6.1 kohdan a ja b alakohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I olevan 6.1 kohdan c alakohta
			Liitteessä I oleva 6.2 kohta – 6,4 kohdan b alakohta				Liitteessä I oleva 6.2 kohta – 6,4 kohdan b alakohdan ii alakohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I olevan 6.4 kohdan b alakohdan iii alakohta
			Liitteessä I olevan 6.4 kohdan c alakohta – 6,9 kohta				Liitteessä I olevan 6.4 kohdan c alakohta – 6,9 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I oleva 6.10 ja 6.11 kohta
			Liite II				—
			Liite III				Liitteessä II olevan otsikko ”Ilma” ja otsikon ”Vesi” 1–12 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä II olevan otsikon ”Vesi” 13 kohta
			Liite IV				Liite III
			Liite V				Liite IV
				1 artikla			56 artikla
				2 artiklan 2 kohta			57 artiklan 1 kohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
				2 artiklan 3 kohta			—
				2 artiklan 4 kohta			63 artiklan 1 kohta
				2 artiklan 8 kohta			4 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
				2 artiklan 10 kohta			57 artiklan 3 kohta
				2 artiklan 11 kohta			57 artiklan 2 kohta
				2 artiklan 12 kohta			57 artiklan 4 kohta
				2 artiklan 15 kohta			57 artiklan 5 kohta
				2 artiklan 16 kohta			3 artiklan 44 kohta
				2 artiklan 17 kohta			3 artiklan 45 kohta
				2 artiklan 18 kohta			3 artiklan 46 kohta
				2 artiklan 19 kohta			—
				2 artiklan 20 kohta			3 artiklan 46 kohta

▼B

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
				2 artiklan 21 kohta			57 artiklan 6 kohta
				2 artiklan 22 kohta			57 artiklan 7 kohta
				2 artiklan 23 kohta			57 artiklan 8 kohta
				2 artiklan 24 kohta			57 artiklan 9 kohta
				2 artiklan 25 kohta			57 artiklan 10 kohta
				2 artiklan 26 kohta			57 artiklan 11 kohta
				2 artiklan 27 kohta			—
				2 artiklan 28 kohta			63 artiklan 1 kohta
				2 artiklan 29 kohta			—
				2 artiklan 30 kohta			57 artiklan 12 kohta
				2 artiklan 31 kohta			Liitteessä VII olevan 2 osan ensimmäinen virke Liitteessä VIII olevan 2 osan 1 kohta
				2 artiklan 32 kohta			—
				2 artiklan 33 kohta			57 artiklan 13 kohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
				3 artiklan 2 kohta			4 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
				4 artiklan 1, 2, ja 3 kohta			4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
				4 artiklan 4 kohta			63 artiklan 2 kohta
				5 artiklan 1 kohta			59 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
				5 artiklan 2 kohta			59 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b kohta
				5 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta			59 artiklan 2 kohta
				5 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta			59 artiklan 3 kohta
				5 artiklan 3 kohdan toinen alakohta			59 artiklan 4 kohta
—	—	—	—	—	—	—	59 artiklan 5 kohta
				5 artiklan 4 kohta			—
				5 artiklan 5 kohta			59 artiklan 6 kohta
				5 artiklan 6 kohta			58 artikla

▼B

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
				5 artiklan 7 kohta			Liitteessä VII olevan 4 osan 1 kohta
				5 artiklan 8 kohdan ensimmäinen alakoh- ta			Liitteessä VII olevan 4 osan 2 kohta
				5 artiklan 8 kohdan toinen alakoh- ta			—
				5 artiklan 9 kohta			—
				5 artiklan 10 kohta			59 artiklan 7 kohta
				5 artiklan 11, 12, ja 13 kohta			—
				6 artikla			—
				7 artiklan 1 kohdan johdantokappale sekä ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs lue- telmakohta			64 artikla
				7 artiklan 1 kohdan loppulause			—
				7 artiklan 2 kohta			—
				8 artiklan 1 kohta			14 artiklan 1 kohdan d alakoh- ta ja 60 artikla
—	—	—	—	—	—	—	61 artikla
				8 artiklan 2 kohta			Liitteessä VII olevan 6 osan 1 kohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
				8 artiklan 3 kohta			Liitteessä VII olevan 6 osan 2 kohta
				8 artiklan 4 kohta			Liitteessä VII olevan 6 osan 3 kohta
				8 artiklan 5 kohta			—
				9 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause			62 artiklan ensimmäisen alakohdan johdantokappale
				9 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta			62 artiklan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdista
				9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta			62 artiklan toinen alakohta
				9 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta			Liitteessä VII olevan 8 osan 4 kohta
				9 artiklan 2 kohta			63 artiklan 3 kohta
				9 artiklan 3 kohta			Liitteessä VII olevan 8 osan 1 kohta
				9 artiklan 4 kohta			Liitteessä VII olevan 8 osan 2 kohta
				9 artiklan 5 kohta			Liitteessä VII olevan 8 osan 3 kohta
				10 artikla	4 artiklan 9 kohta		8 artiklan 2 kohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
				11 artiklan 1 kohta kolmannesta virkkeestä kuudenteen virkkeeseen			—
				12 artiklan 1 kohdan toinen alakohta			65 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
				12 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta			65 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
				12 artiklan 2 kohta			65 artiklan 2 kohta
				12 artiklan 3 kohta			65 artiklan 3 kohta
				13 artiklan 2 ja 3 kohta			—
				14 artikla	19 artikla	16 artikla	79 artikla
				Liitteen I johdannon ensimmäinen ja toinen virke			56 artikla
				Liitteen I johdannon kolmas virke ja luetelo toiminnoista			Liitteessä VII oleva 1 osa
				Liite IIA			Liitteessä VII oleva 2 ja 3 osa
				Liitteessä IIA olevan II osan kuudennen kappaleen viimeinen virke			—
				Liitteessä IIB olevan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen virke			59 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
				Liitteessä IIB olevan 1 kohdan kolmas virke			59 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
				Liitteessä IIB oleva 2 kohta			Liitteessä VII oleva 5 osa
				Liitteessä IIB olevan 2 kohdan toinen i alakohta ja taulukko			—
				Liitteessä III oleva 1 kohta			—
				Liitteessä III oleva 2 kohta			Liitteessä VII olevan 7 osan 1 kohta
				Liitteessä III oleva 3 kohta			Liitteessä VII olevan 7 osan 2 kohta
				Liitteessä III oleva 4 kohta			Liitteessä VII olevan 7 osan 3 kohta
					1 artiklan ensimmäinen kohta		42 artikla
					1 artiklan toinen kohta		—
					2 artiklan 1 kohta		42 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
—	—	—	—	—	—	—	42 artiklan 1 kohdan toinen–viides alakohta
					2 artiklan 2 kohdan johdantokappale		42 artiklan 2 kohdan johdantokappale
					2 artiklan 2 kohdan a alakohdan johdantokappale		42 artiklan 2 kohdan a alakohdan johdantokappale

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					2 artiklan 2 kohdan a alakohdan i–v alakoh- ta		42 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohta
					2 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakoh- ta		42 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohta
					2 artiklan 2 kohdan a alakohdan vii alakoh- ta		42 artiklan 2 kohdan a alakohdan iii alakohta
					2 artiklan 2 kohdan a alakohdan viii alakoh- ta		42 artiklan 2 kohdan a alakohdan iv alakohta
					2 artiklan 2 kohdan b alakohta		42 artiklan 2 kohdan b alakohta
					3 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakoh- ta		3 artiklan 38 kohta
					3 artiklan 2 kohdan toinen alakohta		—
					3 artiklan 3 kohta		3 artiklan 39 kohta
					3 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakoh- ta		3 artiklan 40 kohta
					3 artiklan 4 kohdan toinen alakohta		42 artiklan 1 kohdan kol- mas alakohta
—	—	—	—	—	—	—	42 artiklan 1 kohdan nel- jäs alakohta
					3 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakoh- ta		3 artiklan 41 kohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					3 artiklan 5 kohdan toinen alakohta		42 artiklan 1 kohdan viides alakohta
					3 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta		42 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
					3 artiklan 6 kohta		Liitteessä VI olevan 1 osan a alakohta
					3 artiklan 7 kohta		3 artiklan 42 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä VI olevan 1 osan b alakohta
					3 artiklan 10 kohta		3 artiklan 43 kohta
					3 artiklan 13 kohta		43 artikla
					4 artiklan 2 kohta		44 artikla
					4 artiklan 4 kohdan johdantokappale sekä a ja b alakohta		45 artiklan 1 kohdan johdantokappale sekä a ja b alakohta
					4 artiklan 4 kohdan c alakohta		45 artiklan 1 kohdan e alakohta
					4 artiklan 5 kohta		45 artiklan 2 kohta
					4 artiklan 6 kohta		45 artiklan 3 kohta
					4 artiklan 7 kohta		45 artiklan 4 kohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					4 artiklan 8 kohta		54 artikla
					5 artikla		52 artikla
					6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakoh- ta		50 artiklan 1 kohta
					6 artiklan 1 kohdan toinen alakoh- ta ja 6 artiklan 2 kohta		50 artiklan 2 kohta
					6 artiklan 1 kohdan kolmas alakoh- ta		50 artiklan 3 kohdan en- simmäinen alakoh- ta
					6 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan alkuosa		—
					6 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan loppuosa		50 artiklan 3 kohdan toi- nen alakoh- ta
					6 artiklan 3 kohta		50 artiklan 4 kohta
					6 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakoh- dan ensimmäinen ja toinen virke ja 6 artik- lan 4 kohdan toisen alakohdan ensimmäi- nen ja toinen virke		51 artiklan 1 kohta

▼B

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					6 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas virke		51 artiklan 2 kohta
—	—	—	—	—	6 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan kolmas virke	—	51 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
					6 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta		51 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
					6 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta		51 artiklan 4 kohta
					6 artiklan 5 kohdan virkkeen ensimmäinen osa		—
					6 artiklan 5 kohdan virkkeen toinen osa		46 artiklan 1 kohta
					6 artiklan 6 kohta		50 artiklan 5 kohta
					6 artiklan 7 kohta		50 artiklan 6 kohta
					6 artiklan 8 kohta		50 artiklan 7 kohta
					7 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta		46 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
					7 artiklan 2 kohdan toinen alakohta		46 artiklan 2 kohdan toinen alakohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					7 artiklan 3 kohta ja 11 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakoh- dan johdantokappale		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.7 kohdan alkuosa
					7 artiklan 4 kohta		46 artiklan 2 kohdan toi- nen alakohta
					7 artiklan 5 kohta		—
					8 artiklan 1 kohta		45 artiklan 1 kohdan c ala- kohta
					8 artiklan 2 kohta		46 artiklan 3 kohta
					8 artiklan 3 kohta		—
					8 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakoh- ta		46 artiklan 4 kohdan en- simmäinen alakohta
					8 artiklan 4 kohdan toinen alakohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 3.2 kohta
					8 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta		—
					8 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta		—
					8 artiklan 5 kohta		46 artiklan 4 kohdan toi- nen ja kolmas alakohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					8 artiklan 6 kohta		45 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta
					8 artiklan 7 kohta		46 artiklan 5 kohta
					8 artiklan 8 kohta		—
					9 artiklan ensimmäinen alakohta		53 artiklan 1 kohta
					9 artiklan toinen alakohta		53 artiklan 2 kohta
					9 artiklan kolmas alakohta		53 artiklan 3 kohta
					10 artiklan 1 ja 2 kohta		—
					10 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke		48 artiklan 2 kohta
					10 artiklan 3 kohdan toinen virke		—
					10 artiklan 4 kohta		48 artiklan 3 kohta
					10 artiklan 5 kohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 1.3 kohdan toinen osa
					11 artiklan 1 kohta		48 artiklan 1 kohta
					11 artiklan 2 kohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2,1 kohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					11 artiklan 3 kohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.2 kohta
					11 artiklan 4 kohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.3 kohta
					11 artiklan 5 kohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.4 kohta
					11 artiklan 6 kohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.5 kohdan toinen alakohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä VI olevan 6 osan 2.5 kohdan toinen alakohta
					11 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen alkuosa		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.6 kohdan johdantolause
					11 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen toinen osa		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.6 kohdan a alakohta
					11 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke		—
					11 artiklan 7 kohdan toinen alakohta		—
					11 artiklan 7 kohdan a alakohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.6 kohdan b alakohta
					11 artiklan 7 kohdan b ja c alakohta		—

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					11 artiklan 7 kohdan d alakohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.6 kohdan c alakohta
					11 artiklan 7 kohdan e ja f alakohta		—
					11 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b kohta		Liitteessä VI olevan 3 osan 1 kohta
					11 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta ja toinen alakohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.7 kohdan toinen alakohta
					11 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohta		Liitteessä VI olevan 4 osan 2.1 kohdan toinen alakohta
					11 artiklan 9 kohta		48 artiklan 4 kohta
					11 artiklan 10 kohta		Liitteessä VI olevan 8 osan 1.1 kohta
					11 artiklan 11 kohta		Liitteessä VI olevan 8 osan 1.2 kohta
					11 artiklan 12 kohta		Liitteessä VI olevan 8 osan 1.3 kohta
					11 artiklan 13 kohta		48 artiklan 5 kohta
—	—	—	—	—	—	—	49 artikla
					11 artiklan 14 kohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 3.1 kohta
					11 artiklan 15 kohta		45 artiklan 1 kohdan e alakohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					11 artiklan 16 kohta		Liitteessä VI olevan 8 osan 2 kohta
					11 artiklan 17 kohta		8 artiklan 2 kohdan a alakohta
					12 artiklan 1 kohta		55 artiklan 1 kohta
					12 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen virke		55 artiklan 2 kohta
					12 artiklan 2 kohdan kolmas virke		55 artiklan 3 kohta
					13 artiklan 1 kohta		45 artiklan 1 kohdan f alakohta
					13 artiklan 2 kohta		47 artikla
					13 artiklan 3 kohta		46 artiklan 6 kohta
					13 artiklan 4 kohta		Liitteessä VI olevan 3 osan 2 kohta
					14 artikla		—
					15 artikla		—
					16 artikla		—
					20 artikla		—
					Liite I		Liitteessä VI oleva 2 osa
					Liitteen II ensimmäinen osa (numeroimaton)		Liitteessä VI olevan 4 osan 1 kohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					Liitteessä II olevan 1 kohdan johdanto-kappale		Liitteessä VI olevan 4 osan 2,1 kohta
					Liitteessä II oleva 1.1–1.2 kohta		Liitteessä VI olevan 4 osan 2.2–2.3 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä VI olevan 4 osan 2.4 kohta
					Liitteessä II oleva 1.3 kohta		—
					Liitteessä II oleva 2.1 kohta		Liitteessä VI olevan 4 osan 3.1 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä VI olevan 4 osan 3.2 kohta
					Liitteessä II oleva 2,2 kohta		Liitteessä VI olevan 4 osan 3.3–3.4 kohta
					Liitteessä II oleva 3 kohta		Liitteessä VI olevan 4 osan 4 kohta
					Liite III		Liitteessä VI olevan 6 osan 1 kohta
					Liitteen IV taulukko		Liitteessä VI oleva 5 osa
					Liitteen IV viimeinen virke		—
					Liitteessä V olevan a alakohdan taulukko		Liitteessä VI olevan 3 osan 1.1 kohta
					Liitteessä V olevan a alakohdan viimeiset virkkeet		—
					Liitteessä V olevan b alakohdan taulukko		Liitteessä VI olevan 3 osan 1.2 kohta
					Liitteessä V olevan b alakohdan viimeinen virke		—
					Liitteessä V oleva c alakohta		Liitteessä VI olevan 3 osan 1.3 kohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					Liitteessä V oleva d alakohta		Liitteessä VI olevan 3 osan 1.4 kohta
					Liitteessä V oleva e alakohta		Liitteessä VI olevan 3 osan 1.5 kohta
					Liitteessä V oleva f alakohta		Liitteessä VI olevan 3 osan 3 kohta
					Liite VI		Liitteessä VI oleva 7 osa
						1 artikla	28 artiklan ensimmäinen alakohta
						2 artiklan 2 kohta	Liitteessä V olevan 1 osan 1 kohta ja 2 osan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V olevan 1 osan 1 kohta ja 2 osan 1 kohdan toinen alakohta
						2 artiklan 3 kohdan toinen osa	Liitteessä V olevan 1 osan 1 kohta ja 2 osan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V olevan 1 osan 1 kohta ja 2 osan 1 kohdan toinen alakohta
						2 artiklan 4 kohta	—
						2 artiklan 6 kohdan ensimmäinen osa	3 artiklan 24 kohta
						2 artiklan 6 kohdan toinen osa	28 artiklan toisen alakohdan j alakohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
						2 artiklan 7 kohdan ensimmäinen alakohta	3 artiklan 25 kohta
						2 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke	—
						2 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan toinen virke ja a–i alakohta	28 artiklan 7 kohdan toinen alakohta ja a–i alakohta
						2 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan j alakohta	—
						2 artiklan 7 kohdan kolmas alakohta	—
—	—	—	—	—	—	—	29 artiklan 1 kohta
						2 artiklan 7 kohdan neljäs alakohta	29 artiklan 2 kohta
—	—	—	—	—	—	—	29 artiklan 3 kohta
						2 artiklan 8 kohta	3 artiklan 32 kohta
						2 artiklan 9 kohta	—
						2 artiklan 10 kohta	—

▼B

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
						2 artiklan 11 kohta	3 artiklan 31 kohta
						2 artiklan 12 kohta	3 artiklan 33 kohta
						2 artiklan 13 kohta	—
						3 artikla	—
						4 artiklan 1 kohta	—
						4 artiklan 2 kohta	—
						4 artiklan 3–8 kohta	
						5 artiklan 1 kohta	Liitteessä V olevan 1 osan 2 kohdan toinen alakohta
							Liitteessä V olevan 1 osan 2 kohdan ensimmäinen, kolmas ja neljäs alakohta
						5 artiklan 2 kohta	—
						6 artikla	—
						7 artiklan 1 kohta	37 artikla
						7 artiklan 2 kohta	30 artiklan 5 kohta
						7 artiklan 3 kohta	30 artiklan 6 kohta

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
						8 artiklan 1 kohta	40 artiklan 1 kohta
						8 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan alkuosa	40 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan alkuosa
						8 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen osa	—
—	—	—	—	—	—	—	40 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen osa
—	—	—	—	—	—	—	40 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
—	—	—	—	—	—	—	40 artiklan 3 kohta
—	—	—	—	—	—	—	41 artikla
						8 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	—
						8 artiklan 3 ja 4 kohta	—
						9 artikla	30 artiklan 1 kohta
—	—	—	—	—	—	—	30 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
						9 a artikla	36 artikla
						10 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen virke	30 artiklan 7 kohdan ensimmäinen virke

▼B

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
—	—	—	—	—	—	—	30 artiklan 7 kohdan toinen virke
—	—	—	—	—	—	—	30 artiklan 8 ja 9 kohta
—	—	—	—	—	—	—	31–35 artikla
						10 artiklan ensimmäisen kohdan toinen virke	—
						10 artiklan toinen kohta	—
						12 artiklan ensimmäinen virke	38 artiklan 1 kohta
						12 artiklan toinen virke	—
—	—	—	—	—	—	—	38 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
—	—	—	—	—	—	—	39 artikla
						13 artikla	Liitteessä V olevan 3 osan 8 kohdan kolmas osa
						14 artikla	Liitteessä V oleva 4 osa
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V olevan 5 osan 6 ja 7 kohta
						15 artikla	—
						18 artiklan 2 kohta	—
						Liite I	—
						Liite II	—
						Liitteet III ja IV	Liitteessä V olevan 1 osan 2 kohta ja 2 osa

▼B

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
						Liite V A	Liitteessä V olevan 1 osan 3 kohta
						Liite V B	Liitteessä V olevan 2 osan 3 kohta
						Liite VI A	Liitteessä V olevan 1 osan 4 ja 6 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V olevan 1 osan 5 kohta
						Liite VI B	Liitteessä V olevan 2 osan 4 ja 6 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V olevan 2 osan 5 kohta
						Liite VII A	Liitteessä V olevan 1 osan 7 ja 8 kohta
						Liite VII B	Liitteessä V olevan 2 osan 7 ja 8 kohta
						Liitteessä VIII A oleva 1 kohta	—
						Liitteessä VIII A oleva 2 kohta	Liitteessä V olevan 3 osan 1 kohdan alkuosa ja 2, 3 ja 5 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V olevan 3 osan 1 kohdan toinen osa
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V olevan 3 osan 4 kohta
						Liitteessä VIII A oleva 3 kohta	—
						Liitteessä VIII A oleva 4 kohta	Liitteessä V olevan 3 osan 6 kohta

▼B

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 2008/1/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
						Liitteessä VIII A oleva 5 kohta	Liitteessä V olevan 3 osan 7 ja 8 kohta
						Liitteessä VIII A oleva 6 kohta	Liitteessä V olevan 3 osan 9 ja 10 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V olevan 3 osan 11 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V oleva 4 osa
						Liite VIII B	—
						Liite VIII C	—
			Liite VI			Liite IX	Liite IX
			Liite VII			Liite X	Liite X